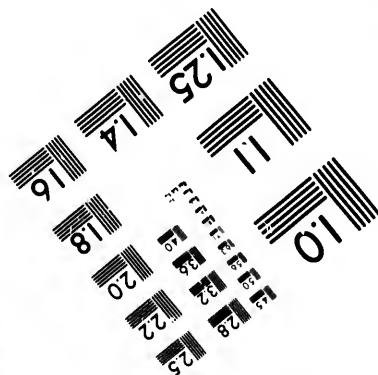
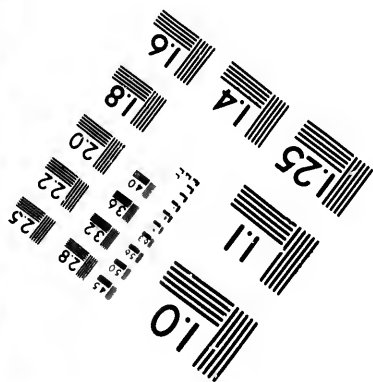
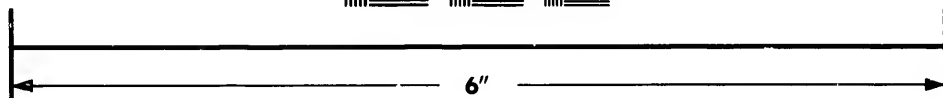
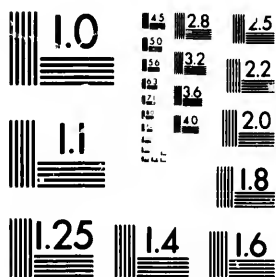

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

2.8
2.5
2.2
2.0

**CIHM/ICMH
Microfiche
Series.**

**CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

1.0

© 1982

Technical and Bibliographic Notes/Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- Coloured covers/
Couverture de couleur
- Covers damaged/
Couverture endommagée
- Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée
- Cover title missing/
Le titre de couverture manque
- Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur
- Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur
- Bound with other material/
Relié avec d'autres documents
- Tight binding may cause shadows or distortion
along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la
distortion le long de la marge intérieure
- Blank leaves added during restoration may
appear within the text. Whenever possible, these
have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées
lors d'une restauration apparaissent dans le texte,
mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont
pas été filmées.
- Additional comments:/
Commentaires supplémentaires:

- Coloured pages/
Pages de couleur
- Pages damaged/
Pages endommagées
- Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
- Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
- Pages detached/
Pages détachées
- Showthrough/
Transparence
- Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
- Includes supplementary material/
Comprend du matériel supplémentaire
- Only edition available/
Seule édition disponible
- Pages wholly or partially obscured by errata
slips, tissues, etc., have been refilmed to
ensure the best possible image/
Les pages totalement ou partiellement
obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure,
etc., ont été filmées à nouveau de façon à
obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	14X	18X	22X	26X	30X
☐	☒	☐	☐	☐	☐
12X	16X	20X	24X	28X	32X

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

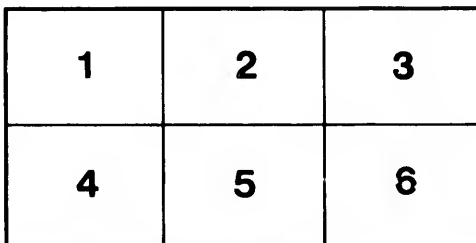
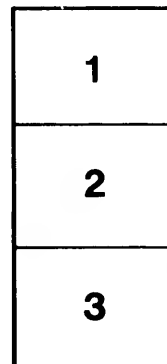
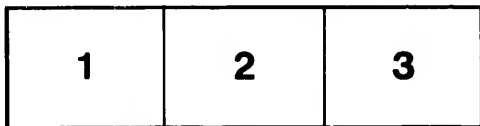
National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

ils
du
diffuser
ne
age

ata

ature,
à

2X

M
POU

PI

Cantiqu
H

Chez L

PSAUTIER

1408.

DE

DAVID,

PRÉCÉDÉ D'UNE

Méthode Courte et Facile

POUR BIEN APPRENDRE A LIRE LE

L A T I N,

ET DES

PRIÈRES DURANT LA MESSE,

SUIVI DES

Cantiques pour tous les jours de la semaine, et des

Hymnes qui se chantent dans les différens

temps de l'année.

MONTREAL:

Chez E. R. Fabre & Cie., Libraires,

VIS-À-VIS LA PRISON.

.....
1832.

DES PRESSES DE
LUDGER DUVERNAY,
IMPRIMERIE DE LA MINERVE,
No. 29, Rue Saint-Paul.

CO
POUR

SAVOI
labes
qui lui son
ces règles,
1°.—En
de lettres,
Les voy
elles, par
Les con
t, v, x, z.
ne forment
bi, bo, bu;
2°.—Il
le son est
mots mon
signe (') q
fermé, par
Enfin l'e o
en appuya
distingue p
pelle accen
dans *procè*
Mainten
nonciation
1°.—Il
prononcen
Ainsi *Deu*
un accent

MÉTHODE
COURTE ET FACILE
POUR BIEN APPRENDRE A LIRE
LE LATIN, &c.

SAVOIR bien lire le Latin, c'est prononcer les syllabes et les mots de cette langue suivant les règles qui lui sont propres. Avant d'entrer dans le détail de ces règles, il faut remarquer ce qui suit :

1°.—En Latin comme en Français il y a deux sortes de lettres, les voyelles et les consonnes.

Les voyelles sont *a, e, i, o, u, y*. On les appelle voyelles, parce que seules elles forment un son, une voix.

Les consonnes sont *b, c, d, f, g, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z*. Ces lettres s'appellent consonnes, parce qu'elles ne forment un son qu'avec le secours des voyelles : *ba, be, bi, bo, bu ; ca, ce, ci, co, cu, &c.*

2°.—Il y a en Français trois sortes d'*e* ; l'*e* muet dont le son est sourd et peu sensible, comme à la fin de ces mots *monde, prudence*. L'*e* fermé sur lequel on met ce signe (´) qu'on appelle accent aigu. Cet *e* se nomme *e* fermé, parce qu'on le prononce, la bouche presque fermée. Enfin l'*e* ouvert, ainsi nommé, parce qu'on le prononce en appuyant dessus et en desserrant les dents. On le distingue par ce signe (˘) qu'on met dessus, et qu'on appelle accent grave. Ainsi dans *bonté e* est un *e* fermé, et dans *procès e* est un *e* ouvert.

Maintenant entrons dans le détail des règles de la prononciation du Latin.

1°.—Il n'y a point d'*e* muet en Latin ; tous les *e* se prononcent comme s'il y avait un accent aigu dessus.—Ainsi *Deus meus* doivent se prononcer comme s'il y avait un accent aigu sur l'*e* : *Déus méus*.

2°.—On appelle diphthongue l'union de deux ou plusieurs voyelles qui ne forment qu'un son. Ainsi *æ*, *œ* sont des diphthongues ainsi que *au*, *eu*, *ua*, *ue*, *ui* dans certains mots. Mais comment reconnaître ces diphthongues ? Voici les règles à suivre.

1°.—Les diphthongues *æ*, *œ* sont faciles à reconnaître ; il suffit de les voir ; et pour savoir les prononcer, c'est assez de dire que partout où se trouvent *æ*, *œ*, ils se prononcent comme l'*e* fermé en Français dans *bonté*. Ainsi *causæ*, *pœna* se prononcent comme s'ils étaient écrits *causé*, *péna*.

2°.—Lorsque dans le même mot *a* est immédiatement suivi de *u* et d'une consonne, alors *au* fait diphthongue et se prononce comme *au* dans les mots français *fraude*, *cause*. ou comme *o* avec l'accent circonflexe dans le mot français *côte*. Ainsi *gau* dans *gaudere* se prononce comme *gau* dans le mot français *gaucherie*, *au* dans *aufferre* comme dans le mot français *audace*, *lau* dans *laudare* comme *lau* dans le mot français *laudes* ; ou encore ces mots se prononcent comme s'ils étaient écrits de la sorte : *gôdere*, *ôfferre*, *lôdare*.

Mais si après *u* il n'y a point de consonne et qu'il se trouve à la fin d'un mot, *u* alors se prononce séparément de *a* comme s'il y avait un tréma dessus, ainsi qu'il y en a un sur *u* dans le mot français *ambigüité* qu'on prononce ainsi : *am-bi-gü-i-té*, faisant entendre cinq syllabes, et non pas *am-bi-gui-té*, comme si ce mot n'avait que quatre syllabes. Ainsi *u*, dans le mot Latin *Ragau* doit se prononcer séparément de l'*a* qui le précède : *Ra-ga-u*, faisant entendre trois sons ou trois syllabes, et non pas *Ra-gau*, comme s'il n'y avait en ce mot que deux syllabes. Pareillement *u* suivi d'une consonne à la fin du mot se prononce séparément de *a* qui le précède, et se joint à la consonne qui le suit : *Archela-us*, *Vincesla-um*. On excepte de cette règle *fraus*, *laus*, *glauz*, *aut*, *haut*, *haud* où *au* quoique suivi d'une consonne finale fait diphthongue.

3°.—Lorsque dans le même mot *e* est immédiatement suivi de *u*, et d'une ou deux syllabes, *eu* fait alors diphthongue et se prononce comme *eu* dans les mots français

feu, *lieu*.
euge, *eu*
de la sorte
phra-tes,
heus, *ceus*
Partout a
suit. Ai
Deus, *ur-*
4°.—L
na, *ue*, *u*
thongue :
l'île qu'on
français
royaume

Ainsi l
gua }
gue } da
gui }

Mais g
go ; lorsq
a un r se
languores
langores.

Mais l
ne fait di
le suit.
gu dans e
doivent
exigu-e,

La m
consonne
i-mus, *la*

5°.—I
nonce co
tation.
de *cogni*

6°.—A
étaient s
vans on

feu, lieu. Ainsi dans les mots Latins *Euphrates, leuca, euge, eu* est diphthongue, et l'on doit prononcer ces mots de la sorte : *Eu-phra-tes, leu-ca, eu-ge*, et non pas *E-u-phra-tes, le-u-ca, e-u-ge*. Dans les monosyllabes *heu, heus, ceu, seu*, et dans *eheu, eu* suit la même règle.— Partout ailleurs *e* se prononce séparément de l'*u* qui le suit. Ainsi l'on doit dire : *De-us, ur-ce-us*, et non pas *Deus; ur-ceus*.

4°.—Lorsque *g* précédé d'une consonne est suivi de *na, ue, ui* dans le même mot. *gua, gue, gui* font diphthongue : *gua* se prononce comme dans le nom propre de l'île qu'on appelle *Guadeloupe* ; *gui* comme dans le mot français *éguille*, et *gue* comme dans le nom propre du royaume de *Zanguébar*.

Ainsi l'on prononce :—

<i>gua</i>	} dans	{	lingua	} comme	{	gua.	} dans	{	Guadeloupe	
<i>gue</i>			pinguedo						gue	Zanguébar
<i>gui</i>			bilinguis						gui	éguille

Mais *guo* se prononce comme s'il y avait seulement *g* ; lorsque devant il y a une consonne et qu'après il y a un *r* seul ou suivi de quelque voyelle. Ainsi *languor, languores* se prononce comme s'ils étaient écrits *langor, langores*.

Mais lorsque *gu* est précédé d'une voyelle, jamais il ne fait diphthongue avec la voyelle simple ou double qui le suit. Ainsi *a, æ, e, i, o*, ne font point diphthongue avec *gu* dans *exigua, exiguæ, exigue, exigui, exiguo* ; mais ils se doivent prononcer séparément de *gu* : *exigu-a, exigu-æ, exigu-e, exigu-i, exi-gu-o*.

La même règle a lieu, lorsque *gu* est précédé de la consonne *r* ou suivi de *erunt*. Ainsi l'on doit dire *ar-gu-i-mus, lan-gu-e-runt, &c.*

5°.—Dans les mots où *g* est suivi de *m, n*, il se prononce comme dans les mots français *augmenter, augmentation*. Ainsi le *g* doit être senti dans la prononciation de *cognitus, figmentum*.

6°.—A la fin des mots, *d, t* se prononcent comme s'ils étaient suivis d'un *e* muet. Ainsi dans les exemples suivants on prononce :—

ad ed id od ud	}	dans	Joad Lamed David aliquid aliud	}	comme	ade ède ide ode ude	}	dans	saladé remède humide mode rude
----------------------------	---	------	--	---	-------	---------------------------------	---	------	--

at et it ot ut ant ent int unt	}	dans	amat tenet legit aliquot sicut legant legent legerint legunt	}	comme	ate ète ite ote ute ante inte inte onte	}	dans	patate comète guérite compote brute constant pinte pinte conte
--	---	------	--	---	-------	---	---	------	--

7°. A la fin des mots *s* précédé de *a, e, i, o, u, y*, se prononce *sse*. Ainsi l'on prononce—

as es is ys os us	}	dans	palmas vulpes civis atys ventos corvus	}	comme	asse esse isse isse osse usse	}	dans	classe messe écrevisse écrevisse fosse prusse
----------------------------------	---	------	---	---	-------	--	---	------	--

Mais *s* précédé de *an, en, on, er, or, ur*, se prononce comme *ce*. Ainsi l'on prononce—

ans ens ons ers urs	}	dans	amans prudens insons camers tiburs	}	comme	ance ince once erce urce	}	dans	balance province annonce commerce curce
---------------------------------	---	------	--	---	-------	--------------------------------------	---	------	---

Dans les mots où *s* est précédé de *ep, yp, op, irp, urb*, il se prononce aussi *ce*. Ainsi *princeps, gryps, inops, stirps, urbs* se prononcent comme s'ils étaient écrits *prin-cepce, grypce, inopce, stirpce, urbee*.

8°. A la fin des mots, *m, n* précédés de *a, e, i, o, u*, se prononcent comme s'il y avait un *e* muet après. Ainsi l'on prononce—

}

am
em
im
om
um
an
en
in
on
un

} dans

Dans le
et suivi de
syllable,
chacun.
tunc, &c.
Pareillem
que voye
Hunnus,

9°. Da
autre que
dans les
in suivis
dans les
innovatio

10°. I
mot de m
s'ils étai
Emmanu
s'ils éta
anenon,
comme
mot fran
annivers

Mais
autre qu
français
alumnus

11°.
dans le

am em im om um an en in on un	} dans	vitam vulpem passim Melchom campum forsitam lumen dein aaron nun	} comme	ame ème ime ome ome ane ène ino one une	} dans	madame deuxième maxime Rome Rome soutane énergumène farine Babylone lune
--	--------	---	---------	--	--------	---

Dans le même mot lorsque *un* est précédé de *c, h, n, t*, et suivi de *e* seul ou de *et* suivi de quelque voyelle ou syllable, il se prononce comme *un* dans le mot français *chacun*. Ainsi on prononce *incunctanter, hunc, nunc, tunc, &c.* et non pas *inconctanter, honc, nont, tonic &c.* Pareillement *un* dans le même mot suivi de *n* avec quelque voyelle ou syllable, se prononce *un* et non pas *on* : *Hunnus, grunnitus* et non *Honnus, gronnitus*.

9°. Dans le même mot *im, in* suivis d'une consonne autre que *m* ou *n* se prononcent de la même manière que dans les mots français *importance, intendance*. Mais *im, in* suivis dans le même mot de *m, n* se prononcent comme dans les mots français *immensité, hymne, innombrable, innovation*.

10°. Lorsque *am, em, an, en* sont suivis dans le même mot de *m, n, r*, ils se prononcent de la même manière que s'ils étaient à la fin d'un mot. Ainsi *Ammon, Mammon, Emmanuel, annon, Ennodius* doivent se prononcer comme s'ils étaient écrits *Amemon, Mamemon, Ememanuel, anemon, Enenodius*; ou bien encore *am* se prononce comme dans le mot français *amnistie, em* comme dans le mot français *dilemme, an* comme dans le mot français *anniversaire, et en* comme dans le mot français *ennemi*.

Mais *am, um* suivis dans le même mot d'une consonne autre que *m, n, r*, se prononcent comme dans les mots français *champ, ombre* : *campus, umbra* : mais *Amramides, alumnus, &c.*

11°. En latin *en* non suivi de *n* se prononce *in* comme dans le mot français *sapin*. Ainsi *potentatus* se prononce

comme s'il était écrit *potintatus*. Pareillement *em* suivi dans le même mot d'une consonne autre que *m* ou *n* se prononce comme *im* dans le mot français *impolitesse*. Ainsi *tempus* doit se prononcer comme s'il était écrit *timpus*. Cependant *em*, *am*, *um*, conservent leur prononciation dans les mots composés : *unumquemque* et non *unonquinque*.

12°. *Ch* en latin se prononce comme *k*. On dit *Melchisedec* comme s'il était écrit *Melkisedec*.

13°. En latin comme en français *s* entre deux voyelles dans le même mot se prononce comme *z* : *misit* comme s'il y avait *z*, *mizit*. Mais *s* précédé d'une consonne et suivi d'une voyelle dans le même mot conserve sa prononciation : *mensis* et non *menzis*. Quoique précédé d'une voyelle, *s* conserve aussi sa prononciation dans *præsigno*, *præsignifico*, *præsignis*, *præsolidus*, *præsudare*, *desudare*, *præsolutus*, *præsolus*, *præsulus*, *præsuerere*, *prosocer*, *prosocrus*, *præsisto*, *desucrare*, *resarcire*, *resalutare*, *antesignanus*, *desuetus*, *desuescere*, *desomnis*, &c. Mais *s* précédé de *tran* dans le même mot se prononce *z* : *transitus*, comme s'il y avait *tranzitus*.

14°. Lorsque dans le même mot *t* est précédé d'une consonne ou d'une voyelle et suivi de *ia*, *ie*, *ii*, *io*, *iu*, il se prononce *c* comme en français dans les mots *patience*, *abbatial*, *minutie*, *action*, &c. Ainsi dans les mots latins suivans, *t* doit se prononcer *c* : *potentia*, *gluties*, *potentiis*, *potentius*, *contentio*.

Cependant *t* précédé de *s*, *x* ou suivi de *hi* avec une autre voyelle ou syllabe conserve sa prononciation comme en français *mixtio*, *pastio*, *apathia*, et non pas *mixcio*, *pascio*, *opacia*.

15°. Dans *circum-um* se prononce *ome* partout où il se trouve : *circumdare* et non pas *circondare*.

16°. *Qu* suivi dans le même mot de *a*, *e*, *i*, *o*, se prononce—

qua	} dans	} aliqua	} comme	} qua	} dans	} quadrupède						
que							} quoque	} qué	} Quérimonie			
qui										} aliqui	} qui	} quiétisme
quo												

17°. Q de deux séparéme
aliqui-i, ci
cui, cir-c
18°. A un e mue
cent com
19°. A on le fait
amer. A
sentir l'r.

Lectures

MURMURORUM.

1. Quò locum cui Josue, fil rarent qu radores re possessan cùm audi Moysen e in Ægypt nobis han auditis, coram m

2. At v traverat t eunctorum adversus nobis su terram. loquuntu possumu dium ; D

3. Non clamaret

17°. Quand dans le même mot *u* est précédé d'une ou de deux consonnes et suivi d'une voyelle, il se prononce séparément de la voyelle qui le suit. Exemple : *ma-nu-i*, *alicu-i*, *circu-i-tus*, *man-su-e-tus*, et non pas *ma-nui*, *ali-cui*, *cir-cui-tus*, *man-sue-tus*.

18°. A la fin des mots *x* se prononce comme s'il y avait un *e* muet après. Ainsi *capax*, *ferox*, *fornix* se prononcent comme s'ils étaient écrits *capaxe*, *feroxe*, *fornixe*.

19°. A la fin des mots *r* se fait toujours sentir comme on le fait sentir dans la fin du mot français *amer* ; *gland amer*. Ainsi dans *celer*, *amarer* on doit de même faire sentir l'*r*.

Lectures pour servir d'exercice sur les règles qu'on vient de développer.

MURMURATIO Israelitarum apud Pharan castra metatorum.

1. Quùm cuncta Judæorum multitudo pervenisset ad locum cui nomen erat Pharan, à Moysse missus est inde Josue, filius Nun, cum undecim viris qui terram explorarent quam ipsis promiserat Dominus. Reversi exploratores regionem eam dixerunt à viris adèò fortibus esse possessam ut illam obtinere numquam possent. Quæ cum audissent multitudo, murmuraverunt omnes contra Moysen et Aaron, dicentes : Utinam mortui fuissetus in Ægypto. Revertamur in Ægyptum ; potius enim est nobis hanc in regionem redire quàm hîc perire. Quibus auditis, Moyses et Aaron proni ceciderunt in terram coram multitudine filiorum Israel.

2. At verò Josue, filius Nun, et Caleb quocum lustraverat terram, sciderunt vestimenta sua atque dixerunt cunctorum Israelitarum multitudini : Nolite rebelles esse adversùs Dominum Deum vestrum ; si enim propitius nobis fuerit Dominus Deus, hanc poterimus obtinere terram. Ne timeatis hujus regionis populos de quibus loquuntur utpote gigantibus ; quia sicut panem, ita possumus eos devorare. Recessit ab illis omne præsidium ; Dominus nobiscum est ; nolite itaque metuere.

3. Non tamen tacuit vociferantium turba ; cumque clamaret atque lapidibus vellet duos homines illos oppri-

mere, apparuit gloria Domini Dei super tectam scederis cunctis filiis Israël. Tuncque dixit Dominus ad Moysen : Usquequod detrahet mihi populus iste? Quousque non credent mihi? Feriam igitur illos atque pereutiam pestilentiam; tu autem servaberis, erisque princeps super gentem magnam atque fortiolem quam hæc est.

4. Ne, quæso, Domine Deus meus, ait Moyses, rebelles istos percutias; eorum enim internecionem audient Ægyptii de quorum medio eduxisti, dicentque quod occideris tantam multitudinem quasi unum hominem, quia non poteras introducere in terram eam quam eorum patribus ipsisque promiseras te daturum esse aliquandò.— Domine, qui es patiens, auferens iniquitatem et scelera, nullumque innoxium derelinquens, dimitte, quæso, peccatum hoc linguæ eorum secundum magnam propitiationem tuam. Dimisi, inquit Dominus Deus; attamen omnium hominum qui per decem vias non obedierunt voci meæ, cadavera jacebunt mortua in hæc solitudine, sed antea vagi eritis quadraginta annos in deserto; vivet autem Caleb, et Josue, filius Nun, qui ambo terram circuiverunt, et illi non detraxerunt. Hæc à me cognita dic rebellibus.

5. Quoniam petivistis mori in deserto, ait Moyses congregatis Israelitis, omnium vestrum jacebunt hæc cadavera: indigni estis qui terram intretis promissam. Filii verò vestri cum Caleb et Josue introibunt, eam nec eos prohibere poterunt Amalecites ac Chananæus quos reformidatis. Quibus auditis, visus est cunctus populus mœrens atque lugens; diei lux ipsi non erat jucunda; sons ejus conscientia semper eum arguebat. Parati sumus ascendere ad locum seu terram quam promisit nobis Dominus, una vox hæc erupit lugentium atque pœnitentium. Nolite hinc transire ad locum seu terram promissam, ait iis Moyses; Dominus enim non erit vobis propitius: Amalecites et Chananæus sunt ante vos; correctis eorum gladio in pœnam Inobedientiæ vestræ. Verumtatem viribus suis fidentes accederunt. Descenditque Amalecites atque Chananæus, qui habitabat in monte, percutiensque persecutus est eos: pugna non cessit in prosperum, sicut dixerat antea Moyses,

QUE
ma
Faites,
tremble à

En pren

MON
pe
rations qu

JE vie
don
foi vive,

J'AI p
les
adorer,
Je vous
faites-m
péchés,

PRIÈRES DURANT

LA

MESSE.

En entrant dans l'Église.

QUE ce lieu est terrible, et vénérable! C'est ici la maison de Dieu, et la porte du Ciel.

Faites, Seigneur, que je sois dans le respect, et que je tremble à la vue de votre sanctuaire.

En prenant de l'Eau bénite, il faut faire le signe de la Croix, et dire :

MON Dieu, répandez en moi l'eau de votre grâce, pour me purifier de plus en plus, afin que les adorations que je viens vous présenter, vous soient agréables.

Avant que la Messe soit commencée.

JE viens, ô mon Dieu! pour assister au saint Sacrifice : donnez-moi votre grâce afin que j'y assiste avec une foi vive, un amour ardent, et une humilité profonde.

Lorsque le Prêtre est au bas de l'Autel.

J'AI péché, ô mon Dieu! Je ne suis pas digne de lever les yeux au Ciel, ni de regarder votre autel pour vous adorer, mais que tous les Saints vous prient pour moi!— Je vous demande grâce, ô mon Dieu tout-puissant! faites-moi miséricorde, et m'accordez le pardon de mes péchés, par Jésus-Christ notre Seigneur.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

Introibo ad altare Dei.

P. Ad Deum qui lætificat
juventutem meam.

Judica me, Deus, et dis-
cerne causam meam de
gente non sanctâ: ab homi-
ne iniquo et doloso erue me.

R. Quia tu es, Deus, for-
titudô mea: quare me re-
pulistî? et quare tristis in-
cedo, dum affligit me ini-
micus?

Emitte lucem tuam et
veritatem tuam: ipsa me
deduxerunt et adduxerunt
in montem sanctum tuum
et in tabernacula tua.

R. Et introibo ad altare
Dei, ad Deum qui lætificat
juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ,
Deus, Deus meus: quare
tristis es, anima mea, et
quare conturbas me?

R. Spera in Deo quoniam
adhuc confitebor illi: salu-
tare vultus mei, et Deus
meus.

Gloria Patri, &c.

Je m'approcherai de l'au-
tel de Dieu.

R. Du Dieu qui remplit
ma jeunesse de joie.

Jugez-moi, mon Dieu, et
ne me traitez pas, comme
vous traitez les impies:—
délivrez-moi de l'homme
injuste et trompeur.

R. Car, c'est vous, mon
Dieu, qui êtes ma force:—
pourquoi vous éloignez-
vous de moi? et pourquoi
me laissez-vous dans la
tristesse, sous l'oppression
de mes ennemis.

Répandez sur moi votre
lumière, et votre vérité:—
qu'elles me conduisent à
votre montagne sainte, et
qu'elles me fassent entrer
jusques dans votre sanc-
tuaire.

R. Et je m'approcherai
de l'autel de Dieu, du Dieu
qui remplit ma jeunesse de
joie.

Je chanterai vos louanges
sur la harpe, mon Seigneur,
et mon Dieu: pourquoi
vous affliger, ô mon âme,
et me jeter dans le trouble?

R. Espérez en Dieu, car
je le louerai encore: c'est
lui qui est mon Sauveur, et
mon Dieu.

Gloire au Père, &c.

R. Aujc
jours, et
cles, com
mencemen
l'éternité.

Je m'ap
tel de Die

R. Du
ma jerne
Notre s
nom du S
R. Qui
terre.

Après la

Que Dieu
pitié de
vous a
péchés
la vie é

R. A

JE con
puis
reuse M

ge, à sain
à saint

Apôtres,
saint Pau

et à vou
j'ai beau

sées, en
tions, pa

faute, p
faute.

supplie
Marie t

Michel
Baptist

R. Aujourd'hui, et tous jours, et dans tous les siècles, comme dès le commencement, et dans toute l'éternité. Ainsi soit-il.

Je m'approcherai de l'autel de Dieu.

R. Du Dieu qui remplit ma jeunesse de joie.

Notre secours est dans le nom du Seigneur.

R. Qui a fait le ciel et la terre.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Introibo ad altare Dei.

R. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Après le Confiteur du Prêtre, les Assistans répondent :

Que Dieu tout-puissant ait pitié de vous ; et qu'après vous avoir pardonné vos péchés, il vous conduise à la vie éternelle.

R. Ainsi soit-il.

Misereatur tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducatur te ad vitam æternam.

R. Amen.

JE confesse à Dieu, tout-puissant, à la bienheureuse Marie toujours Vierge, à saint Michel Archange, à saint Jean-Baptiste, aux Apôtres, saint Pierre et saint Paul, à tous les Saints, et à vous, mon Père, que j'ai beaucoup péché en pensées, en paroles et en actions, par ma faute, par ma faute, par ma très-grande faute. C'est pourquoi je supplie la bienheureuse, Marie toujours Vierge, saint Michel Archange, st. Jean-Baptiste, les Apôtres saint

CONFITEOR Deo omnipotenti, beatæ Mariæ serper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et tibi, Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere ; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ maximâ culpâ. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Bapstistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et

te, Pater, orare pro me, ad
Dominum Deum nostrum.

Misereatur vestri omni-
potens Deus, et, dimissis
peccatis vestris, perducatur
vos ad vitam æternam.

R. Amen.

Indulgentiam, absolutio-
nem, et remissionem pecca-
torum nostrorum tribuat
nobis omnipotens, et mise-
ricors Domineus.

R. Amen.

Deus, tu conversus vivi-
ficabis nos ; R. Et plebs tua
lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine,
misericordiam tuam ; R. Et
salutare tuum da nobis.

Domine, exaudi oratio-
nem meam ; R. Et clamor
meus ad te veniat.

Dominus vobiscum ; R.
Et cum spiritu tuo.

Quand le Prêtre est monté à l'Autel.

Père céleste qui êtes Dieu, ayez pitié de nous. Fils Ré-
dempteur du monde, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.
Esprit Saint, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.

GLORIA in excelcis Deo,
et in terrâ pax homi-

Pierre et saint Paul, tous
les Saints, et vous, mon
Père, de prier pour moi le
Seigneur notre Dieu.

* Que Dieu tout-puissant
ait pitié de vous ; et, qu'a-
près vous avoir pardonné
vos péchés, il vous conduise
à la vie éternelle.

R. Ainsi soit-il.

Que le Seigneur tout-
puissant et miséricordieux,
nous accorde le pardon,
l'absolution et la rémission
de nos péchés.

R. Ainsi soit-il.

O Dieu, tournez vos
regards vers nous, et vous
nous donnerez une nouvelle
vie ; R. Et votre peuple se
réjouira en vous.

Seigneur, faites-nous sen-
tir les effets de votre miséri-
corde ; R. Et accordez-nous
le salut qui vient de vous.

Seigneur, daignez écou-
ter ma prière ; R. Et que
mes cris s'élèvent jusqu'à
vous.

Le Seigneur soit avec
vous ; R. Et avec votre es-
prit.

GLOIRE à Dieu dans le
ciel, et paix sur la

erre aux ho
olonté. No
Nous vous b
vous adoro
lorifions.

ous grâce
votre gloire
gneur Dieu
Dieu père
Seigneur J

unique de
de Dieu.

Vous qui e
du monde
nous. Vo

péchés du
notre prièr
assis à la
ayez pitié

vous seul,
seul, êtes
seul, êtes

sus-Christ
Esprit, et
Dieu le P

DIEU
voir l'é
sées, c
tenden
Seigne

O m
votre
et d'en

erre aux hommes de bonne
volonté. Nous vous louons.
Nous vous bénissons. Nous
vous adorons. Nous vous
glorifions. Nous vous ren-
dons grâce dans la vue de
votre gloire infinie. Sei-
gneur Dieu, Roi du ciel ;
Dieu père tout-puissant,
Seigneur Jesus-Christ, Fils
unique de Dieu. Agneau
de Dieu. Fils du Père.—
Vous qui effacez les péchés
du monde, ayez pitié de
nous. Vous qui effacez les
péchés du monde, recevez
notre prière. Vous qui êtes
assis à la droite du Père,
ayez pitié de nous. Car
vous seul, êtes Saint. Vous
seul, êtes Seigneur. Vous
seul, êtes très-haut, ô Jé-
sus-Christ. Avec le St.-
Esprit, dans la gloire de
Dieu le Père. Ainsi soit-il.

nibus bonæ voluntatis.—
Laudamus te. Benedici-
mus te. Adoramus te.—
Glorificamus te. Gratias
agimus tibi, propter ma-
gnam gloriam tuam. Do-
mine Deus, rex cœlestis,
Deus Pater omnipotens :—
Domine Fili unigenite Jesu
Christe.—Domine Deus,
Agnus Dei, Filius Patris.
Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis. Qui tollis
peccata mundi, suscipe de-
precationem nostram. Qui
sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis. Quoniam
tu solus, Sanctus. Tu so-
lus, Dominus. Tu solus,
altissimus, Jesu Christe,—
Cum sancto Spiritu, in glo-
riâ Dei Patris. Amen.

Pendant les Oraisons.

DIEU tout-puissant, faites-nous la grâce d'a-
voir l'esprit si fortement rempli de telles pen-
sées, que toutes nos paroles et nos actions ne
tendent qu'à vous plaire ; par Jésus-Christ notre
Seigneur.

A l'Epître.

O mon Dieu ! faites-moi la grâce d'aimer
votre sainte parole, d'en apprendre les vérités,
et d'en pratiquer les préceptes, dès mon enfance.

Initium ou Sequentia
sancti Evangelii secun-
dum N.

R. Gloria tibi, Domine.

Commencement ou Suite
du saint Évangile selon
saint N.

R. Gloire soit à vous,
Seigneur.

Pendant l'Évangile.

SEIGNEUR, bénissez mon esprit, ma bouche et mon cœur, de sorte que mes pensées, mes paroles et mes actions soient réglées par votre Évangile; et que je sois prêt à marcher dans la voie des Saints Commandemens qu'il contient.

A la fin de l'Évangile, on répond :

Laus tibi, Christe.

CREDO in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cœli et terræ, visibilium omnium, et invisibilium : Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, et ex Patre natum ante omnia secula : Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero ; Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui, propter nos homines, et propter nostram salutem, descendit de cœlis. Et incarnatus est de spiritu sancto ex Mariâ Virgine, et HOMO FACTUS EST. Crucifixus etiam, pro nobis sub Pontio Pilato : passus, et

JE crois en un seul Dieu, le Père tout-puissant, qui a fait le ciel et la terre, et toutes les choses visibles et invisibles ; Et en un seul Seigneur Jésus-Christ, Fils unique de Dieu : qui est né du Père, avant tous les siècles. Dieu de Dieu, lumière de lumière, vrai Dieu du vrai Dieu : Qui n'a pas été fait, mais engendré, consubstantiel au Père, par lequel toutes choses ont été faites. Qui est descendu des cieus, pour nous hommes *misérables*, et pour notre salut. Et a été incarné, *en prenant chair* de la Vierge Marie par l'opération du Saint-Esprit, et a ÉTÉ FAIT HOMME. Qui

été aussi
nous, sous
qui a souf
nis dans le
est ressusc
our, selon
Qui est mor
est assis
Père : qui
veau, plein
es vivans
dont le rē
de fin.
Je crois a
qui est au
qui donne
cède du F
Qui est a
conjointem
et le Fils :
les prophēt
Je crois
une sainte
Apostoliqu
qu'il y a u
la rémissio
j'attends la
morts, et
venir. A

O Di
moi votr
temps q
je vous
et cette
et agré

a été aussi crucifié pour nous, sous Ponce Pilate; qui a souffert; qui a été mis dans le sépulcre. Qui est ressuscité, le troisième jour, selon les écritures. Qui est monté au Ciel; qui est assis à la droite du Père: qui viendra de nouveau, plein de gloire, juger les vivans et les morts, et dont le règne n'aura point de fin.

Je crois au Saint-Esprit, qui est aussi Seigneur, et qui donne la vie: Qui procède du Père et du Fils: Qui est adoré et glorifié, conjointement avec le Père et le Fils: Qui a parlé par les prophètes.

Je crois l'Eglise qui est une sainte, Catholique et Apostolique. Je confesse qu'il y a un Baptême, pour la rémission des péchés; et j'attends la résurrection des morts, et la vie du siècle à venir. Ainsi soit-il.

sepultus est. Et resurrexit, tertiâ die, secundùm Scripturas. Et ascendit in cœlum; sedet ad dexteram Patris. Et iterùm venturus est, cum gloriâ, judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum sanctum, Dominum, et vivificantem: Qui ex Patre Filioque procedit: Qui cum Patre et Filio, simul adoratur et conglorificatur: Qui locutus est per Prophetas.

Et unam, sanctam, Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem peccatorum; et expecto resurrectionem, mortuorum, et vitam venturi sæculi.— Amen.

A l'Offrande.

O Dieu, qui dites dans votre parole: *Donnez-moi votre cœur*: je vous offre le mien, en même temps que le Prêtre vous offre ce pain et ce vin; je vous offre aussi mon corps; faites que ce corps et cette âme soient une hostie vivante, sainte, et agréable à vos yeux.

Lorsque le Prêtre se lave les doigts.

LAVEZ-MOI, Seigneur, dans le sang de l'agneau sans tache, pour effacer de mon corps et de mon âme, les moindres taches de péché.

A l'Orate Fratres.

R. Suscipiat Dominus hoc sacrificium de manibus tuis, ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiæ suæ sanctæ.

R. Que le Seigneur reçoive de vos mains ce sacrifice, pour l'honneur et la gloire de son nom, pour notre utilité particulière, et pour le bien de toute son église sainte.

A l'Oraison qu'on appelle Secrète.

LE Prêtre vous demande, ô mon Dieu, la sanctification des dons qu'il vous a offerts ; et moi, je vous demande ma propre sanctification, afin de vous offrir dignement ces dons, et de m'offrir moi-même avec eux à votre divine majesté ; par notre Seigneur Jésus-Christ votre Fils, qui étant Dieu, vit et règne avec vous, en l'unité du Saint-Esprit.

A la Préface.

Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Dominus vobiscum, R. Et cum spiritu tuo.

Sursum corda. R. Habemus ad Dominum.

Gratias agamus Domino Deo nostro. R. Dignum et justum est.

Dans tous les siècles des siècles. R. Ainsi soit-il.

Le Seigneur soit avec vous. R. Et avec votre esprit.

Elevez vos cœurs. R. Nous les élevons vers le Seigneur.

Rendons grâces au Seigneur notre Dieu. R. Il est juste et raisonnable de le faire.

OUI,
ple, il
et de p
en tout
saint,
juste d
Seigneu
par le
mémoi
honore
heureux
majesté
aux le
fond re
Saint,
Seigneur
mées. I
sont rem
Hosanna
au plus
Béni s
au nom
sanna,
plus hau
Mon
tous se
par vo
seigne
à qui v
servez
faiteur

OUI, sans doute, il est bien juste et raisonnable, il n'y a rien pour nous de plus avantageux, et de plus salutaire, que de vous rendre grâces en tout temps et en tout lieu, Seigneur qui êtes saint, Père tout-puissant, Dieu éternel. Il est juste de vous glorifier par Jésus-Christ, Notre Seigneur, puisqu'il est le Grand Prêtre, qui, par le sacrifice dont nous allons renouveler la mémoire, a rendu les hommes capables de vous honorer. C'est par lui que tous les esprits bienheureux qui sont dans le Ciel, révèrent votre majesté. Permettez-nous de joindre nos voix aux leurs, et de dire comme eux avec un profond respect.

Saint, Saint, Saint est le Seigneur, le Dieu des armées. Le ciel et la terre sont remplis de votre gloire. Hosanna, salut et gloire, au plus haut des cieux.

Béni soit celui qui vient au nom du Seigneur. Hosanna, salut et gloire, au plus haut des cieux.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus, Deus sabaoth. Pleni sunt cœli et terra, gloriâ tuâ. Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Après le Sanctus.

MON Dieu défendez votre Eglise, contre tous ses ennemis visibles et invisibles; conduisez par votre grace notre Saint Père le Pape, Monseigneur notre Evêque, et les autres Pasteurs à qui vous avez confié le soin des âmes. Conservez le Roi, bénissez mes parens, mes bienfaiteurs et mes amis, et particulièrement *tel et tel*.

Il faut penser ici aux personnes pour qui l'on est obligé de prier.

Avant la Consécration.

Nous vous prions, Seigneur, que, votre juste colère étant apaisée, vous receviez favorablement l'offrande que nous allons vous présenter. Donnez-nous la paix, pendant le reste de nos jours, et mettez-nous au nombre de vos élus.

A l'élévation de la Sainte Hostie.

MON Seigneur et mon Dieu, Jésus fils de David; Christ, Fils du Dieu vivant, je vous adore: je crois fermement que vous êtes présent au saint Sacrement de l'autel. J'espère que vous me ferez miséricorde, et que vous me donnerez votre grâce, en cette vie, et votre gloire en l'autre. Faites-moi la grâce de vous aimer de tout mon cœur, et de plutôt mourir, que de vous offenser.

A l'élévation du Calice.

O précieux sang qui avez été répandu pour nous sur la Croix, je vous adore: je vous crois véritablement dans ce Calice; je suis prêt à répandre mon sang pour l'honneur de vous. Guérissez-moi, purifiez-moi, sanctifiez-moi.

Après l'Élévation.

FAITES-MOI la grâce, ô mon Dieu, de me souvenir toujours que ce corps sacré qui est maintenant présent sur l'autel, a été livré à la

mort; et
deux ca
fin que
leur. S
ue vous
corde.

SOUVE
de vos
qui do
culièren

Il faut p

PARDO
eurs péch
is, afin
eurs trav

SEIGN
misérable
non indig
ous vos

MON
du Sar
ant de s
en lui
ouange.

mort; et que ce divin sang, qui est dans le précieux calice, a été répandu pour mon salut, afin que je vous serve toute ma vie, avec ardeur. Souvenez-vous aussi de cette mort, afin que vous me pardonniez mes péchés avec miséricorde.

Au memento pour les Morts.

SOUVENEZ-VOUS, Seigneur, de vos serviteurs, et de vos servantes, qui sont morts dans la foi, et qui dorment du sommeil de la paix, et particulièrement de *tel et tel*.

Il faut penser ici aux morts, pour qui l'on est obligé de prier.

PARDONNEZ-LEUR, ô mon Dieu, le reste de leurs péchés, et leur accordez votre saint Paradis, afin qu'ils se reposent parfaitement de leurs travaux et de leurs peines.

Au nobis quoque peccatoribus.

SEIGNEUR, ayez pitié de moi qui suis un misérable pécheur; et daignez, nonobstant, mon indignité, m'accorder un repos éternel avec vous vos Saints.

A la seconde élévation.

MON Dieu, recevez cette offrande du Corps, et du Sang de votre Fils, et rendez-moi participant de sa mort. Père céleste, avec lui, par lui, et en lui, vous appartient toute la gloire et la louange.

Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

OREMUS.

Præceptis salutaribus moniti, et divinâ institutione formati, audemus dicere :

PATER noster qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo et in terrâ : panem nostrum quotidianum da nobis hodiè : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris ; et ne nos inducas in tentationem ; R. Sed libera nos à malo. — Amen.

Après le Pater.

SEIGNEUR, délivrez-nous, par votre bonté, de tous les maux passés, présents et à venir ; et assistez-nous du secours de votre miséricorde, afin que nous ne soyons jamais esclaves du péché.

Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Pax Domini sit semper vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Dans tous les siècles de siècles. R. Ainsi soit-il. PRIONS.

Etant avertis par le commandement salutaire de Jésus-Christ, et conduits par la leçon divine qu'il nous a laissée, nous osons dire :

NOTRE Père, qui êtes aux cieux : que votre nom soit sanctifié : que votre règne arrive : que votre volonté soit faite en la terre comme au ciel : donnez-nous aujourd'hui notre pain de chaque jour, et pardonnez-nous nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés : et ne nous laissez point succomber à la tentation ; R. Mais délivrez-nous du mal. Ainsi soit-il.

Dans tous les siècles des siècles. R. Ainsi soit-il.

Que la paix du Seigneur soit avec vous. R. Et avec votre esprit.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous.

Agneau
chez les pe
chez pitié d
Agneau
chez les pe
nez-nou

SEIGNIEUR
ans mon
mes in
mon âme
O mon
vous u
pour vous
on Dieu

QUE VOUS
otre sang
ne ; qu
terre ju
résence

QUE RE
râces qu
lut, et

MON DIEU
me le p
aptême ;
moi, e
isant de
ites, lor

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, effacez pitié de nous.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, donnez-nous la paix.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

Au Domine non sum dignus.

SEIGNEUR, je ne mérite pas que vous entriez dans mon cœur ; mais vous pouvez me délivrer de mes iniquités : dites seulement une parole, mon âme sera guérie.

O mon doux Jésus ! qui désirez si ardemment de vous unir à nous, je vous ouvre mon cœur, pour vous y recevoir comme mon Sauveur et mon Dieu.

Lorsque le Prêtre Communie.

QUE votre corps, ô mon divin rédempteur, et votre sang précieux purifient mon corps et mon âme ; qu'ils me fortifient et me nourrissent sur la terre jusqu'à ce que je sois rassasié de votre présence dans le ciel.

Après la Communion.

QUE rendrai-je au Seigneur, pour toutes les grâces qu'il m'a faites ? Je prendrai le calice du salut, et j'invoquerai son saint nom.

Aux dernières Oraisons.

MON Dieu, ne laissez pas rentrer dans mon âme le péché que vous y avez détruit par le baptême ; que J. C. mon Sauveur vive toujours en moi, et que je sente sa divine présence, en faisant des actions conformes à celles qu'il a faites, lorsqu'il était sur la terre.

Dominus vobiscum. R.
Et cum spiritu tuo.

Ite, Missa est, ou Bene-
dicamus Domino. R. Deo
gratias.

Le Seigneur soit avec
vous. R. Et avec votre
esprit.

Allez, la Messe est finie
ou, Bénissons le Seigneur
R. Rendons grâces à Dieu

A la Bénédiction.

QUE Dieu tout-puissant nous bénisse, le Père
le Fils, et le Saint Esprit. Ainsi soit-il.

A l'Evangile selon St. Jean.

Dominus vobiscum. R.
Et cum spiritu tuo.

Initium sancti Evangelii
secundum Joannem.

R. Gloria tibi, Domine.

Le Seigneur soit avec vous
R. Et avec votre esprit.

Commencement du saint
Evangile selon Saint Jean

R. Gloire soit à vous
Seigneur.

JESUS mon Sauveur, vous êtes Fils unique
de Dieu, et Dieu comme le Père et le Saint
Esprit. Cependant, pour nous sauver, vous
êtes venu au monde, vous avez souffert la mort,
vous vous rendez présent sur le Saint Aùtel.
O que vous nous aimez parfaitement ! faites-moi
la grace de vous aimer de tout mon cœur, et de
vous servir tous les jours de ma vie.

Oraison après la Messe.

SEIGNEUR Jésus, qui avez dit : *Laissez venir à moi les
enfants ; je suis venu aujourd'hui, près de votre saint au-
tel, où je savais que vous vouliez venir, et j'ai eu la con-
solation de vous y voir. Que je ne m'en retourne pas, ô
mon Dieu, sans ressentir les effets de votre sainte béné-
diction. Renvoyez maintenant votre serviteur en paix, —
puisque mes yeux ont vu mon Sauveur. Bénissez-moi de
telle sorte que, pendant les jours de ma jeunesse, et pen-
dant tout le cours de ma vie, je me souviene de vous qui
êtes mon Créateur et mon Rédempteur ; et que je prenne
bien garde de ne vous offenser jamais, ô Jésus mon Sau-
veur, qui êtes aussi mon Dieu*

BE
p
et in ca
Sed
ejus me
Et e
secus e
dabit i
Et f
cumqu
Non
quem
Ideò
peccat
Quo
iter im

QU
c
Asti
runt in
sùs Ch
Diru
à nobis

Psautier de David.

Psaume 1.

BEATUS vir qui non abiit in consilio impiorum, et in viâ peccatorum non stetit, * et in cathedrâ pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur, die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo ;

Et folium ejus non defluet, * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tanquam pulvis quem projicit ventus à facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum, * et iter impiorum peribit.

Psaume 2.

QUARE fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terræ, et principes conveniunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et præciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in irâ suâ, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu; ego hodiè genui te.

Postula à me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virgâ ferreâ, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite, * erudimini, qui judicatis terram:

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore:

Apprehendite disciplinam, nequandò irascatur Dominus, * et pereatis de viâ justî.

Cùm exarserit in brevi irâ ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Psæume 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego
rexi, qu
Non
* exsur
Quon
mihi sin
Domi
benedic

CUM
me
Miser
Fili
quid dil
Et sci
tum sun
mavero
Irasci
cordibus
mini.
Sacrif
Domino
bona?
Signat
mine; *
A fruc
plicati s
In pac
Quon
constitui

Ego dormivi, et soporatus sum; * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine: salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causâ, * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua.

Psalme 4.

CUM invocarem. exaudivit me Deus justitiæ meæ, * in tribulatione dilatâsti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium.

Et scitote quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino: * multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultûs tui, Domine; * dedisti lætitiâ in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam, * et requiescam.

Quoniam tu, Domine, * singulariter in spe constituisti me.

Psalme 5.

VERBA mea auribus percipe, Domine; * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo, Domine, * manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, et videbo; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * neque permanebunt inusti antè oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem, * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum, abominabitur Dominus; * Ego autem, in multitudine misericordiae tuæ.

Introibo in domum tuam; * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitiâ tuâ, * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo, viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolosè agebant: * judica illos, Deus.

Decidant à cogitationibus suis: secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriam,
um, *
Dominus
asti nos

DOMINE
* n
Misere
um: *
unt csa
Et ani
Domine,
Conve
salvum
Quoni
in infe
Labor
noctes le
neum ri
Turba
eravi in
Disced
atem, *
letus me
Exaud
* Domine
Erube
inimici n
velociter

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen
 tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coro-
 asti nos.

Psaume 6.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me :
 * neque in irâ tuâ corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus
 sum : * sana me, Domine, quoniam conturbata
 sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè, * sed tu,
 Domine, usquequò ?

Convertere, Domine, et eripe animam meam :
 salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui :
 * in inferno autem quis confitebitur tibi ?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas
 noctes lectum meum, * lacrymis meis stratum
 meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus ; * inve-
 neravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me, omnes qui operamini iniqui-
 tatem, * quoniam exaudivit Dominus vocem
 preces mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam ;
 * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes
 inimici mei ; * convertantur et erubescant valdè
 velociter.

Psalme 7.

DOMINE Deus meus, in te speravi, * sal-
vum me fac ex omnibus persequentibus
me, et libera me.

Nequando rapiat ut leo animam meam, * dum
non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus, si feci istud, * si est
scrupulus in oculis meis ;

Si reddidi retribuendis mihi mala, * decidam
in manu inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et com-
prehendat, et conculcet in terrâ vitam meam,
* et gloriam meam in pulvèrem deducat.

Exsurge, Domine, in irâ tuâ, * et exaltare
in finibus inimicorum meorum.

Et exsurge, Domine Deus meus, * in præ-
cepto quod mandâsti.

Et synagoga populorum circumdabit te ; et
propter hanc in altum ingredi.

Dominus judicat populos. Judica me, Do-
mine, secundam justitiam meam, * et secundam
innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum ; et diriges
justum, * scrutans corda et renes, Deus,

Justum adjutorium meum à Domino, * qui
salvos facit rectos corde.

Psalme 8.

DEUS, iudex justus, fortis et. patiens ; *
numquid irascitur per singulos dies ?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibra-
bit : * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in
ardentib
Ecce p
et peper
Lacur
foveam e
Conve
verticem
Conf
* et psa

DON
bi
Quor
coelos.
Ex o
dem pr
cum et
Quor
tuorum
Quic
filius h
Min
et hon
super e
Om
boves
Vol
bulant
Don
est no

Et in eo paravit vasa mortis : * sagittas suas
ardentibus effecit.

Ecce parturiit injustitiam : * concepit dolorem,
et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum : et incidit in
foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus : * et in
verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundùm justitiam ejus,
* et psallam nomini Domini altissimi.

Psauve 9.

DOMINE Dominus noster, * quàm admira-
bile est nomen tuum in universâ terrâ !

Quoniam elevata est magnificentia tua * super
cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti lau-
dem propter inimicos tuos ; * ut destruas inimi-
cum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum
tuorum, * lunam et stellas, quæ tu fundâsti.

Quid est homo, quòd memor es ejus ; * aut
filius hominis, quoniam visitas eum !

Minuisti eum paulò-minùs ab Angelis ; gloriâ
et honore coronâsti eum, * et constituisti eum
super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et
boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * quæ peram-
bulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile
est nomen tuum in universâ terrâ.

Psalme 10.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo, * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor et exultabo in te : * psallam nomini tuo, Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum, * infirmabuntur et peribunt à facie tuâ.

Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam : * sedisti super thronum, qui iudicās justitiam.

Increpâsti gentes, et periit impius : * nomen eorum delesti in æternum, et in seculum seculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem ; * et civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu, * et Dominus in æternum permanet.

Paravit in iudicio thronum suum, * et ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in justitiâ.

Et factus est Dominus refugium pauperi, * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum ; * quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine.

Psallite Domino qui habitat in Sion : * annuntiate inter gentes studia ejus.

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est, * non est oblitus clamorem pauperum.

MISERERE meî, Domine : * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

Exultab
interitu
In laque
ensus est
Cognos
peribus
eccator.
Conver
entes qu
Quonia
patient
Exsurg
judicem
Consti
ut scia

UT qu
in
Dùm
* compr
Quon
mæ suæ
Exac
dùm m
Non
sunt vi
Aufe
inimico
Dixi
genera
Cuj
tudine.

Exultabo in salutari tuo : * infixæ sunt gentes
interitu quem fecerunt :

In laqueo isto quem absconderunt, * compre-
ensus est pes eorum,

Cognoscetur Dominus iudicia faciens, * in
peribus manuum suarum comprehensus est
peccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes
gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis,
patientia pauperum non peribit in finem.

Exsurge, Domine, non confortetur homo ;
judicentur gentes in conspectu tuo.

Constituë, Domine, Legislatorem super eos,
ut sciant gentes quoniam homines sunt.

UT quid, Domine, recessisti longè, * despicias
in opportunitatibus, in tribulatione ?

Dùm superbit impius, incenditur pauper :
* comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis ani-
mæ suæ, * et iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator ; * secun-
dùm multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus : * inquinatæ
sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua à facië ejus ; * omnium
inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movebor à
generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenum est ; et amari-
tudine, et dolo, * sub linguâ ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis *
interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; * insidiatur in abscondito quasi leo in speluncâ suâ.

Insidiatur, ut rapiat pauperem, * rapere pauperem, dùm attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum, * inclinabit se et cadet, cùm dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus * avertit faciem suam, ne videat in finem.

Exsurge, Domine Deus; exaltetur manus tua * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requiret.

Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris et maligni: * quæretur peccatum illius, et non inveniatur.

Dominus regnabit in æternum, et in seculum seculi: * peribitis, gentes, de terrâ illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus; * præparationem cordis eorum audivit auris tua:

Judicare pupillo et humili, * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

Psalme 11.

IN Domino confido: * quomodò dicitis animæ meæ: Transmiga in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetrâ, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quonia
autem
Domino
lo sede
Oculi ej
s interi
Domino
em dili
Pluēt s
phur,
rum.
Quonia
equitate

ALVU

sanct
illis hon
Vana l
um; *
nt.

Disperc
et lingn
Qui dix
nus, la
ominus
Propte
m, * n

Ponam
Eloqui
ne exa
otuplur

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt; * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in celo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * quem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos; * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis ejus.

Quoniam justus Dominus, et justitiam dilexit, iniquitatem vidit vultus ejus.

Psaume 12.

IN ALVUM me fac, Domine, quoniam defecit veritas, * quoniam diminutæ sunt veritates filii hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum; * labia dolosa in corde et corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa, et linguam magniloquam;

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificamus, labia nostra à nobis sunt; * quis noster Dominus est?

Propter miseriam inopum et gemitum pauperum, * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari; * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta; * argentum verum et non examinatum, probatum terræ, purgatum ignis, et multiplicatum.

Tu, Domine, servabis nos, et custodies nos
 * à generatione hâc in æternum.

In circuitu impii ambulans : * secundùm altitudinem tuam multiplicâsti filios hominum.

Psaume 13.

USQUEQUO, Domine, oblivisceris me
 finem? * usquequò avertis faciem tuam
 à me?

Quamdiù ponam consilia in animâ meâ * de
 lorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltabitur inimicus meus super
 me? * respice, et exaudi me, Domine Deus
 meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam
 in morte; nequandò dicat inimicus meus : * Pra
 valui adversùs eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero
 * ego autem in misericordiâ tuâ speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo
 Domino qui bona tribuit mihi : * et psallam
 nomini Domini altissimi.

Psaume 14.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est
 Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in
 studiis suis : * non est qui faciat bonum, non est
 usque ad unum,

Dominus de cœlo prospexit super filios homi
 num, * ut videat si est intelligens, aut requirent
 Deum,

Om
 non est
 unum.
 Sepu
 quis do
 abilis e
 Quor
 num es
 dum sa
 Cont
 pacis n
 antè oc
 Non
 quitater
 escam p
 Domi
 verunt
 Domini
 Cons
 minus s
 Quis
 averteri
 tabit Ja

DOM
 au
 Qui
 justitia
 Qui
 non eg

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt:
non est qui faciat bonum, non est usque ad
annum.

Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis
suis dolosè agebant: venenum aspidum sub
labiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine ple-
num est: veloces pedes eorum ad effunden-
dum sanguinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam
pacis non cognoverunt: non est timor Dei
antè oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur ini-
quitate, qui devorant plebem meam sicut
escam panis?

Dominum non invocaverunt: illic trepida-
verunt timore, ubi non erat timor, quoniam
Dominus in generatione justâ est.

Consilium inopis confudistis, quoniam Do-
minus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? cum
averterit Dominus captivitatem plebis suæ, exul-
tabit Jacob, et lætabitur Israël.

Psalme 15.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo?
aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine maculâ, et operatur
justitiam;

Qui loquitur veritatem in corde suo; qui
non egit dolum in linguâ suâ;

Nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus; timentes autem Dominum glorificaverunt eum.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Psaume 16.

CONSERVA me, Domine, quoniam speravi in te.

Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui sunt in terrâ ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ et calicis mei: tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris; et enim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum: insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper; quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exul-

avit li
in spe;
Quo
inferno
raption
Nota
tiatiâ
uâ usq
EX A
de
Aurib
abiis de
De vu
qui vide
Probâ
ne exam
Ut no
propter
vias dur
Perfic
moveant
Ego c
inclina
Mirifi
perante
A res
upillan
Sub
acie im

avit lingua mea : insuper et cæro mea requiescet
in spe ;

Quoniam non derelinques animam meam in
inferno, nec dabis Sanctum tuum videre cor-
ruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me
carietate cum vultu tuo : delectationes in dexterâ
tuâ usque in finem.

Psalme 17.

EXAUDI, Domine, justitiam meam : intende
deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam ; non in
labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat ; oculi
tui videant æquitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte : igne
me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum ;
propter verba labiorum tuorum ego custodivi
vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis ; ut non
moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus :
inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas ; qui salvos facis
operantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, ut
pupillam oculi.

Sub umbrâ alarum tuarum protege me ; à
facie impiorum qui me affixerunt.

INIMICI mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt: os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, et supplantam eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manûs tuæ.

Domine, à paucis de terrâ divide eos in vitam eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis; et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitiâ apparebo conspectui tuo: satiabor, cùm apparuerit gloria tua.

Psalme 18.

DILIGAM te, Domine, fortitudo mea, Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.

Deus meus adjutor meus; et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu salutis meæ; et susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum; et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me; præoccupaverunt me laquei mortis.

In tr
Deum
Et e
neam;
vit in a
Com
montiu
quoniar
Asce
ejus ex
Incli
pedibus
Et a
volavit
Et p
eitu e
in nubit
Præ
runt; g
Et in
dedit vo
Et r
fulgura
Et ap
sunt fu
Ab i
tione sp
MIS
E
Eripi
his qui
super m

In tribulatione meâ invocavi Dominum; et ad Deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est et contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in irâ ejus, et ignis à facie ejus exarsit; carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit cœlos, et descendit; et caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, et volavit: volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum; in circuitu ejus tabernaculum ejus; tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt; grando et carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam; grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos; fulgura multiplicavit et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tuâ, Domine, ab inspiratione spiritûs iræ tuæ.

MISIT de summo (Dominus) et accepit me, et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me; quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ, et factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini, nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo; et justitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo, et observabo me ab iniquitate meâ.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris, et cum perverso perverteris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies, et oculos superbiorum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine: Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione, et in Deo meo transgrediar murum.

DEUS meus, impolluta via ejus: eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?

De
ma
Qui
sup
Qui
nisti,
Et
exter
Et
discipl
Del
unt in
Pers
los;
Con
ent su
Et p
plantâs
Et
odiente
Clar
Domi
Et c
venti:
Erip
constit
Pop
auditu
Fili
vetera
Viv
et exa

Deus qui præcinxit me virtute, et posuit
 immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum,
 et super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas, ad prælium, et po-
 nisti, ut arcum æreum, brachia mea;

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ, et
 extera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem, et
 disciplina tua ipsa me docebit.

Delatâsti gressus meos subtùs me, et non
 sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et comprehendam
 illos; et non convertar, donec deficient.

Confringam illos, nec poterunt stare; ca-
 dent subtùs pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum, et snp-
 plantâsti insurgentes in me subtùs me.

Et inimicos meos dedisti mihi deorsùm, et
 odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad
 Dominum; nec exaudivit eos.

Et comminam eos ut pulverem antè faciem
 venti: ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi, et
 constitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi servivit mihi; in
 auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi: filii alieni in-
 veterati sunt, et claudicaverunt à semetis suis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus:
 et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi et subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine; et nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam Christo suo David; et semini ejus usque in seculum.

Psalmus 19.

CÆLI enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum; et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam, a summo cælo egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscondat à calore ejus.

LEX Domini immaculata, convertens animas; testimonium Domini fidele sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Tim
eculi;
psa.

Desi

iosum

Eten

tiendis

Delic

ne, et

Si m

atus er

Et e

t medi

Dom

EXA

ni

Mitta

uetur t

Mem

um tuu

Tribu

onsiliu

Læta

Dei nos

Imple

ognovi

um suu

Exau

estabit

Timor Domini sanctus, permanens in seculum
seculi; judicia Domini vera, justificata in seme-
pse.

Desiderabilia super aurum et lapidem pre-
iosum multum, et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea; in custo-
diendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda-
re, et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immacu-
tatus ero; et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei;
et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adjutor meus, et redemptor meus.

Psalmus 20.

EXAUDIAT te Dominus, in die tribulatio-
nis; protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion
auctetur te.

Memor sit omnis sacrificii tui, et holocaustum
tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum, et omne
consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo; et in nomine
Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas; nunc
agnovi, quoniam salvum fecit Dominus Chris-
tum suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo; in po-
testabitur salus dexteræ ejus.

Hi in carribus, et hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt; nos autem steterimus, et erecti sumus.

Domine, salvum fac regem; et exaudi nos in die quâ invocaverimus te.

Psalms 21.

DOMINE, in virtute tuâ lætabitur rex, et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, et voluntate labiarum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te, et tribuisti ei longitudinem dierum in seculum et in seculum seculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo; gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi; lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino, et in misericordiâ Altissimi non commovebitur.

Inveniat manus tua omnibus inimicis tuis; dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui; Dominus in irâ suâ conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terrâ perdes, et semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala, cogitaverunt consilia quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos deorsùm, in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tuâ ; cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Psalme 22.

DEUS, Deus meus, respice in me ; quare me dereliquisti ? longè à salute meâ verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies ; et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, læus Israël.

In te speraverunt patres nostri ; speraverunt, et liberâsti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt ; in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo ; opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me ; locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum ; salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre ; spes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus sum ex utero ; de ventre matris meæ Deus es tu.

DEUS meus,) ne discesseris à me, quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, tauri pingues
obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, sicut leo
rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, et dispersa sunt ossa
mea.

Factum est cor meum tanquam cera liques-
cens, in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea; et lingua
mea adhæsit faucibus meis, et in pulverem
mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi;
consilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos, dinu-
meraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt et inspexerunt me;
diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem
meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium
tuum à me, ad defensionem meam conspice.

Erue à frameâ, Deus, animam meam, et de
manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, et à cornibus unicor-
nium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis; in me-
dio ecclesiæ laudabo te.

QUI timetis Dominum, laudate eum; uni-
versum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël, quoniam non
sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me, et, cùm cla-
marem ad eum, exaudivit me.

Apud
ea red
Eden
ominu
rum i
Remi
iversi
Et ad
miliæ
Quon
tur ge
Mand
nes ter
escend
Et an
rviet i
Annun
anuntia
ascetur

DOM
in
Super
eam c
Dedu
omen
Nam
ortis,
Virga
ant.

Apud te laus mea in ecclesiâ magnâ: vota
ea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes et saturabuntur, et laudabunt
dominum, qui requirunt eum; vivent corda
eorum in seculum seculi.

Remiscentur et convertentur ad Dominum
universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus universæ
familie gentium.

Quoniam Domini est regnum, et ipse domina-
tur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pin-
nes terræ; in conspectu ejus cadent omnes qui
descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, et semen meum
serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura; et
annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui
nascetur, quem fecit Dominus.

Psalme 23.

DOMINUS regit me; et nihil mihi deerit;
in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me; animam
meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, propter
nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbræ
mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus, ipsa me consolata
sunt.

Parâsti in conspectu me omensam; adverte
eos qui tribulant me.

Impinguâsti in oleo caput meum; et calix
meus inebrians quàm præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, omnibus
diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, in locgita
dinem dierum.

Psaume 24.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: orbis
terrarum et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, et super
flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? aut quis
stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, qui non
acceptit in vano animam suam, nec juravit in
dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, et
misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, quærentem
tium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras; et eleva-
mini portæ æternales; et introbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus fortis et
potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamina
portæ æternales; et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus virtutum
ipse est Rex gloriæ.

D
m
Nequ
ersi qu
Conf
acuè.
Vias
aitas tu
Dirig
es D
Rem
t mise
Delic
e men
Secu
u, pro
Dulo
abit d
Dirig
vias su
Uni
require
ejus.
Pro
peccat
Q
Ani
ejus h
Firi
et test

Psalme 25.

AD te, Domine, levavi animam meam : Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei ; etenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundentur omnes iniqua agentes superacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et secretas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tuâ, et doce me ; quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui totâ die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et misericordiarum tuarum quæ à seculo sunt.

Delicta inventutis meæ, et ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento mei, Domine, propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus, propter hoc legem dabit delinquentibus in viâ.

Diriget mansuetos in iudicio ; docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas, requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo, multùm est enim.

QUIS est homo qui timet Dominum ? legem statuit ei in viâ quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur, et semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum ; et testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse
 evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei; quia unicus
 et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt,
 de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam et laborem meum,
 et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati
 sunt, et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me; non erubescam,
 quoniam speravi in te.

Innocentes et recti abhæserunt mihi, quia
 sustinui te.

Libera, Deus, Israel, ex omnibus tribulationibus
 suis.

Psaume 26.

JUDICA me, Domine, quoniam ego in innocentiam
 meam ingressus sum; et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me; ure renes
 meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua antè oculos meos
 est, et complacui in veritate tuâ.

Non sedi cum concilio vanitatis; et cum iniqua
 gerentibus non introibo.

Odivi ecclesiam malignantium, et cum impiis
 non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas; et circumdabo
 altare tuum, Domine.

Ut audiam vocem laudis: et enarrem universa
 mirabilia tua.

Dom
 bitati
 Ne p
 cum
 In qu
 rum
 Ego
 dime
 Pes
 cam t

 DOM
 qu
 Dom
 clabo.
 Dùm
 rant c
 Qui
 ant et
 Si co
 or me
 Si e
 go sp
 Uua
 nhabi
 itæ n
 Ut
 empl
 Qu
 t in
 aber

Domine, dilexi decorem domus tue; et locum
 habitationis gloriæ tue.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam;
 cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt; dextera
 eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentiam meam ingressus sum;
 dimitte me et miserere mei.

Pes meus stetit in directo: in ecclesiis bene-
 dicam te, Domine.

Psalmus 27.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea;
 quem timebo.

Domine protector vitæ meæ; à quo tre-
 didabo.

Dum appropriant super me nocentes; ut
 edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei; ipsi infirmati
 sunt et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra non timebit
 cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, in hoc
 sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram; ut
 habitem in domo Domini, omnibus diebus
 vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini, et visitem
 templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo,
 et in die malorum protexit me in abscondito
 tabernaculi sui.

In petrâ exaltavit me, et nunc exaltavit ca
meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus h
tiam vociferationis, cantabo et psalmum dic
Domino.

EXAUDI, Domine, vocem meam quâ c
mavi ad te, miserere meî, et exaudi me

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies m
faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam à me, ne declines
frâ à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neq
despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus et mater mea dereliqu
runt me; Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in viâ tuâ; e
dirige me in semitam rectam propter inimico
meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium m
quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, e
mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini, in terrâ viventium

Expecta Dominum, viriliter age, et confort
tetur cor tuum, et sustine Dominum.

Psalme 28.

AD te, Domine, clamabo; Deus meus, ne
sileas à me: nequandò taceas à me, et assi
milabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis mea
dùm oro ad te, dùm extollo manus meas, ad
templum sanctum tuum.

Ne sin
ranti
Qui lo
em in
Da illi
uitia
Secun
de re
Quon
opera
ificab
Bened
n dep
Domi
o sep
Et re
nfitbe
Domi
vation
Salvu
dic h
os usc

A FF
m
Affer
ominc
atrio
Vox
tonui

Ne simul trahas me cum peccatoribus, et cum
 fratribus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala
 em in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, et secundum
 iniquitatem adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis;
 et de retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et
 opera manuum ejus, destrues illos, et non
 glorificabis eos.

Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vo-
 cam deprecationis meae.

Dominus adjutor meus et protector meus: in
 eo speravit cor meum, et adjutus sum.

Et floruit caro mea, et ex voluntate mea
 confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae, et protector
 salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et be-
 nedic hereditati tuae, et rege eos, et extolle
 eos usque in aeternum.

Psaume 29.

AFFERTE Domino, filii Dei: afferte Do-
 mino filios arietum.

Afferte Domino gloriam et honorem; afferte
 Domino gloriam nomini ejus; adorete Dominum
 in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis
 tonuit, Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentiâ.

Vox Domini confringentis cedros, et confringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani, et dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis, vox Domini concutientis desertum, et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, et revelabitur condensa, et in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit, et sedebit Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit, Dominus benedicet populo suo in pace.

Psaume 30.

EXALTABO te, Domine; quoniam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te: et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam, salvasti me à descendantibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus; et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus; et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea; non morabor in æternum.

Domine, in voluntate tua, præstitisti decori tuo virtutem.

Convertisti faciem tuam à me; et factus sum turbatus.

Ad te, Domine, clamabo; et ad Deum meum precabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei, Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi, incidisti saccum meum, et circumdedisti me gloria.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, Domine, Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Psalmus 31.

In te, Domine, speravit, non confundar in æternum, in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, accelera ut auas me.

Esto mihi in Deum protectorem et in domum fugii, ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es et propter nomen tuum deduces me et enuderes me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi, quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum,
demisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates supervacuè,
autem in Domino speravi,

Exultabo et lætabor in misericordiâ
quoniam respexisti humilitatem meam, sal-
de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici,
tuisti in loco spatioso pedes meos.

MISERERE mei, Domine, quoniam
bulor, conturbatus est in irâ oculus me
anima mea et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: et
mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea,
ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum
probrum, et vicinis meis valdè, et timor
meis.

Qui videbant me foràs fugerunt à me ob
vioni datus sum tanquam mortuus à corde.

Factus sum tanquam vas perditum; quoniam
audivi vituperationem multorum commorantium
in circuitu.

In eo dùm convenirent simul adversum me
accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine; dixi De-
meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum,
à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum

um n
confu
rubes
a fran
Quæ l
superb
UAL
Do
perfeci
rum h
Abscon
turbat
Proteg
ione l
Benedi
ericor
Ego a
lectus
deò e
narem
diligite
n veri
ndant
Viri:ite
nes qu
EAT
quor
beatus
nec

neum, um me fac in misericordiâ tuâ; Domine,
confundar, quoniam invocavi te.

acuè, rubescant impii, et deducantur in infernum;
ne fiant labia dolosa.

rdiâ Quæ loquuntur adversùs justum iniquitatem,
a, salv superbiâ et in abusione.

mici, UAM magna multitudo dulcedinis tuæ,
Domine, quam abscondisti timentibus te!
erfecisti eis qui sperant in te, in conspectu
rum hominum.

niem Abscondes eos in abscondito faciei tuæ; à
ulus me turbatione hominum.

et at Proteges eos in tabernaculo tuo, à contra-
tione linguarum.

mea, benedictus Dominus; quoniam mirificavit
ericordiam suam mihi in civitate munitâ.

sum o Ego autem dixi in excessu mentis meæ:
mor ne lectus sum à facie oculorum tuorum.

me ob Sed exaudisti vocem orationis meæ, dùm
orde. inarem ad te.

quonia Diligite Dominum, omnes Sancti ejus, quo-
orantia in veritatem requirit Dominus, et retribuet
sùm m abundantanter facientibus superbiam.

dixi De Viriliter agite, et confortetur cor vestrum,
e. nes qui speratis in Domino.

Psaume 32.

BEATI quorum remissæ sunt iniquitates; et
e. quorum tecta sunt peccata.

orum, Beatus vir cui non imputavit Dominus pecca-
a tuum, nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, interaverunt ossa mea, clamarem totâ die.

Quoniam die ac nocte gravata est super manus tua, conversus sum in æruinâ meâ, configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci, et iniquitiam meam non abscondi.

Dixi: confitebor adversum me iniquitatem meam Domino; et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hâc orabit ad te omnis Sanctus, in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione circumdedit me, exultatio mea, erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in hâc quâ gradieris, firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus.

In chamo et fræno maxillas eorum constrinxerunt, qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate iusti; gloriamini omnes recti corde.

Psalmus 38.

EXULTATE iusti in Domino, rectos deus collaudatio.

Con
cem
Can
voci
Qui
era
Diligi
omin
Verb
is eju
Con
thes
Tim
mmo
Quo
vit et
Don
tem
nsilia
Cons
gitati
tioner

BEA
B po
De co
ominu
De p
mnes c
Qui f
nia o
Non
gas ne

Confitemini Domino in cytharâ; in psalterio
 et chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum, benè psallite ei
 in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, et omnia
 opera eius in fide.

Diligit misericordiam et iudicium, misericordiâ
 Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt, et Spiritu
 sancto eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris, ponens
 thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra, ab eo autem
 commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt, ipse man-
 avit et creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium, reprobat
 et cogitationes populorum, et reprobat
 consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet,
 cogitationes cordis eius in generatione et gene-
 rationem.

BEATA gens cuius est Dominus Deus eius,
 et populus quem elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus, vidit omnes filios
 hominum.

De præparato habitaculo suo, respexit super
 omnes qui habitant terram.

Qui finxit sigillatim corda eorum, qui intelligit
 omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem, et
 miles non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem ; in abundantia
tem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum ;
in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Ut eruat à morte animas eorum, et alat eos
in fame.

Anima nostra sustinet Dominum, quoniam
adjutor et protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum, et in nomine
sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos
quemadmodum speravimus in te.

Psalme 34.

BENEDICAM Dominum in omni tempore
semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea, audiant
mansueti et lætentur.

Magnificate Dominum mecum ; et exaltemus
nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum et exaudivit me, et ex
omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini ; et facies
vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit
eum ; et de omnibus tribulationibus ejus salvavit
eum.

Immittet angelus Domini in circuitu timen-
tium eum, et eripiet eos.

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus
beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum, omnes Sancti ejus; quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt, inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

VENITE, filii, audite me; timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam, diligit diligere bonos?

Prohibe linguam tuam à malo, et labia tua ne quantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: inquire pacem persequere eam.

Oculi Domini super justos, et aures ejus in reces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala, perdat de terrâ memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos, ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde, et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum, et de omnibus liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima, et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum, non delinquent omnes qui sperant in eo.

Psalme 85.

JUDICA, Domine, nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma et scutum, et exurge
adjutorium mihi.

Effunde frameam, et conclude adversus eos
qui persequuntur me; dic animæ meæ: Sal-
tua ego sum.

Confundantur et reveantur quærentes ani-
mam meam.

Avertantur retrorsum, et confundantur, cog-
tantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciem venti,
angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ et lubricum,
angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitus
laquei sui, supervacue exprobraverunt animam
meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat; et captus
quam abscondit, apprehendat eum, et in laqueum
eius cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino,
delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent, Domine, quis similis
tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus
egenum et pauperem à diripientibus eum.

SURGENTES testes iniqui, quæ ignorabant
interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem
animæ meæ.

Ego autem, cum mihi molesti essent induebam
cilicio.

Humiliabam in jejuniis animam meam, et
oratio mea in sinu meo convertetur.

Quæ
e con
e hur
Et a
ongre
Diss
absan
uper
Don
eam
eam.
Con
ravi l
Non
mihi in
culis.

Quo
in ir
Et d
uge,
Vid
isced

EX
Jud
Deus
Non
ostr
Er
antur
Ind
oquu

Quasi proximum et quasi fratrem nostrum,
 et complacebam, quasi lugens et contristatus
 et humiliabar.

Et adversum me lætati sunt, et convenerunt,
 congregata sunt super me flagella, et ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me,
 subsannaverunt me subsannatione; frenduerunt
 super me dentibus suis.

Domine, quandò respicies? restitue animam
 meam à malignitate eorum, à leonibus unicam
 meam.

Confitebor tibi in ecclesiâ magnâ, in populo
 gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur
 mihi iniquè, qui oderunt me gratis, et annunt
 culis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur;
 et in iracundiâ terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum; dixerunt:
 Euge, euge; viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas: Domine, ne
 discedas à me.

RESURGE et intende iudicio meo, Deus
 meus et Dominus meus in causam mean.

Judica me secundum justitiam tuam, Domine,
 Deus meus: et non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ
 nostræ; nec dicant, devoravimus eum.

Erubescant et revereantur simul, qui gratu-
 antur malis meis.

Induantur confusione et reverentiâ, qui magna
 loquuntur super me.

Exultent et lætentur qui volunt justitiam
meam; et dicant semper.

Magnificetur Dominus, qui volunt pacem
servi ejus.

Et lingua mea mediabitur justitiam tuam, tota
die laudem tuam.

Psaume 36.

DIXIT injustus, ut delinquat in semetipso
Non est timor Dei antè oculos ejus.

Quoniam dolosè egit in conspectu ejus, et
invenitur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas et dolus: noluit in-
telligere ut benè ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo, astutus
omni vitæ non bonæ; malitiam autem non
audivit.

Domine, in cœlo misericordia tua, et veritas
tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua
abyssus multa.

Homines et jumenta salvabis, Domine, quemad-
modùm multiplicasti misericordiam tuam
Deus.

Filii autem hominum, in tegmine alarum
tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ, et
torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ, et in lumine
tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te,
justitiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ, et manus peccatoris non moveat me.

Qui ceciderunt qui operantur iniquitatem, pulsati sunt, nec potuerunt stare.

Psaume 37.

NOLI æmulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam scænum velociter arescent, quemadmodum olera herbarum, citò decident.

Spera in Domino et fac bonitatem: et inhabitabis terram, et parceris in divitiis ejus.

Delecta te in Domino; et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, et spera in eo; et non confundet te.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, et iudicium tuum tanquam meridiem, subditus esto Domino, et ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in viâ, in homine faciente injustitias.

Desine ab irâ, et derelinque furorem: noli æmulari, ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: continentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccator: et non invenies locum ejus, et non invenies.

Mansueti autem hæreditabunt terram, et delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum, et stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum; et quoniam
prospicit quòd veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores; intente
runt arcum suum.

Ut dejiciant pauperem et inopem; ut tran-
dent rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum,
arcus eorum confringatur.

Meliùs est modicum justo, super divitias pec-
catorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur,
confirmat autem justos Dominus.

NOVIT Dominus dies immaculatum;
hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, et
diebus famis saturabuntur; quia peccatores
peribunt.

Inimici verò Domini, mox ut honorificati
fuerint et exaltati; deficientes quemadmodum
fumus, deficient.

Mutuabitur peccator, et non solvet: justus
autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram,
maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur,
et viam ejus volet.

Cùm ceciderit, non collidetur; quia Dominus
supponit manum suam.

Junior fui, etenim senui; et non vidi justum
derelictum, nec semeu ejus quærens panem.

Totâ die miseretur et commodat; et semeu
illius in benedictione erit.

Declina à malo, et fac bonum; et inhabita in
ulum seculi.

Quia Dominus amat iudicium, et non dere-
quet sanctos suos: in æternum conserva-
tur.

Injusti punientur, et semen impiorum peribit,
iusti autem hæreditabunt terram, et inhabi-
tunt in seculum seculi super eam.

S justus meditabitur sapientiam, et lingua
ejus loquetur iudicium,

Lex Dei ejus in corde ipsius, ei non sup-
erabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum; et quærit mor-
tare eam.

Dominus autem non derelinquet eum et ma-
nus ejus; nec damnabit eum, cum iudica-
tur illi.

Expecta Dominum, et custodi viam ejus, et
exaltabit te, ut hæreditate capias terram; cum
perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, et elevatum sicut
cédros Libani.

Et transivi, et ecce non erat, et quæsi eum,
non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, et vide æquitatem, quo-
m sunt reliquæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: reliquæ im-
piorum interibunt.

Salus autem justorum à Domino, et protector
eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos;
eruet eos à peccatoribus, et salvabit eos;
quia speraverunt in eo.

Psalme 38.

DOMINE, ne in furore tuo arguas
neque in irâ tuâ corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi,
confirmâsti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne meâ à facie iræ tuæ,
non est pax ossibus meis à facie peccatorum
meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt
caput meum, et sicut onus grave gravatæ sunt
super me.

Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ
à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum et curvatus sum usque
finem : totâ die contristatus ingrebiebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus
et non est sanitas in carne meâ.

Afflictus sum et humiliatus sum nimis : rugam
bam à gemitu cordis mei.

Domine antè te omne desiderium meum;
gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit
virtus mea; et lumen oculorum meorum,
ipsum non est mecum.

AMICI mei et proximi mei, adversum me
appropinquaverunt et steterunt.

Et qui juxtâ me erant, de longè steterunt;
vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt
vanitates, et dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audivi
et sicut mutus non aperiens os suum.

factus sum sicut homo non audiens, et non
 s in ore suo redargutiones.

quoniam in te, Domine speravi; tu exaudies
 Domine Deus meus.

quia dixi: Nequandò supergaudeant mihi
 amici mei; et dùm commoventur pedes mei,
 er me magna locuti sunt.

quoniam ego in flagella paratus sum, et dolor
 s in conspectu meo semper.

quoniam iniquitatem meam annuntiabo, et
 tabo pro peccato meo.

inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt
 er me, et multiplicati sunt qui oderunt me
 nè.

qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant
 ; quoniam sequebar bonitatem.

ne derelinquas me, Domine, Deus meus, ne
 sseris à me.

atende in adiutorium meum, Domine, Deus
 is meæ.

Psalme 39.

LXXI: Custodiam vias meas, ut non delin-
 quam in linguâ meâ.

osui ori meo custodiam, cùm consisteret
 ator adversum me.

obmutui et humiliatus sum, et silui à bonis;
 olor meus renovatus est.

concaluit cor meum intra me, et in medita-
 e meâ exardescet ignis.

osutus sum in linguâ meâ; notum fac mihi,
 ine, finem meum.

Et numerus dierum meorum, quis est?
sciam quid desit mihi.

Ecece mensurabiles posuisti dies meos;
substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verùm tamen universa vanitas, omnis homo
vivens.

Verùm tamen in imagine pertransit homo
sed et frustrà conturbatur.

Thesaurisat et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? non
Dominus? et substantia mea apud te est.

Psalme 40.

AB omnibus iniquitatibus meis erue me
opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui et non aperui os meum, quoniam
fecisti, amove à me plagas tuas.

A fortitudine manûs tuæ ego defeci in in-
pationibus, propter iniquitatem corripuit
hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam anima
ejus: verùm tamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, et depre-
cationem meam: auribus percipe lacrymas
meas.

Ne sileas, quoniam advena ego sum apud
peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeat
et ampliùs non ero.

XP
int
Et ex
u mis
Et sta
it gre
Et in
men
Videb
Dom
Beatu
s, et
as.
Mult
a tu
ilis s
Annun
er nu
Sacrif
em p
Holo
i; tu
in cap
a volu
em tr
NN
ma
mine
Iustit
itate

Psaume 39.

EXPECTANS expectavi Dominum, et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas; et eduxit me de u miseriæ, et de luto fecis.

Et statuit super petram pedes meos, et didit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, nomen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt, et sperabunt Domino.

Beatus vir cujus est nomen Domini spes, et non respexit in vanitates et insanias suas.

Multa fecisti tu, Domine; Deus meus, miracula tua: et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi et locutus sum; multiblicati sunt ser numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti; aures tuas perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulasti; tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus, volui, et servavi preceptum tuum in medio cordis mei.

ANNUNTIAMI justitiam tuam in ecclesiâ magna: ecce labia mea non prohibebo: quoniam nomen Domini, tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo. Veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam; à concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longè facias mirationes tuas à me: misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus; comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capiti mei, et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas me. Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur et revereantur simul, qui quærant animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrosùm, et revereantur, qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, et dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur super te omnes qui diligunt te, et dicant semper: Magnificet Dominus, qui deligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum et pauper: Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tuus Deus meus, ne tardaveris.

Psaume 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem; in die malâ liberabit eum.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terrâ, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum do-
 nis ejus, universum stratum ejus versasti in
 firmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei; sana
 animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: quandò
 periretur et peribit nomen ejus.

Et si ingrediebatur ut videret, vana loque-
 batur, cor ejus congregavit iniquitatem sibi.
 Egrediebatur foràs; et loquebatur in idip-
 sa.

Adversùm me susurrabant omnes inimici
 mei: adversùm me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversùm
 me: numquid qui dormit, non adjiciet ut
 surgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi,
 edebat panes meos, magnificavit super
 supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere meî, et res-
 pice me, et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me; quo-
 niam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti,
 confirmasti me in conspectu tuo in æternum,
 Benedictus Dominus Deus Israel à seculo,
 usque in seculum, fiat, fiat.

Psaume 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad
 fontes aquarum, ita desiderat anima
 tua ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum, fontem vivum
quando veniam, et apparebo antè faciem De-

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die
nocte, dùm dicitur mihi quotidie : ubi est
Deus tuus ?

Hæc recordatus sum, et effudi in me an-
mam meam ; quoniam transibo in locum
bernaculi admirabilis, usque ad domum De-

In voce exultationis et confessionis, son-
epulantis.

Quare tristis es, anima mea ? et quare con-
turbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confiteberis
illi : salutare vultûs mei, et Deus meus.

AD meipsum anima mea conturbata est
propterea memor ero tui de terrâ Jo-
danis et Hermoniim, à monte modico.

Abyssus abyssum invocat, in voce catara-
tarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui, super
me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam
suam, et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam Deo
Susceptor meus es.

Quare oblitus est me ; et quare contristatus
incedo, dùm affligit me inimicus ?

Dùm confringuntur ossa mea, exprobra-
runt mihi qui tribulant me inimici mei ;

Dùm dicunt mihi per singulos dies : ubi
est Deus tuus.

Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor tibi, salutare vultus mei, et Deus meus.

Psaume 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sanctâ; ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare conturbasti me, et quare tristis incedo, dùm affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam, ipsa te deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui sanctificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus meus, quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo quoniam adhuc confitebor tibi; salutare vultus mei, et Deus meus.

Psaume 43.

DEUS, auribus nostris audivimus, patres nostri annuntiaverunt nobis opus quod operatus es, in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos; afflixisti populos et expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possiderunt terram, et brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua et brachium tuum,
illuminatio vultus tui; quoniam complacuit
in eis.

Tu es ipse Rex meus, et Deus meus,
mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornibus
et in nomine tuo spernemus insurgentes
nobis.

Non enim in arcu meo sperabo, et gladius
meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de affligentibus nos,
odientes nos confundisti.

IN Deo laudabimur totâ die, et in nomine
tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti, et confundisti nos:
non egredieris, Deus, in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nos-
tros; et qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escarum, et
inimicis gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio,
non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris
subsannationem et derisum his qui sunt
circuito nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus
commotionem capitis in populis.

Totâ die verecundia mea contra me est,
confusio faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis et obloquentis, à facie
inimici et persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, nec oblitimus te, et iniquè non egimus in testamento

Et non recessit retrò cor nostrum, et demâsti semitas nostras à viâ tuâ.

Quoniam humilâsti nos in loco afflictionis ; cooperuit nos umbra mortis.

Non oblitum est nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad Deum

Nonne Deus requiret ista ? ipse enim novit scoudita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die, humiliati sumus sicut oves occisionis.

Exsurge, quare obdormis, Domine ? exsurge, et ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis ? oblivisceris opopiæ nostræ et tribulationis nostræ ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, conglutinatus est in terrâ venter noster.

Exsurge, Domine ; adjuva nos, et redime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

CONFRACTAVIT cor meum verbum bonum ;

et dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ velociter scriptoris.

Speciosus formâ præ filiis hominum : diffusa

est gratia in labiis tuis, propterea benedixit

Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum
Potentissime.

Specie tuâ et pulchritudine tuâ intendens
prosperè procede, et regna,

Propter veritatem et mansuetudinem, et
justitiam; et deducet te mirabiliter dexter
tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cades
in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in seculum seculi: virga
directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem
propterea unxit te, Deus, Deus tuus, oleo
lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha et gutta, et casia à vestimentis
tuis, à domibus eburneis, ex quibus delece-
taverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu de-
auraro, circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam
et obliviscere populum tuum; et domum
patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum, quoniam
ipse est Dominus Deus tuus; et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum
deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, in
fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam; pro-
ximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitiâ et exultatione, addu-
centur in templum regis.

Pro
stitu
Mem
erati
Prop
rnuur

EU

in

nis.

Prop

ra, e

Sonu

turb

Flum

ctifi

Deus

uval

Cont

na;

Don

ster

Ven

odig

fin

Arc

nta

Vac

exalta

Do

ster

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii;
 stitues eos principes super omnem terram.
 Memores erunt nominis tui, in omni
 eratione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in
 rnum, et in seculum seculi.

Psalme 45.

DEUS noster refugium et virtus; adjutor
 in tribulationibus quæ invenerunt nos
 nis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur
 ra, et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt et turbatae sunt aquae eorum,
 turbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei,
 ctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur;
 uvabit eam Deus manè diliculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt
 gna; dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum, susceptor
 ster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini qui posuit
 odigia super terram, auferens bella usque
 finem terræ.

Arcum conteret et confringet arma, et
 tata comburet igni.

Vacate et videte quoniam ego sum Deus:
 exaltabor in gentibus, et exaltabor in terrâ.

Dominus virtutum nobiscum, susceptor
 aster Deus Jacob.

Psaume 46.

OMNES gentes, plaudite manibus;
 bilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis
 Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis, et gentes
 pedibus nostris.

Elegit nobis hæreditatem suam, speciem
 Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo; et Dominus
 voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite; psallite Re
 nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ, Deus, psallite
 sapienter.

Regnabit Deus super gentes; Deus sedet
 super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt contra
 Deo Abraham; quoniam dii fortes terræ
 vehementer elevati sunt.

Psaume 47.

MAGNUS Dominus et laudabilis nimis,
 civitate Dei nostri, in monte sancto
 ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons
 Sion; latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur; cum
 suscipiet eam.

Quoniam ecce Reges terræ congregati sunt
 convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati
 et commoti sunt, tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, in spiritu
 vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate
 homini virtutum, in civitate Dei nostri;
 Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam, in
 medio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic et laus
 tua in fines terræ, justitiâ plena est dextera
 tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ,
 propter judicia tua, Domine.

Circumdate Sion, et complectimini eam;
 narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus, et
 distribuite domos ejus, ut enarretis in pro-
 genie alterâ.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in
 æternum, et in seculum seculi; ipse reget
 vos in secula.

Psaume 48.

AUDITE hæc, omnes gentes; auribus
 percipite, omnes qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ et filii hominum, simul
 in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam, et meditatio
 cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam,
 aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die malâ? iniquitas calcata
mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute suâ, et in multitudi-
titudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non
dabit Deo placatiomen suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: et
laborabit in æternum, et vivet adhuc in fine.

Non videbit interitum, cùm viderit sapientes
morientes; simul insipiens et stultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias suas, et
sepulchra eorum, domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie et progenie
vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honore esset, non intel-
lexit: comparatus est jumentis insipientibus
et similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis: et
postea in ore suo complacebunt.

Sicut oves in inferno positi sunt: mor-
depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino,
et auxilium eorum veterascet in inferno
gloriâ eorum.

Verùm tamen Deus redimet animam meam
de manu inferi, cùm acceperit me.

NE timueris, cùm dives factus fuerit homo,
et cùm multiplicata fuerit gloria domus
ejus.

Quoniam, cùm interierit, non sumet omnia;
neque descendet cum eo gloria ejus.

Qui
onfite
Intr
men.
Hor
ompa
milis

DE
v
A s
specie
Deu
lebit
Ign
rcuit
Ad
iscer
Cou
estan
Et
iam
Au
testifi
No
caust
emp
No
de gr
Qu
jeme

Quia anima ejus in vitâ ipsius benedicetur ;
confitebitur tibi, cùm benefeceris ei.

Introibit usque in æternum non videbit ;
nomen.

Homo, cùm in honore esset, non intellexit :
comparatus est jumentis insipientibus, et
similis factus est illis.

Psaume 49.

DEUS deorum Dominus locutus est, et
vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum : ex Sion,
species decoris ejus.

Deus manifestè veniet : Deus noster et non
delebit.

Ignis in conspectu ejus exardescet : et in
circuito ejus tempestas valida.

Advocabit cœlum desursùm et terram,
discernere populum suum.

Congregate illi Sanctos ejus, qui ordinant
testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt cœli justitiam ejus, quo-
niam Deus judex est.

Audi, popule meus, et loquar, Israël, et
testificabor tibi : Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : holo-
causta autem tua in conspectu meo sunt
semper.

Non accipiam de domo tuâ vitulos : neque
de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ sunt omnes feræ sylvarum,
jumenta in montibus et boves.

Cognovi omnia volatilia cœli, et pulchritudo
agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi; meus est enim
orbis terræ et plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum
aut sanguinem hircorum potabo.

Immola Deo sacrificium laudis: et reddet
Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: eruam
te, et honorificabis me.

PECCATORI autem dixit Deus: Quare
tu enarras justitias meas, et assumis
testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplinam, et projecisti
sermone meos retrorsum.

Si videbas furem, currebas cum eo, et cum
adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitiâ, et lingua tua
concinnabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebaris
et adversus filium matris tuæ ponebas scan-
dalum: hæc fecisti, et tacui.

Existimâsti iniquè, quòd ero tuî similis:
arguam te, et statuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum:
nequandò rapiat, et non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: et
illiciter quo ostendam illi salutare Dei.

Psaume 50.

MISERERE meî, Deus, secundum ma-
gnam misericordiam tuam.

Et s
arur
Am
peccat
Quo
pec
Tib
t jus
im j
Ecc
in
Ecc
occul
Asp
vab
Au
xult
Av
omne
Co
rectu
Ne
sanc
R
prin
D
conv
L
salu
tuau
D
am

Et secundùm multitudinum miserationum
 arum, dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate meâ, et à
 peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco ;
 peccatum meum contrà me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci :
 et justificeris in sermonibus tuis, et vincas
 cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum,
 et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti ; incerta et
 occulta sapientiæ manifestâsti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor ;
 lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiâ, et
 exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis, et
 omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum
 rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tuâ, et Spiritum
 sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiâ salutaris tui, et spiritu
 principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas ; et impii ad te
 convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus. Deus
 salutis meæ, et exaltabit lingua mea justitiâ
 tuam.

Domine, labia mea aperies ; et os meum
 annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem
utique, holocaustis non delectaberis.

Sacrificium deo spiritus contribulatus; cor
contritum et humiliatum, Deus, non despiciet.

Benignè fac, Domine, in bonâ voluntate
tuâ Sion, ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, obla-
tiones et holocausta; tunc imponent super
altare tuum vitulos.

Psaume 51.

QUID gloriaris in malitiâ, qui potens es
in iniquitate?

Totâ die injustitiam cogitavit lingua tua,
sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem,
iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis,
lingua dolosa.

Proptercâ Deus destruet te in finem, evellat
te et emigrabit te de tabernaculo tuo, et ra-
dicem tuam de terrâ viventium.

Videbunt justi et timebunt, et super eum
ridebunt, et dicent: Ecce homo qui non
posuit Deum adiutorem suum.

Sed speravit in multitudine divitiarum
suarum, et prævaluit in vanitate suâ.

Ego autem sicut oliva fructifera in domo
Dei; speravi in misericordiâ Dei in æternum,
et in seculum seculi.

Constebor tibi in seculum, quia fecisti;
et expectabo nomen tuum, quoniam bonum
est in conspectu sanctorum tuorum.

Psalmus 54.

IXIT insipiens in corde suo : Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt iniquitatibus, non est qui faciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hominum; ut videat si est intelligens, aut querens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est que ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ut cum panis.

Deum non invocaverunt: illuc trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui inimicis placent: confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israel.

Psalmus 53.

DEUS, in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tuâ judica me.

Deus, exaudi orationem meam: auribus accipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam, et non proposuerunt Deum ante conspectum meum.

Ecce enim Deus adjuvat me, et Dominus
susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis, et in veritatem
tuâ disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, et confitebor
nomini tuo, Domine, quoniam bonum est
nomen tuum.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me,
et super inimicos meos despexit oculus meus.

Psalme 54.

EXAUDI, Deus, orationem meam; et
despexeris deprecationem meam,
et intende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione meâ,
conturbatus sum à voce inimici, et à tribulatione
peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates
eorum, et in irâ molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me,
et formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me,
et contexerunt me tenebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut
columbæ? et volabo, et requiescam.

Ecce elongavi fugiens et mansi in solitudine.

Expectabam eum qui salvum me fecit,
et non defuit mihi: quoniam pusillanimitate spiritûs
et tempestate.

Præcipita, Domine, divide linguas eorum,
quoniam vidi iniquitatem et contradictionem
eorum in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super murum
ejus iniquitas; et labor in medio ejus,
quoniam iniquitas est operatio ejus,
et iniquitas est semper illius.

Et non defecit de plateis ejus usura et
us.

Quoniam si inimicus meus maledixisset
mi, sustinuissem utiquè.

Et si is qui oderat me, super me magna
curatus fuisset, abscondissem me forsitan ab

Tu verò homo unanimes, dux meus et
dux meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos:
Homo Dei ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos, et descendant in
infernum viventes.

Quoniam nequitia in habitaculis eorum,
in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi; et Dominus
exaudivit me.

ESPERE et manè, et meridiè narrabo et
annuntiabo; et exaudiet vocem meam.

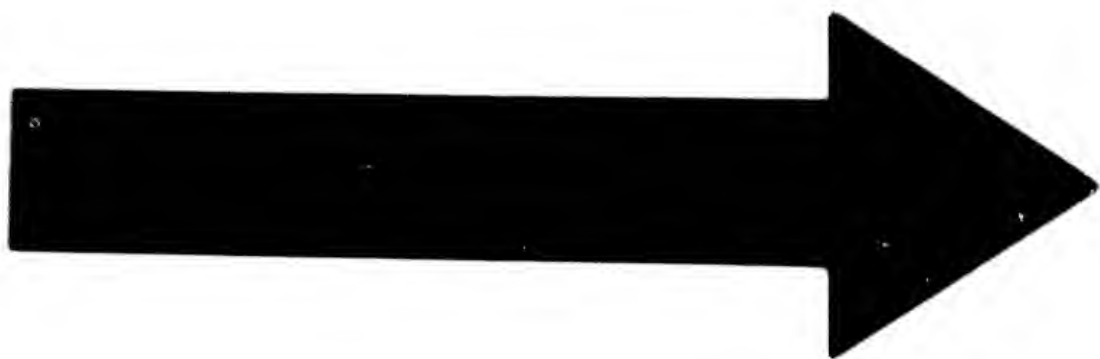
Redimet in pace animam meam ab his qui
propinquant mihi, quoniam inter multos
conservavit mecum.

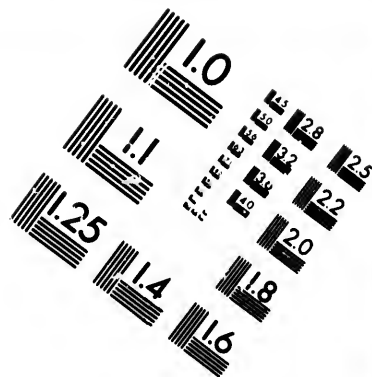
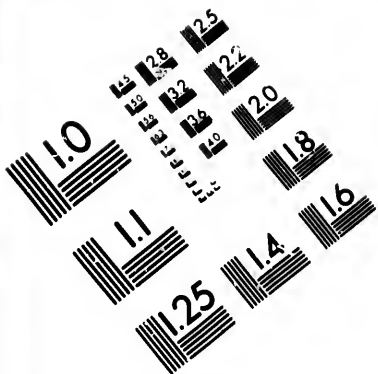
Exaudiet Deus, et humiliabit illos, qui est
in secula.

Non enim est illis commutatio et non ti-
derunt Deum: extendit manum suam in
tribuendo.

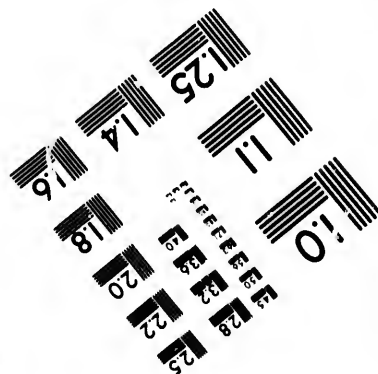
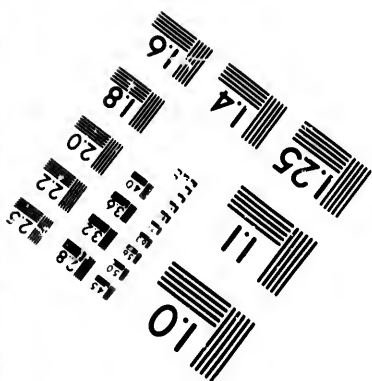
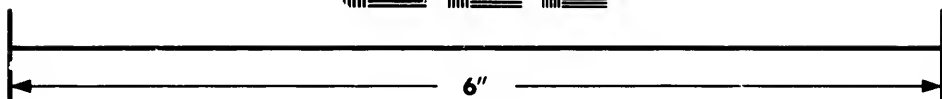
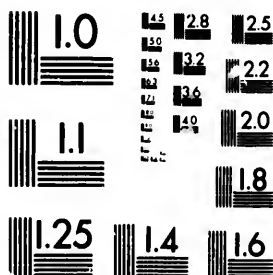
Contaminaverunt testamentum ejus, divisi
sunt ab irâ vultûs ejus; et appropinquavit
ira illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum;
ipsi sunt jacula.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 1.8
2.0 2.2
2.5 2.8
3.0 3.2
3.6 4.0
4.5 5.0
5.6 6.3
7.1 8.0
9.0 10.0
11.2 12.5
15.0 16.0
18.0 20.0
22.5 25.0
28.0 31.5
36.0 40.0
45.0 50.0
56.0 63.0
71.0 80.0
90.0 100.0

10

Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu verò, Deus, non deduces eos, in puteum interitûs.

Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

Psaume 55.

MISERERE mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: totâ die impugnavit me, tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die, quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo; ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: in irâ populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tuâ, tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quâcumque die invocavero te, ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In D
abo se
quid fa
In m
audatio
Quo
norte,
oram

MIS
q
Et in
ransea
Clam
enefec
Misit
pprob
Misit
atem s
medio
arbatu
Filii
agittæ
Exal
erram
Laqu
ncurva
Fode
ncider
Para
neum:

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, quæ reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu; ut placeam gloriam Deo in lumine viventium.

Psalme 56.

MISERERE mei, Deus, miserere mei; quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbrâ alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum, Deum qui benefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam et veritatem suam; et eripuit animam meam de medio catulorum leonum; dormivi conserbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma et sagittæ; et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos, Deus: et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis, et incurvaverunt animam meam.

Foderunt antè faciem meam foveam, et incidere in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam.

Exsurge, gloria mea, exsurge psalterium
et cithara : exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, et
psalmum dicam tibi in gentibus:

Quoniam magnificata est usque ad nubes
veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, et super
omnem terram gloria tua.

Psaume 57.

SI verè utiquè justitiam loquimini, rectè
judicate, filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: in
terrâ injustitias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores à vulvâ, erraverunt
ab utero : locuti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitudinem ser-
pentis, sicut aspidis surdæ, et obturant
aures suas.

Quæ non exaudiet vocem incantantium, et
venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum:
molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tanquàm aqua
decurrens: intendit arcum suum, donec
infirmetur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: super-
cecidit ignis, et non viderunt solem.

Priusquàm intelligerent spinæ vestræ
rhamnum, sicut viventes, sic in irâ absorbet
eos.

Lætab
anus su
Et dic
tiquè es

ERIP
et a
Eripe
e viris s
Quia
erunt i
Neque
eum,
rexi.
Exurg
omine
Intend
iserear
tem.
Conve
tientur
Ecce
biis co
Et tu,
educes
Fortit
eus, s
cordia
DEU
ne
opuli n

Lætabitur justus, cùm viderit vindictam :
 manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo : si utiquè est fructus justo,
 utiquè est Deus judicans eos in terrâ.

Psaume 58.

ERIPE me de inimicis meis, Deus meus,
 et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem, et
 de viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam, ir-
 perunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum
 meum, Domine : sine iniquitate cucurri et
 currexi.

Exurge in occursum meum et vide ; et tu,
 Domine Deus virtutum, Deus Israël.

Intende ad visitandas omnes gentes : non
 miserearis omnibus qui operantur iniqui-
 tatem.

Convertentur ad vesperam, et famem
 patientur ut canes ; et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in
 labiis eorum ; quoniam quis audivit ?

Et tu, Domine, deridebis eos ; ad nihilum
 deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia,
 Domine Deus, susceptor meus es : Deus meus ; mise-
 cordia ejus præveniet me.

DEUS ostendet mihi super inimicos meos :
 ne occidas eos, nequandò obliviscantur
 populi mei.

Disperge illos in virtute tuâ; et depon eos, protector meus, Domine.

Dilectum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: et comprehendantur in superbia suâ.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione; in irâ consummationis et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob et finium terræ.

Convertentur ad vesperam; et famem patientur ut canes, et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: verò non fuerint saturati; et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam, et exaltabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus et refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adjutor meus es; Deus meus, misericordia mea.

Psalme 59.

DEUS, repulisti nos et destruxisti nos: iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura; potâsti nos in vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem, fugiant à facie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui, salvum fac dexteram tuâ, et exaudi me.

Deus
artibor
alorum
Meus
Ephr
Juda
In J
eum;
Quis
nis ded
Nonne
redieri
Da no
na salu
In De
hilum c

XAU
inte
A finib
tur cor
Dedux
ris for
Inhabi
otegar
Quonia
nem n
s nome
Dies su
què in
Perma
serico

Deus locutus est in sancto suo; lætabor et
 artibor Sichimam, et convallem taberna-
 alorum metibor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses,
 Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus, Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum
 eum; mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam?
 quis deducet me usquè in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? et non
 redieris, Deus, in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: quia
 una salus hominis.

In Deo faciemus virtutem; et ipse ad
 hilum deducet tribulantes nos.

Psaume 60.

EXAUDI, Deus, deprecationem meam,
 intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi, dùm anxia-
 tur cor meum: in petrâ exaltâsti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea;
 fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula;
 protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu, Deus meus, exaudisti ora-
 tionem meam; dedisti hæreditatem timentis
 nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies, annos ejus
 usquè in diem generationis et generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei,
 misericordiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum
seculi, ut reddam vota mea de die in diem.

Psalmus 61.

NONNE Deo subjecta erit anima mea
ab ipsi enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus
susceptor meus, non movebor ampliùs.

Quousquè irruitis in hominem, interficitis
universi vos, tanquam parieti inclinato
maceriæ depulsæ?

Verùm tamen pretium meum cogitaverunt
repellere, cucurri in siti: ore suo benedice-
bant, et corde suo maledicebant.

Verùm tamen Deo subjecta esto, anima
mea; quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, et Salvator meus
adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea
Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo, omnis congregatio populi
effundite coram illo corda vestra, Deus
adjutor noster in æternum.

Verùm tamen vani filii hominum, mendaces
filii hominum in stateris; ut decipiant ipse
de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapina
nolite concupiscere: divitiæ si affluant, nolite
cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo, hæc audivimus
quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordiam
recordia; quia tu reddes unicuique juxta
opera sua.

DEUS
pliciter
In t
sancto
nam et
Quoniam
itas; l
Sic b
uo lev
Sicut
nea, et
Si m
natutir
neus.
Et in
dhæsi
dextera
Ipsi
neam,
a man
Rex
omnes
s loqu

EX
de
nam m
Prot
multi

Psaume 62.

DEUS, Deus meus, ad te de luce vigilo.
 Sitivit in te anima mea; quàm multo-
 pliciter tibi caro mea.

In terrâ desertâ, invi et inaquosâ, sic in
 sancto apparui tibi, ut viderem virtutem
 tuam et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super
 veritas; labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vitâ meâ, et in nomine
 tuo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima
 mea, et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, in
 matutinis meditabor in te; quia fuisti adjutor
 meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo,
 hæsit anima mea post te; me suscepit
 dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam
 suam, introibunt in inferiora terræ; tradentur
 in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo: laudabuntur
 omnes qui jurant in eo; quia obstructum est
 os loquentium iniqua.

Psaume 63.

AUDIDI, Deus, orationem meam, cùm
 deprecor; à timore inimici eripe ani-
 mam meam.

Protexisti me à conventu malignantium;
 à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exaceruerunt arcum, rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, et non timebunt; firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos; dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum; et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos, et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo; et laudabuntur omnes recti corde.

Psaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam; ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos; et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus quem elegisti et assumpsisti; inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domûs tuæ: sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus salutaris noster; spes omnium finium terræ, et in mari longè.

Præ
potenti
sonum
Tur
tant te
et vesp
Visit
plicasti
Flun
cibum
ejus.
Rivo
ejus: in
Bene
et camp
Ping
tione c
Indu
dabunt
num di

JUB
J di
ejus.
Dici
tua, D
mentie
Omr
psalmu
Ven
consili

Præparans montes in virtute tuâ, accinctus
potentiâ; qui conturbas profundum maris,
sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timebunt qui habi-
tant terminos, à signis tuis, exitus matutini
et vesperè delectabis.

Visitâsti terram et inebriâsti eam, multi-
plicâsti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parâsti
cibum illorum; quoniam itâ est præparatio
ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genemina
ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignatatis tuæ:
et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti, et exulta-
tione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, et valles abun-
dabunt frumento: clamabunt, etenim hym-
num dicent.

Psaume 65.

JUBILATE Deo omnis terra; psalmum
dicite nomini ejus: date gloriam laudi
ejus.

Dicite Deo: Quàm terribilia sunt opera
tua, Domine! in multitudine virtutis tuæ
mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi:
psalmum dicat nomini tuo.

Venite et videte opera Dei, terribilis in
consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine
pertransibunt pede; ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum,
oculi ejus super gentes respiciunt: qui exas-
perant, non exaltentur in semet ipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum; auditam
facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, et non
dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus: igne nos
examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribu-
lationes in dorso nostro: imposuisti homines
super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam, et edu-
xisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis:
reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia
mea.

Et locutum est os meum in tribulatione
mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum in-
censu arietum: offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui
timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub
linguâ meâ.

Iniquitatem si aspexi in cordo meo, non
exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, et attendit voci
deprecationis meæ.

Bene
nem m

DEU
bi

t miser

Ut c

omnibu

Conf

ur tibi

Læte

as pop

dirigis.

Conf

ur trbi

uum.

Bene

os Deu

EXS

E m

acie ej

Sicut

era à

acie D

Et ju

Dei, et

Cant

er faci

inus r

Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam à me.

Psalme 66.

DEUS misereatur nostrî, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos et misereatur nostrî.

Ut cognoscamus in terrâ viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate; et gentes in terrâ dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus; et metuant eum omnes fines terræ.

Psalme 67.

EXSURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus; et fugiant qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficient: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei, et delectentur in lætitiâ.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus; et confiteamini ei qui ascendit super occasum, dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus, turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : Deus qui habitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine ; similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto.

Terra motares ; etenim cœli distillaverunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus hæreditati tuæ, et infirmata est : tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in eâ : parâst dulcedinem tu pauperi, Deus.

DOMINUS dabit verbum evangelizantibus, virtute multâ.

Rex virtutum dilecti, dilecti : et speciem domûs dividere spolia.

Si dormiatis inter medios clericos, pennæ columbæ dear gentatæ, et postetiora dorsus ejus in pallore auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam nive albabuntur in Selmon : Mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo ; etenim Dominus habitabit in finem.

Curr
illia
sancto
Asce
eccepis
Eten
eum.
Benc
erum
ostror
Deus
ini D
Verù
icoru
antium
Dixi
ertam
Ut in
anum
Vide
ei me
Præ
us, in
N ec
tibu
Ibi
excessu
Princ
abulo
Man
Deus,

Currus Dei decem millibus multiplex,
 millia lætantium; Dominus in eis in Sinà, in
 sancto.

Ascendisti in altum; cepisti captivitatem,
 accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes inhabitare Dominum
 Deum.

Benedictus Dominus, die quotidie; pros-
 perum iter faciet nobis Deus salutarium
 nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi, et Do-
 mini Domini exitus mortis.

Verùm tamen Deus confringet capita ini-
 micorum suorum, verticem capilli perambu-
 lantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam, con-
 vertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine, lingua
 sanum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus; ingressus
 Dei mei, regis mei qui est in sancto.

Prævenerunt principes conjuncti psallenti-
 bus, in medio juvenculuram tympanistriarum.

IN ecclesiis benedicite Deo Domino, de fon-
 tibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis
 excessu.

Principes Juda, duces eorum; principes
 Zabulon, principes Nephtali.

Manda, Deus, virtuti tuæ, confirma hoc,
 Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent
reges munera.

Increpa feras arundinis; congregatio tar-
rorum in vallis populorum, ut excludant
eos qui probati sunt argento.

Dissipa gentes quæ bella volunt: venient
legati ex Ægypto; Æthiopia præveniet ma-
nus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino.

Psallite Deo qui ascendit super cœlum
cœli, ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis; dabit
gloriam Deo, super Israel magnificentia ejus
et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis; Deus Israel
ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi
suæ: benedictus Deus.

Psaume 68.

SALVUM me fac, Deus, quoniam intra-
verunt aquæ usquè ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi, et non est
substantia.

Veni in altitudinem maris, et tempestas
demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces
meæ: defecerunt oculi mei, dùm spero in
Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei
qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me ini-
mici mei injustè: quæ non rapui tunc exsol-
vebam.

Deus,
nea à te
Non
omine
Non
Deus
Quon
peruit
Extra
eregrin
Quon
oppr
per m
Et op
ctum e
Et po
ctus su
Adve
ortâ;
num.
Ego v
mpus
In m
e, in
Eripe
e ab i
quarun
Non
osorbe
e pute
X
est

Deus, tu scis insipientiam meam, et delicta
mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te,
Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me, qui quærunt
te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium:
operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, et
peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domûs tuæ comedit me;
et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt
super me.

Et operui in jejunio animam meam; et
opeructum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium; et
opeructus sum illis in parabolam.

Adversùm me loquebantur qui sedebant in
portâ; et in me psallebant qui bibebant
vinum.

Ego verò orationem meam ad te, Domine:
tempus bene placiti, Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ, exaudi
me, in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar; libera
me ab iis qui oderunt me, et de profundis
aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque
invasorbeat me profundum, neque urgeat super
me puteus os suum.

EXAUDI me, Domine, quoniam benigna
est misericordia tua: secundùm mul-

titudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo quoniam tribulor; velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem meam, et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel, et in siti meâ potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, et in retributiones et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant: et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt; et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum; et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro vitentium, et cum justis non scribantur.

EGO sum pauper et dolens: salus tua, Deus, suscepit me.

Lau
nificab

Et
cornua

Vide
Deum,

Quo
inctos

Lau
omnia r

Quo
abunt

Et in
am.

Et se
t qui d

DEU
mi

Confu
nimam

Avert
olunt n

Avert
ini: E

Exult
nt te;

Magn
re tuu

Ego
juva n

Laudabo nomen Dei cum cantico, et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur: quærite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus, et iniquos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion, et ædificabunt ibi, civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, et hæreditate acquirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam; et qui diligunt nomen ejus habitabunt in eâ.

Psaume 69.

DEUS, in adjutorium meum intende: Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur et revertantur, qui quærent animam meam.

Avertantur retrorsùm et erubescant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescences, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærent te; et dicant semper:

Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus et pauper sum; Deus, juva me.

Adjutor meus et liberator meus es tu,
Domine, ne moreris.

Psalme 70.

IN te, Domine, speravi, non confundar in
æternum: in justitiâ tuâ libera me,
eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in
locum munitum, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium
meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatorum
et de manu contrâ legem agentis, et iniqui.

Quotidiam tu es patientia mea, Domine; Do-
mine, spes mea à juventute meâ.

In te confirmatus sum ex utero: de ventris
matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: tanquàm pro-
digium factus sum multis, et tu adjutor
fortis.

Repleatur os meum laude, ut cante
gloriam tuam, totâ die magnitudinem tua-

Ne projicias me in tempore senectutis
cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: et
custodiebant animam meam, consilium fe-
runt in unum.

Dicentes: Deus dereliquit eum; perseque-
mini, et comprehendite eum, quia non
qui eripiat.

Deus, ne elongeris à me; Deus meus, in
auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes ani-
mæ meæ: operiantur confusione et pudore,
qui quærent mala mihi.

Ego autem semper sperabo, et adjiciam
super omnem laudem tuam.

OS meum annuntiabit justitiam tuam, totâ
die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, in-
troibo in potentias Domini; Domine, memo-
rabor justitiæ tuæ solius,

Deus, docuisti me à juventute meâ, et
usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium, Deus, ne
derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum, genera-
tioni omni quæ ventura est.

Potentiam tuam et justitiam tuam, Deus
usque in altissima quæ fecisti magna; Deus,
quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas
et malas! et conversus vivificasti me, et de
abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam, et con-
versus, consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi
veritatem tuam; Deus, psallam tibi in citharâ,
sanctus Israël.

Exultabunt labia mea, cum cantavero tibi;
et anima mea quam redemisti.

Sed et lingua mea totà die meditabitur
justitiam tuam, cùm confusi et reveriti fuerint,
qui quærunct mala mihi.

Psaume 71.

DEUS, judicium tuum regi da : et justitiam
tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitiâ, et pau-
peres tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, et colles
justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet
filios pauperum, et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et antè lunam, in
generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, et sicut
stillicidia stillicantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia et abundantia
pacis, donec auferatur luna.

Et dominatur à mari usque ad mare, et à
flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coràm illo procident Æthiopes ; et inimici
ejus terram lingent.

REGES Tharsis et insulæ munera offerent
reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terrarum
omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem à potente, et pau-
perem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi, et animas pauperum
salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas
eorum, et honorabile nomen eorum coram illis

ad
dic

H

mon

fruc

scen

S

sole

E

omne

Et

æterr

terra

Q

Me

sunt g

Qu

rum v

Qui

firmar

In

ibus

Ide

quitate

Pro

transie

Cog

niquit

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ; et adorabunt de ipso semper: totâ die benedicent ei.

Et erit firmanentum in terrâ in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: et florebut de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in secula: antè solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psaume 72.

QUAM bonus Israël Deus, his qui recto sunt corde?

Mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos; pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum, et firmamentum in plagâ eorum.

In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideò tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate et impietate suâ.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt et locuti sunt nequitiam; iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum, et lingua eorum transivit in terrâ.

Ideò convertetur populus meus hic, et dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt: quomodò scit Deus? et, si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.

Et dixi: ergò sine causâ justificavi cor meum, et lavavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totâ die, et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam, narrabo sic; ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei, et intelligam in novissimis eorum.

Verùm tamen propter dolos posuisti eis; dejecisti eos, dùm allevarentur.

Quomodò facti sunt in desolationem! subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine, in civitate tuâ imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt, et ego ad nihilum reductus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te, et ego semper tecum.

T

et cur

Qu

volui

De

cordis

Qu

perdi

Mi

poner

Ut

portis

U

Me

posse

Re

Sion,

Le

finem

sancto

Et

solem

Pos

verum

Qua

janua

dejec

In

terrâ

TENUISTI (Domine) manum dexteram meam, et in voluntate tuâ deduxisti me, et cum gloriâ suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? et à te quid volui super terram?

Defecit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea, Deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam.

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas in portis filiæ Sion.

Psaume 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.

Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ, mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quantò malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te, in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa, et non congnoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi sylvâ in lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum, in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta, et nos non cognoscet amplius.

USQUEQUO, Deus, improperebit inimicus? irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster antè secula, operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmâsti in virtute tuâ mare, contribulâsti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes; tu siccâsti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ; æstatem et ver, tu plasmâsti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropereavit Domino; et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confidentes tibi, et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt, terræ, domibus iniquitatum.

Ne
et in
Ex
mor
ab in
Ne
super
semp

CC
Na
temp
Li
in câ
Dix
quent
No
Nolit
Qu
neque
judex
Hu
in ma
Et
fæx
pecca
Eg
tabo
Et
et ex

Ne avertatur et humilis factus confusus : pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exsurge, Deus ; judica causam tuam, memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt totâ die :

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : superbia eorum qui te oderunt ascendit semper.

Psalme 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus, confitebimur et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : cùm accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in eâ : ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite iniquè agere ; et delinquentibus : Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum : Nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque à desertis montibus, quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat : quia calix in manu Domini ; vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc : verùm tamen fœx ejus non est exinanita : bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum : cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam, et exaltabuntur cornua justi.

Psaume 75.

NOTUS in Judæâ Deus, in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcum, scutum, gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis, turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tuâ, Deus Jacob, dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? ex tunc irâ tuâ.

De cœlo auditum fecisti judicium: terra tremuit, et quievit.

Cùm exurgeret in judicium Deus; ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, omnes qui in circuitu ejus affertis munera:

Terribili, et ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

Psaume 76.

VOCE meâ ad Dominum clamavi; voce meâ ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contrâ eum; et non sum deceptus.

Re
Dei,
defec
An
sum

Co
ment
Et
exer

Ne
non a
Au

à ger
Au
nebit

Et

Exce

M

Et

in ac

D

sicut

mira

N

rede

Jaco

V

et ti

M

runt

Renuit consolari anima mea: memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum, et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei, turbatus sum et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos, et annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo; et exercitabar, et scopebam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet, ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, à generatione in generationem.

Aut obliviscetur misereri Deus, aut continebit in irâ suâ misericordias suas?

Et dixi: nunc cœpi, hæc mutatio dexteræ Excelsi.

MEMOR fui operum Domini, quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis, et in adinventionibus tuis exercebor.

Deus, in sancto via tua; quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facit mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, et timuerunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitûs aquarum, vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt, vox tonitru
tui in rotâ.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ:
commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis
multis; et vestigia tua non cognoscent.

Deduxisti sicut oves populum tuum, in
manu Moysi et Aaron.

Psaume 77.

ATTENDITE, popule meus, legem meam:
incline aures vestras in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar
propositiones ab initio.

Quanta audivimus, et cognovimus ea! et
patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum, in gene-
ratione alterâ.

Narrantes laudes Domini et virtutes ejus:
et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob, et legem
posuit in Israël.

Quanta mandavit patribus nostris, nota
facere ea filiis suis; ut cognoscat generatio
altera.

Filii qui nascentur et exsurgent, et narra-
bunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam; et non
obliviscantur operum Dei, et mandata ejus
exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum, generatio
Prava et exasperans.

tonitrui
 non est creditus cum Deo spiritus ejus.

terræ:
FILII Ephrem intendentes et mittentes ar-
 cum, conversi sunt in die belli.

n aquis
 Non custodierunt testamentum Dei, et in
 lege ejus noluerunt ambulare.

um, in
 Et obliti sunt benefactorum ejus, et mira-
 bilium ejus quæ ostendit eis.

Coram Patribus eorum fecit mirabilia in
 terrâ Ægypti, in campo Taneos.

meam:
 Interruptit mare, et perduxit eos; et statuit
 aquas quasi in utre.

oris mei.
 loquar
 Et deduxit eos in nube diei, et totâ nocte
 in illuminatione ignis.

ea ! et
 Interruptit petram in eremo, et adaquavit
 eos velut in abysso multâ.

in gene-
 Et eduxit aquam de petrâ; et deduxit
 tanquam flumina aquas.

es ejus:
 Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram
 excitaverunt Excelsum in inaquoso.

et legem
 Et tentaverunt Deum in cordibus suis, ut
 paterent escas animabus suis.

is, nota
 generatio
 Et malè locuti sunt de Deo; dixerunt:
 Numquid poterit Deus parare mensam in
 deserto?

t narra-
 Quoniam percussit petram, et fluxerunt
 aquæ, et torrentes inundaverunt.

et non
 ata ejus
 Nunquid et panem poterit dare, aut parare
 mensam populo suo?

generatio
 Ideò audiuit Dominus, et distulit: et ignis
 accensus est in Jacob; et ira ascendit in
 Israël.

Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus.

Et mandavit nubibus desuper, et janua coeli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, et panem coeli aperuit.

Panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantia.

TRANSTULIT (Dominus) Austrum de caelo, et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes, et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis; non sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, et electos Israël impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc, et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum, et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, quærebant eum, et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adjutor eorum, et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, et lingua suâ mentiti sunt ei.

Cor a
ec fide
Ipse
peccatis

A

am su

Et re

dens,

Quot

am cor

Et co

anctun

Non s

mit eo

Sicut

a sua

Et co

imbre

Misit

ranar

Et d

rum l

Et oc

rum i

Et tr

possess

Misit

atione

ones p

Viam

morte

Cor autem eorum non erat rectum cum eo,
 et fideles habiti sunt in testamento eius.

Ipse autem est misericors, et propitius fiet
 peccatis eorum; et non disperdet eos.

ABUNDAVIT (Dominus) ut averteret
 iram suam, et non accendit omnem
 iram suam.

Et recordatus est quia caro sunt, spiritus
 cadens, et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, in
 quibus concitaverunt eum in iniquo?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum, et
 sanctum Israël exacerbaverunt.

Non sunt recordati manûs ejus, die quâ re-
 mit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto signa sua, et prodigia
 sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum,
 et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos;
 ranam, et disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum et labores
 eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum, et moros
 eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eorum, et
 possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ, indig-
 nationem, et iram, et tribulationem, immis-
 siones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, et non pepercit
 in morte animabus eorum, et jumenta eorum in
 morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti, primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et **A**BSTULIT (Dominus) sicut oves populum suum, et perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, montem quem acquisivit dextera ejus.

Et ejecit à facie eorum gentes, et sortem visit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israël.

Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum, et testimonia ejus non custodierunt.

Et averterunt se, et non servaverunt preceptum: quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis et in sculptilibus suis ad æmulationem et provocaverunt.

Audivit Deus, et sprexit, et ad nihilum redegit valdè Israël.

Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum, hæreditatem suam sprexit.

Juvenes eorum comedit ignis, et virgines eorum non sunt lamentatæ.

sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, et vi-
 ce eorum non plorabantur.

NT excitatus est tanquam dormiens Domi-
 nus, tanquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora :
 opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph, et tribum
 Ephraïm non elegit.

Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem
 dilexit.

Et ædificavit, sicut unicornium, sanctificium
 tuum in terrâ, quam fundavit in secula.

Et elegit David servum suum; et sustulit
 ovem de gregibus ovium: de post fœtantes
 cepit eum.

Pascere Jacob servum suum, et Israël hære-
 ditatem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui, et
 intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psalme 78.

DEUS, venerunt gentes in hæreditatem
 tuam, polluerunt templum sanctum tuum :
 posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.
 Posuerunt morticina servorum tuorum escas
 volatilibus cœli, carnes sanctorum tuorum
 stratis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tanquam
 vinum in circuitu Jerusalem; et non erat qui
 peliret.

Facti sumus opprobrium vicinis; subsan-
 tio et illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequò, Domine, irasceris in finem?
 Ignis accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te
noverunt, et in regna quæ nomen tuum
invocaverunt.

Quia comederunt Jacob, et locum eius
desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum
quarum, citò anticipent nos misericordiae tuæ
quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutaris noster, et propiti
gloriam nominis tui, Domine, libera nos:
propitius esto peccatis nostris, propter nom
tuum.

Ne forte dicant in gentibus: Ubi est De
eorum? et innotescat in nationibus cor
oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effu
est: introeat in conspectu tuo gemitus co
peditorum.

Secundùm magnitudinem brachii tui, poss
filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septulum in si
eorum, improperium ipsorum quod exp
braverunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, et oves pasc
tuæ, confitebimur tibi in seculum.

In generationem et generationem, annu
tiabimus laudem tuam.

Psalmus 79.

QUI regis Israël, intende; qui deduc
velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, manifestare
ram Ephraïm, Benjamin et Manasse.

excito potentiam tuam, et veni; ut salvos
nos.

Deus, converte nos; et ostende faciem tuam,
et salvi erimus.

Domine Deus virtutum, quòd usque irasceris
per orationem servi tui?

Alibis nos pane lacrymarum, et potum
nobis in lacrymis in mensurâ;

Conosuisti nos in contradictionem vicinis nos-
tris et inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum, converte nos; et ostende
faciem tuam, et salvi erimus.

DOMINE, vineam de Ægypto transtu-
listi: ejecisti gentes, et plantâsti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plan-
tasti radices ejus, et implevit terram.

Operuit montes umbra ejus, et arbusta ejus
gloriosos Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare, et
usque ad flumen propagines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus? et vin-
tiant eam omnes qui prætergrediuntur
eam?

Exterminavit eam aper de sylvâ, et singu-
lis ferus depastus est eam.

Deus virtutum, convertere, respice de cœlo,
vide et visita vineam istam.

Et perface eam quam plantavit dextera tua,
super filium hominis quem confirmâsti tibi.

Incensa igni et suffossa, ab increpatione
ultûs tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ,
super filium hominis quem confirmasti tibi.

Et non discedimus à te, vivificabis nos,
nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum, converte nos,
ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Psaume 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro: jubilate
Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum, psalterium
jucundum cum citharâ.

Buccinate in Neomeniâ tubâ, insigni
solemnitatis vestræ.

Quia præceptum in Israel est, et judicium
Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum
exiret de terrâ Ægypti: linguam quam non
noverat audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: manibus
ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te:
exaudivi te in abscondito tempestatis, probasti
te apud aquam contradictionis.

Audi, populus meus, et contestabor tibi:
Israël si audieris me, non erit in te Deus receptor
neque adorabis Deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui
eduxi te de terrâ Ægypti: dilata os tuum, et
implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam,
et Israël non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis
eorum: ibunt in adinventionibus suis.

Si populus meus audisset me, Israël si in
viam meam ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humilias-
sem, et super tribulantes eos misissem manum
meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei; et erit
opus eorum in secula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti, et de petra,
unde alle saturavit eos.

Psaume 81.

DEUS stetit in synagogâ Deorum; in
medio autem Deos dijudicat.

Usquequò judicatis iniquitatem, et facies
peccatorum sumitis.

Judicate egeno et pupillo: humilem et
superbum superem justificate.

Eripite pauperem, et egenum de manu
peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris
ambulantes: movebuntur omnia fundamenta
terræ.

Ego dixi: Dii estis, et filii excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini, et
sicut unus de principibus cadetis.

Surge, Deus, judica terram; quoniam
hereditabis in omnibus gentibus.

Psaume 82.

DEUS, quis similis erit tibi? ne taceas,
neque compescaris, Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt; qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium, et cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos in gente; et non memoretur nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter, simul adversum te testamentum disposuerunt; bernacula Idumæorum et Ismahelitæ.

Moab, et Agareni, Gebal, et Ammon, et Amalec; alienigenæ cum habitantibus Tyrus.

Etenim Assur venit cum illis: facti sunt adiutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian et Sisaræ, sicut Jabes in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor, facti sunt ut sterentur terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb et Zeeb, et Zebec: et Salmana.

Omnes principes eorum qui dixerunt: Hæc ereditate possideamus sanctuarium Dei.

DEUS meus, pone illos ut rotam, et stipulam antè faciem venti.

Sicut ignis qui comburit sylvam, et sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tuâ, et irâ tuâ turbabis eos.

Imple facies eorum ignominiâ; et quærent nomen tuum, Domine.

Erubescant et conturbentur in seculo seculi; et confundantur, et pereant.

Et cogitaverunt
solus

QUA
v

ea in

Cor

eum v

Eten

idum s

Altar

Deu

Beat

ecula

Beat

iones i

am, in

Eten

e virt

e Sio

Dor

neam

Pro

acien

Qu

millia

Ele

quàm

Qu

Deus

Et cognoseant quia nomen tibi, Dominus :
solus altissimus in omni terrâ.

Psalme 83.

QUAM dilecta tabernacula tua, Domine
virtutum! concupiscit et deficit anima
mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea, exultaverunt in
Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum et turtur
nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum! Rex meus
Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine; in
secula seculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: ascen-
siones in corde suo disposuit in valle lacryma-
rum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt
in virtute in virtutem, videbitur Deus deorum,
in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem
meam: auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus; et respice in
faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis, super
centum illia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, magis
quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit
Deus: gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant
innocentiâ, Domine virtutum, beatus homo
qui sperat in te.

Psaume 84.

BENEDIXISTI, Domine, terram tuam
avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operis
omnia peccata eorum.

Mitigâsti omnem iram tuam, avertisti ab
indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, salutaris noster;
averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis?
extendes iram tuam à generatione in genera-
tionem?

Deus, tu conversus vivificabis nos, et plebs
tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam
et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquetur in me Dominus Deus
quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, et in eos qui conver-
tuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutatio
ipsius; ut inhabitet gloria in terrâ nostrâ.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi
justitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terrâ orta est, et justitia de celo
prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem;
terra nostra dabit fructum suum.

Justitia antè eum ambulabit: et ponet in
 ià gressus suos.

Psaume 85.

INCLINA, Domine, aurem tuam, et exaudi
 me; quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus
 sum: salvum fac servum tuum, Deus meus,
 sperantem in te.

Miserere meî, Domine, quoniam ad te cla-
 mavi totà die: lætifica animam servi tui;
 quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis, et
 multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam;
 et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia
 exaudisti me.

Non est similis tuî in diis, Domine, et non
 est secundùm opera tua.

Omnes gentes, quascunque fecisti, venient,
 et adorabunt coram te, Domine, et glorifica-
 bunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia:
 tu es Deus solus.

DEDUC me, Domine, in viâ tuâ, et in-
 grediar in veritate tuâ: lætetur cor
 meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in
 toto corde meo: et glorificabo nomen tuum
 in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me
 et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me ;
synagoga potentium quæsierunt anima
meam : et non proposuerunt te in conspectu
suo.

Et tu, Domine, Deus miserator et miser
cors, patiens, et multæ misericordiæ, et verax

Respice in me, et miserere mei : da imperium
tuum puero tuo, et saluum fac filium
ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videantur
qui oderunt me, et confundantur, quoniam tu
Domine, adiuuisti me, et consolatus es me.

Psalme 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis
diligit Dominus portas Sion super omnia
tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis, scientiam
me.

Ecce alienigenæ et Tyrus, et populus
Æthiopum, hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus
est in eâ, et ipse fundavit eam Altissimus ?

Dominus narrabit in scripturis populorum
et principum, horum qui fuerunt in eâ.

Sicut lætantium omnium, habitatio est in terra

Psalme 87.

DOMINE, Deus salutis meæ, in die clamavi,
et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea, inclina
aurem tuam ad precein meam

Quia
ea in
Æsti
cum :
ter m
Sicut
orum
anu t
Posu
in un
Supe
nes f
Long
omina
Tradi
ngueru
Clam
te ma
Num
ci sus
Num
rdiam
Num
lia tu
Et eg
atio m
Ut qu
ertis
Paup
eâ, ex
rbatu
In m
onturb

Quia repleta est malis anima mea : èt vita
ea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in
cum : factus sum sicut homo sine adjutorio,
inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris,
eorum non est memor ampliùs, et ipsi de
manu tuâ repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis
in umbrâ mortis.

Super me confirmatus est furor tuus, et
anes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me, posuerunt
ominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar ; oculi mei
anguerunt præ inopiâ.

Clamavi ad te, Domine, totâ die : expandi
te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia ? aut me-
ci suscitabunt et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro miseri-
rdiam tuam, et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mira-
lia tua, et justitia tua in terrâ oblivionis.

Et ego, ad te, Domine, clamavi, et manè
ratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam ?
vertis faciem tuam à me ?

Pauper sum ego, et in laboribus à juventute
eâ, exaltatus autem, humiliatus sum et con-
tribatus.

In me transierunt iræ tuæ, et terrores tui
conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua totâ die
circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum et proximum, et
notos meos à miseriâ.

Psaume 88, (1.)

MISERICORDIAS Domini in æternum
cantabo.

In generationem et generationem annua-
tiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: In æternum misericordi-
ædificabitur in cœlis, præparabitur veritas tua
in eis.

Disposui testamentum electis meis; juravi
David servo meo:

Usque in æternum præparabo semen tu-
um; et ædificabo in generationem et gene-
rationem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine
etenim veritatem tuam in ecclesiâ sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domine
similis erit Deo in filiis Dei.

Deus qui glorificatur in consilio sanctorum
magnus et terribilis super omnes qui in circuitu
ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi
potens es, Domine, et veritas tua in circuitu
tuo.

Tu dominaris potestati maris: motum autem
fluctuum ejus tu mitigas.

(1) On a suivi dans ce Psaume l'usage de Paris pour
la division des v. Celui de Rome est distingué par (

Tu humiliasti sicut vulneratum superbum :
 in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos
 tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra : orbem
 terræ et plenitudinem ejus tu fundasti.

Aquilonem et mare tu creasti, Thabor et
 Sion in nomine tuo exultabunt.

Tuum brachium cum potentiâ : Firmetur
 manus tua, et exaltetur dextera tua.

Justitia et judicium præparatio sedis tuæ :
 misericordia et veritas præcedent faciem
 tuam.

BEATUS populus qui scit jubilationem :
B Domine, in lumine vultûs tui ambulabunt.

Et in nomine tuo exultabunt totâ die : et in
 beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum ;

Quia Domini est assumptio nostra, et Sancti
 Israel Regis nostri.

Tunc locutus es in visione Sanctis tuis, et
 exististi : Posui adjutorium in potente, et ex-
 altavi electum de plebe meâ.

Inveni David servum meum : oleo sancto
 unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei, et bra-
 chium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo ; et filius
 iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus, et
 edentes eum in fugam convertam ;

Et veritas mea et misericordia mea cum
 eo ; et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me: Pater meus es tu; Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam meam; et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in seculum seculi semen ejus: thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam, et in judiciis meis non ambulaverint.

Si justitias meas profanaverint, mandata mea non custodierint:

Visitabo in virgâ iniquitates eorum, et in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo, neque nocebo in veritate meâ.

Neque profanabo testamentum meum; quæ procedunt de labiis meis, non faciant irrita.

SEMEL juravi in sancto meo, si Davi memiar.

Semen ejus in æternum manebit, et thronus ejus sicut sol in conspectu meo.

Et sicut luna perfecta in æternum, et testis in cœlo fidelis.

Tu verò repulisti et despexisti: distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terrâ sanctuarium ejus.

Dest
namer
Diri
actus
Exa
etific
Ave
uxilia
Des
jus in
Min
um c
Usq
escet
Mer
nim v
Qui
norte
Ubi
nine,
Mer
tuorun
gentiu
Qu
quod
ui.
Ber
D
P
terra
es De

Destruxisti omnes sepes ejus; posuisti fir-
 namentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam:
 factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltâsti dexteram deprimentium eam:
 etificâsti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus, et non es
 auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione, et sedem
 ejus in terram collisisti.

Minorâsti dies temporis ejus: perfudisti
 eum confusione.

Usquequò Domine, avertis in finem? exar-
 descet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia: numquid
 enim vanè constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo qui vivet et non videbit
 mortem, eruet animam suam de manu inferi.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Do-
 mine, sicut jurâsti David in veritate tuâ?

Memor esto, Domine, opprobrii servorum
 tuorum: quod continui in sinu meo, multarum
 gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine,
 quod exprobraverunt commutationem Christi
 tui.

Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

Psalmus 89.

DOMINE refugium factus es nobis, à ge-
 neratione in generationem.

Priusquàm montes fierint aut formaretur
 terra et orbis, à seculo et usque in seculum tu
 es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem,
dixisti: Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni antè oculos tuos, tuam
quam dies hesterna quæ præteriit.

Et custodia in nocte, quæ pronihilo habentur
eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat, manè floreat
transeat, vesperè decidat, induret et arescat.

Quia defecimus in irâ tuâ, et in furore tuo
turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu
tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus
tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt, et
in irâ tuâ defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur, dies
annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.

Si autem in potentatibus octoginta annis
et ampliùs eorum labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, et corripiemur.

QUIS novit potestatem iræ tuæ, et præ
timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam, sic notam fac, et eruditior
corde in sapientiâ.

Convertere, Domine, usquequò? et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordiâ tuâ, et
exultavimus, et delectati sumus omnibus
diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus quibus nos humiliasti,
annis quibus vidimus mala.

Res
irige

Et
os, et
os, et

Q U

Dico

refugi

Quo

um,

Scap

us sp

Scut

mebis

A sa

ulant

eridi

Cad

extris

Ver

tribu

Quo

num

Non

ppro

Quo

ustoc

In

d lap

Respice in servos tuos et in opera tua, et dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super os, et opera manuum nostrarum dirige super os, et opus manuum nostrarum dirige.

Psaume 90.

QUI habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino : Susceptor meus es tu, et refugium meum : Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, et à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi, et sub pennis eius sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : non timebis à timore nocturno.

A sagittâ volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incursu et dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, et decem millia à extris tuis ; ad te autem non appropinquabit.

Verùm tamen oculis tuis considerabis, ettributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea ; Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum, et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt, te, ne fortè offendas ad lapidem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, et ostendam illi salutarem meum.

Psaume 91.

BONUM est confiteri Domino, et psallere nomini tuo, Altissime;

Ad annuntiandum manè misericordiam tuam, et veritatem tuam per noctem.

In decachordo psalterio, cum cantico in citharâ.

Quia delectâsti me, Domine, in facturâ tuâ et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua, Domine nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, et stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœniqua et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.

Ut intereant in seculum seculi: tu autem Altissimus in æternum, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine; quoniam ecce inimici tui peribunt, et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et e
t sene
Et d
insur
uris m
Justi
multipl
Plan
ei nos
Adhu
benè
Quor
on est

D
est
æcinx
Eteni
mmo
Parat
Eleva
mina
Eleva
uaru
Mira
omnu
Testi
omum
ngitue

D
EU
lib

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum,
senectus mea in misericordiâ uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos; et
insurgentibus in me malignantibus audiet
urris mea.

Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani
multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atriis domûs
ei nostri florebut.

Adhuc multiplicabuntur in senectâ uberi:
benè patientes erunt, ut annuntient.

Quoniam rectus Dominus Deus noster, et
non est iniquitas in eo.

Psaume 92.

DOMINUS regnavit, decorum indutus
est: indutus est Dominus fortitudinem, et
ræcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non
commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: à seculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine; elevaverunt
flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, à vocibus
aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis
Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis:
verbum tuam decet sanctitudo, Domine, et
longitudinem dierum.

Psaume 93.

DEUS ultionum Dominus, Deus, ultionum
liberè egit.

Exaltare, qui judicas terram : redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores, Domine; usquequò peccatores gloriabuntur?

Effabuntur et loquentur iniquitatem? loquentur omnes qui operantur injustitiam?

Populum tuum, Domine humiliaverunt, hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt, et pupillam occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, non intelliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes in populo, et stulti aliquandò sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet; aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet, qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.

BEATUS homo quem tu erudieris, Domine, et de lege tuâ docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus malis, donec fodiat peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadusquè justitia convertatur in judicium; et qui juxtà illam omnes qui recedunt sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitatem?

Nis
abitã
Si c
ordia
Sec
cord
nima
Nar
ngis
Cap
noce
Et fã
eus r
Et r
alitiã
oster.

VEN
D
Præ
in ps
Quo
agnu
Quia
titud
Quo
sicca
Ven
us ar
Quia
s po

e retribu
usquequ
atem? lo
itiam?
verunt, e
et pupill
minus, ne
et stub
et; aut q
qui doc
inum, qu
ris, Domi
nec fodiat
ibem suan
et.
ur in ju
s qui re
malignante
is operan

Nisi quia Dominus adjuvat me, paulò minus
abitâsset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: miseri-
ordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum
corde meo; consolationes tuæ lætificaverunt
animam meam.

Namquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui
ogis laborem in præcepto?

Captabunt in animam justî, et sanguinem
nocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, et
deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in
alitiâ eorum disperdet illos Dominus Deus
noster.

Psaume 94.

VENITE exultemus Domino: jubilemus
Deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione,
in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, et rex
magnus super omnes Deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et
altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud;
siccam manus ejus formaverunt.

Venite, adoremus, et procidamus, et plore-
mus ante Dominum qui fecit nos.

Quia ipse est Dominus Deus noster: Et
populus pascuæ ejus, et oves manûs ejus.

H9

Hodiè si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.

Sicut in irritatione secundùm diem temptationis in deserto, ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi, et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognoverunt vias meas, ut jurant in irâ meâ: si introibunt in requiem meam.

Psaume 95.

CANTATE Domino canticum novum
cantate Domino, omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus
annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus,
omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium, dæmonia
Dominus autem cœlios fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus
sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferete
Domino gloriam et honorem: afferete Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, introite in atria ejus, adorante
Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra
dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Étenim correxit orbem terræ, qui non conturbabitur: judicabit populos in equitate.

Lætentur cœli, et exultet terra: commoveatur mare, et plenitudo ejus: gaudebunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum, à facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, et populos in veritate suâ.

Psaume 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra; lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu ejus: justitia et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis antè ipsum præcedet, et inflammabit circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini, à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, et vident omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia, qui glorientur in simulacris suis.

Adora eum, omnes Angeli ejus: audivit, et vibrata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ propter judicia Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes populos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: cus-

totidit Dominus animas Sanctorum suorum: de
 manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo, et rectis corde lætitia.

Lætamini, justi, in Domino: confitemini
 memoriæ sanctificationis ejus.

Psaume 97.

CANTATE Domino canticum novum, quia
 mirabilia fecit.

Salvabit sibi dextera ejus, et brachium
 sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum, in
 conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, et veritatis
 suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ, Salutare Dei
 nostri.

Jubilate Deo, omnis terra: cantate
 exultate et psallite.

Psallite Domino in citharâ, in citharâ
 voce psalmi, in tubis ductilibus, et voce tubæ
 corneæ.

Jubilate in conspectu regis Domini, moveatur
 mare et plenitudo ejus; orbis terrarum
 et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes
 ultabunt à conspectu Domini, quoniam veni
 judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitiâ,
 populos in æquitate.

Psaume 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi
 qui sedet super Cherubim, moveatur terra

Dominus in Sion magnus, et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile et sanctum est; et honor Regis judicium diligit.

Tu parâsti directiones: judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est.

Moses et Aaron in Sacerdotibus ejus; et Samuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos: in columnâ nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos: Deus, tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Psalme 99.

JUBILATE Deo, omnis terra: servite Domino in lætitiâ.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Populus ejus et oves pascuæ ejus, introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quoniam suavis est

Dominus : in æternum misericordia ejus, et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Psaume 100.

MISERICORDIAM et judicium cantabo tibi, Domine.

Psallam et intelligam in viâ immaculatâ : quandò venies ad me !

Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domûs meæ.

Non proponebam antè oculos meos rem injustam : facientes prævaricationes odivi.

Non adhæsit mihi cor pravum : declinantem à me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequabar.

Superbo oculo, et insatiabili corde, cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum ; ambulans in viâ immaculatâ ; hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domûs meæ qui facit superdiam : qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ ; ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Psaume 101.

DOMINE, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me in quâcumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In
exaudi
Qui
ossa m
Per
neum
neum
A
carni
Sim
factus
Vig
rius in
To
qui la
Qu
et pot
A f
rans
Dic
sicut
T
et me
ration
T
Quor
et te
E
et or
Q
in g

In quâcumque die invocavero te, velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut cremium aruerut.

Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum; quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitûs mei; adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis; et factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei, et qui laudabant me, adversùm me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam, et potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ et indignationis tuæ, quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt, et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permane; et memoriale tuum in generationem et generationem.

TU exurgens misereberis Sion; quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus, et terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion, et videbitur in gloriâ suâ.

Respexit in orationem humilium, et non sprexit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione alterâ; et populus qui creabitur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo; Dominus de cœlo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum, ut solveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Domini, et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, et reges, ut serviant Domino.

Respondit ei in viâ virtutis suæ: paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum, in generationem et generationem anni tui.

INITIO tu, Domine, terram fundasti; et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes; et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutantur; tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt, et semen eorum in seculum dirigetur.

Psalmus 102.

BENEDIC, anima mea, Domino; et omnia quæ intrâ me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino; et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in misericordiâ et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: renovabitur ut aquilæ juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus, et iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israël voluntates suas.

MISERATOR et misericors Dominus, longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur, neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli à terrâ, corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodò miseretur pater filiorum misertus est Dominus timentibus se; quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: homo, sicut fœnum dies ejus; tanquam flos agri sic effloreat.

Quoniam spiritus pertransibit in illo et non subsistet, et non cognoscet ampliùs locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, et respicit in æternum, super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam; et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino, omnes virtutes ejus, ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus benedic, anima mea, Domino.

Psalme 103.

BENEDIC, anima mea, Domino; Dominus Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti, amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem: qui tegit aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus: et ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculum seculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tuâ fugient: à voce tonitrui formidabunt.

Ascendant montes, et descendunt campi, in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur, neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: intermedium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestię agri: expectabunt onagri in siti suâ.

Seper ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis; de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, et herbam servituti hominum.

Ut educas panem de terrâ, et vinum lætificet cor hominis.

Ut exhilaret faciem in oleo, et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani quas plantavit: illic passerres nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum; montes excelsi cervis, petra refugium hermaciis.

Fecit lunam in tempora: sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox: in ipsâ pertransibunt omnes bestię sylvæ.

Catuli leonum rugientes ut rapiant, et querant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt; et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum, et ad operationem suam usque ad vesperum.

QUAM magnificata sunt opera tua, Domine! omnia in sapientiâ fecisti: impleta est terra possessione tuâ.

Hoc mare magnum et spatiosum manibus illis reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: illic naves pertransibunt.

Draco iste quem formasti ad illudendum eis: omnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent: aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: auferes spiritum eorum, et deficiente, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur; et renovabis faciem terræ.

SIT gloria Domini in seculum; lætabitur Dominus in operibus suis.

Qui respicit terram, et facit eum tremere: qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vitâ meâ: psallam Deo meo, quamdiù sum.

Jucundum sit ei eloquium meum; ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores à terrâ, et iniqui, ita ut non sint: benedic, anima mea, Domino.

Psaume 104.

CONFITEMINI Domino et invocate nomen ejus; annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, et psallite ei: narrate ei omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomini sancto ejus, lætetur
cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confirmamini; quærite
faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus quæ fecit; pro-
digia ejus, et judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus, filii Jacob,
electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster: in universâ
terrâ judicia ejus.

Memor fuit in seculum testamenti sui; verbi
quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraham; et juramenti
sui ad Isaac.

Et statuit illud Jacob in præceptum, et
Israël in testamentum æternum.

Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funi-
culum hæreditatis vestræ.

Cùm essent numero brevi, paucissimi et
incolæ ejus.

Et pertransierunt de gente in gentem, et de
regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis, et corripuit
pro eis regis.

Nolite tangere christos meos, et in prophetis
meis nolite malignari.

Et **V**OCAVIT (Dominus) famem super
terram, et omne firmamentum patris
contrivit.

Misit antè eos virum: in servum venun-
datus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus
ferrum pertransiit animam ejus : donec veniret
verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum : misit
rex, et solvit eum ; princeps populorum, et
dimisit eum.

Constituit eum Dominum domûs suæ, et
principem omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum,
et senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israël in Ægyptum, et Jacob
accola fuit in terrâ Cham.

Et auxit populum suum vehementer, et
firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum, ut odirent populum
ejus, et dolum facerent in servos ejus.

MISIT (Dominus) Moysen servum suum,
Aarôn quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, et
prodigiorum terrâ Cham.

Misit tenebras, et obscuravit ; et non exacer-
bavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem, et
occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas, in penetralibus
regum ipsorum.

Dixit et venit cænomyia, et ciniphes in
omnibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem, ignem
comburentem in terrâ ipsorum.

Et percussit vineas eorum et ficulneas eorum,
et contrivit lignum finium eorum.

Dixit et venit locusta et bruchæ, cujus non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terrâ eorum; et comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terrâ eorum; primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro; et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in perfectione eorum, quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem, ut luceret eis per noctem.

Petierunt; et venit coturnix: et pane cœli saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, et electos suos in lætitiâ.

Et dedit illis regiones gentium: et et labores populorum possiderunt.

Ut custodiant justificationes ejus, et legem ejus requirant.

Psaume 105.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus; quoniam in seculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito
populi tui : visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum
ad lætandum in lætitiâ gentis tuæ : ut laude-
deris cum hæreditate tuâ.

(1) **P**ECCAVIMUS cum patribus nostris
injusti egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt
mirabilia tua : non fuerunt memores multitu-
dinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, mare
rubrum.

Et salvavit eos propter nomen tuum, tuam
notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare rubrum, et exsiccatum
est ; et deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium, et redem-
it eos de manu odientium, et redemit eos de
manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos : unus ex eis
non remansit.

Et crediderunt verbis ejus, et laudaverunt
laudem ejus.

Citò fecerunt : obliti sunt operum ejus, et
non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto,
et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum, et misit
saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in catris ; Aaron
sanctum Domini.

(1) Voyez la note au bas de la page 136.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan, et perivit super congregationem Abyron.

Et exarsit ignis in synagogâ eorum: flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb, et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam, in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvavit eos, qui fecit signalia in Ægypto, mirabilia in terrâ Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses electus ejus stetisset in confractione in conspectu ejus: ut averteret iram ejus, ne disperderet eos.

Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem: non crediderunt verbo ejus.

Et murmuraverunt in tabernaculis suis: non audierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos, ut prosterneret eos in deserto.

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus, et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor, et comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in ad'inventionibus suis: et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinces, et placavit, et cessavit irascitatio.

Et reputatum est ei in justitiam, in generationem usque in sempiternam.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis; et vexatus est Moyses propter eos.

Quia exacerbaverunt spiritum ejus, et dixit
tinxit in labiis suis.

NON disperdiderunt gentes, quas dixit
Dominus illis.

Et commixti sunt enter gentes, et dedicerunt
opera eorum.

Et servierunt sculptilibus eorum : et factum
est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, et filias suas
dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem
sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum
quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et con-
taminata est in operibus eorum, et fornicata
sunt in adinventionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum
suum, et abominatus est hæreditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium ; et domi-
nati sunt eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et hu-
miliati sunt sub manibus eorum.

Sæpe liberavit eas ; ipsi autem exacerba-
verunt eum in consilio suo, et humiliati sunt
in iniquitatibus suis.)

Et vidit cùm tribularentur ; et audivit ora-
tionem eorum.

Et memor fuit testamenti sui, et pœnituit
eum secundùm multitudinem misericordiarum
suarum.

Et dedit eos in misericordias, in conspectu
omnium qui ceperant eos.

Salvo
ngreg
Ut c
emur
Bene
usqu
at, fi

NON
/ que
Dicar
lemit
ngreg
A sol
Errav
tatis
Esuri
fecit.
Et cla
tur,
Et de
tate
Conf
abili
Quia
rient
Sede
mend
Quia
in Al
Et h
rmat

Salvos nos fac, Domine Deus noster, et congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo, et gloriemur in laude tuâ.

Benedictus Dominus Deus Israël à seculo, usque in seculum, et dicet omnis populus : Magnificatus est, fiat.

Psalmus 106.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, et misericors, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Domino, quos eripuit de manu inimici, et de regionibus congregavit eos.

A solis ortu et occusu, ab aquilone et mari. Erraverunt in solitudine, in iniquo : viam veritatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes et sitientes ; anima eorum in ipsis perierat.

Et clamaverunt ad Dominum, cum tribulatus esset, et de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordiae ejus, et virtutibus ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem, et animam desiderantem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris et umbrâ mortis, vinculos mendicitatis et ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei, et conspuerunt nomen Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum ; et non firmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum, cum tribularentur, et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris et umbrâ mortis, et vincula eorum dirupit.

CONFITEANTUR Domino misericordiam ejus, et mirabilia ejus filiis hominum :

Quia contrivit portas æreas, et vectes ferreas confregit.

Suscepit eos de viâ iniquitatis eorum, propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omni escam abominata est anima eorum, et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum; et sanavit eos; eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiam ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis, et annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, faciunt operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini, et mirabilia ejus in profundo.

Dixit: et stetit spiritus procellæ, et exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos: et descendunt usque ad abyssos: anima eorum in mare tabescebat.

Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur; et de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram; et pluerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt, quia siluerunt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

CONFITEANTUR Domino misericordiæ ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltent eum in ecclesiâ plebis, et in cathedrâ seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum, et exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in salsuginem, à malitiâ inhabitantium in eâ.

Posuit desertum in stagna aquarum, et terram sine aquâ in exitu aquarum.

Et collocavit illuc esurientes, et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas, et fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis; et jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt: et vexati sunt à tribulatione malorum et dolore.

Effusa est contemptio super principes; et errare fecit eos in invio, et non in viâ.

Et adjuvit pauperem de inopiâ, et posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, et lætabuntur: et omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, et custodiet hæc, et intelliget misericordias Domini?

Psaume 107. (1)

PARATUM cor meum: Deus, paratum cor meum cantado et psallam in gloria meâ.

Exsurge, gloria mea; exsurge, psalterium et cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua.

Ut liberentur dilecti tui, (salvum fac dexteram tuam et exaudi me.

DEUS locutus est in sancto suo, exultabo et dividam Sichinam) et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, et meus est Manases; et Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus: Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

None tu, Deus, qui repulisti nos? et non exhibis Deus, in virtutibus nostris.

Da nobis auxilium de tribulatione; quia salus hominis.

In Deo faciemus virtutem; et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

1) Voyez la note de la page 136.

Psalme 108.

DEUS, laudem meam ne tacueris; quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me linguâ dolosâ, et sermonibus odii circumdederunt me, et exagnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi, ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis, odium pro dilectione me.

CONSTITUE (Domine) super eum peccatorem; et diabolus stet à dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus: et oratione ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci; et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, et exor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, et mentent, et ejciantur de habitationibus suis.

Scrutetur scœnator omnem substantiam ejus: et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor, nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: in generatione sua deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini; et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper; et disperde de terrâ memoria eorum, pro eo quod non es recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem et mendicem, et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei: et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem, sicut vestimentum, et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, et sicut zona quâ semper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum, et qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum, quia suavis est misericordia tua.

LIBERA me, quia egenus et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est inter me.

Sicut umbra, cum declinat, ablatum sum, et excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à jejunio, et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis; viderunt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me, Domine Deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc; et tu, Domine, mine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices.

Qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore; et operiantur, sicut diploide, confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo, et in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit à dextris pauperis, ut salvam faceret à persequentibus animam meam.

LE DIMANCHE A VEPRES.

Psaume 109.

DIXIT Dominus Domino meo: sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus exion; dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ, in splendoribus Sanctorum; ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non pœnitebit eum; tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die sue reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas, conquassabit capita in terrâ multorum.

De torrente in viâ bibet; propterea exalabit caput.

Psalme 110.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo, in concilio justorum et congregatione.

Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus: et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus; escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui; virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium: opera manuum ejus, veritas et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi, facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo; mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalme 111.

BEATUS vir qui timet Dominum, in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.

Gloria et divitiæ in domo ejus; et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis
 misericors et miserator et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat,
 disponet sermones suos in iudicio; quia in
 æternum non commovebitur.

In memoriâ æternâ erit justus; ab auditione
 malâ non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, con-
 firmatum est cor ejus: non commovebitur
 donec despiciat inimicos suos.

Dispersit dedit pauperibus, justitia ejus
 manet in seculum sæculi; cornu ejus exalta-
 bitur in gloriâ.

Peccator videbit et irascetur, dentibus suis
 fremet et tabescet; desiderium peccatorum
 peribit.

Psaume 112.

LAUDATE, pueri, Dominum; laudate
 nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc
 et usquè in sæculum.

A solis ortu usquè ad occasum, laudabile
 nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, et
 super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis
 habitat, et humilia respicit in cœlo et in terrâ.

Suscitans à terrâ inopem, et de stercore
 erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, cum
 principibus populi sui:

Qui habitare facit sterilem in domo, matrem
 filiorum lætantem.

Psalme 113.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Jacob
de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus, Israel
potestas ejus.

Mare vidit et fugit; Jordanis conversus est
retrorsùm.

Montes exultaverunt ut arietes, et colles
sicut agni ovium.

Quid est tibi, mare quod fugisti? et
Jordanis, quia conversus es retrorsùm?

Montes exultastis sicut arietes; et colles
sicut agni ovium?

A facie Domini mota est terra, à facie Dei
Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum,
et rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini
tuo da gloriam.

Super misericordiâ tuâ et veritate tuâ: ne-
quando dicant gentes, Ubi et Deus eorum?

Deus autem noster in cœlo, omnia quæcum-
que voluit fecit.

Simulacra gentium argentum et aurum,
opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur: oculos habent,
et non videbunt.

Aures habent et non audient; nares habent,
et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt; pedes
habent, et non ambulabunt: non clamabunt
in gutture suo.

S
qui
D
eoru
D
eoru
Q
min
D
nob
B
Aar
B
pus
A
sup
B
et t
C
fili
M
omr
S
ex l
D
G
diel

Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Dominus memor fuit nostris; et benedixit nobis.

Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum: pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos; super vos et super filios vestros.

Benedicti vos à Domino; qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Domino; terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine, neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus benedicimus Domino; ex hoc nunc et usque in sæculum.

LE LUNDI A VEPRES.

Psauve 114.

DILEXI, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi, et in diebus meis invocabo. I 10*

Circumdederunt me dolores mortis, et pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem et dolorem inveni; et nomen Domini invocavi.

O Domine, libera animam meam; misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus; humiliatus sum, et liberavit me.

Convertere, anima mea, in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrynis, pedes meos à lapsu.

Placebo Domino, in regione vivorum.

Psalme 115.

CREDIDI propter quod locutus sum; ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vot
anis
medio

L A
L c

Qu
ordia
stern

CO
U q

Dic
a sec

Dic
am m

Dic
a sec

De
ndivi

Do
ciat

Do
nific

Bon
dere

Bon
prin

Om
ine

ortis, et
et nomen
Vota mea Domino reddam in conspectu
anis populi ejus, in atriis domus Domini, in
medio tuū, Jerusalem.

Psaume 116.

; miseri-
s noster
umiliatus
em tuam,
te, oculos
um.
sum; ego
nis homo
aibus que
omen Do-
ram omni
a Domini,
ego servus
cabo hos-
abo.

LAUDATE Dominum, omnes gentes; lau-
date eum, omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos miseri-
ordia ejus, et veritas Domini manet in
eternum.

Psaume 117.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus,
quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israël quoniam bonus, quoniam
in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, quoniam in secu-
lum misericordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dominum, quoniam
in seculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum, et ex-
audivit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adjutor, non timebo quid
faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor, et ego despiciam
inimicos meos.

Bonum est confidere in Domino, quàm con-
fidere in homine.

Bonum est sperare in Domino, quàm sperare
in principibus.

Omnes gentes circumderunt me; et in no-
mine Domini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me ; et in nomine Domini, quia ultus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis ; et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum, ut caderem, et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Vox exultationis et salutis, in tabernaculo justorum.

Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me : dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam ; et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus ; et non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ ; ingressus eas confitebor Domino : hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobraverunt ædificantes hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud ; et est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus ; exultemus, et lætemur in eâ.

O Domine, salvum me fac ; ò Domine, bene prosperare : benedictus qui venit in nomine Domini.

Be
omi
Co
sque
De
eus
Con
ctus
Con
nam i

BE
B in
Bea
orde
Non
us ar
Tu
Utin
es jus
Tur
mnib
Con
quò d
Just
linq
In c
cus
In t
e à r
In c
ecce

Benediximus vobis de domo Domini : Deus Dominus, et illuxit nobis.

Constituite diem solemnem in condensis, et ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, et factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino, quoniam bonus ; quoniam in seculum misericordia ejus.

Psaume 118.

BEATI immaculati in viâ, qui ambulant in lege Domini.

Beati qui scrutantur testimonia ejus, in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti, mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas justificationes tuas !

Tunc non confundar, cum perspexero in mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam, non me delinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam ? In custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te : ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine ; doce me justificationes tuas.

In labiis meis, pronuntiavi omnia iudicioris tui.

In viâ testimoniorum tuorum delectatus sum ; sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor, et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor ; ne obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me ; custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ : non abscondas me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, in omni tempore.

Increpâsti superbos : maledicti qui deviant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium et contemptum quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur : servus autem tuus exercebat in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est et consilium meum justificationes tuæ.

ADHÆSIT pavimento anima mea : vivificabo me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me, exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : confirma
me in verbis tuis.

me justifica

Viam iniquitatis amove à me, et de lege tuâ
deserere meî.

omnia judic

Viam veritatis elegi : judicia tua non sum
deserent.

in delectat

Adhæsi testimoniis tuis, Domine: noli me
confundere.

et consid

Viam mandatorum tuorum cucurri, cum
inquitatâsti cor meum.

litor; ne

REGEM pone mihi, Domine, viam, jus-
tificationum tuarum, et exquiram eam
semper.

ifica me ;

Da mihi intellectum, et scrutabor legem
mandatorum tuorum; et custodiam illam in toto corde meo.

derabo mi

Deduc me in semitam mandatorum tuorum,
quia ipsam volui.

abscondas

Inclina cor meum in testimonia tua; et non
deserent avaritiam.

are justifica

Averte oculos meos, ne videant vanitatem :
via tuâ vivifica me.

ti qui dec

Statue servo tuo eloquium tuum, in timore
domini.

contemptum

Amputa opprobrium meum, quod suspica-
sus sum, quia judicia tua jucunda.

adversum

Ecce concupivi mandata tua : in æquitate
mandatorum tuorum vivifica me.

s exercebat

Et veniat super me misericordia tua, Do-
mine; salutare tuum secundum eloquium
mandatorum tuorum.

atio mea es

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum,
quia speravi in sermonibus tuis.

s tuæ.

mea : vivifi

sti me : do

nstrue me;

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis
usquequaque, quia in iudiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, in seculum, et in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum, et non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis; quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi; excercebar in justificationibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea, quia eloquium tuum vivificavit me.

Cogitavi vias meas, et converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus, ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me, et legem tuam non sum oblitus.

Mediâ nocte surgebam ad confitendum tibi super iudicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te, et custodientium mandata tua.

Misericordiâ tuâ, Domine, plena est terra justificationes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo, Domine, secundum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam docere me; quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui, propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu, et in bonitate tuâ doce me
 justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas super-
 borum; ego autem in toto corde meo scrutabor
 mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum; ego
 verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliâsti me, ut discam
 justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, super millia auri
 et argenti.

MANUS tuæ fecerunt me, et plasmaverunt
 me: da mihi intellectum, et discam mandata
 tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur:
 quia in verba tua supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas judicicia tua,
 et in veritate tuâ humiliâsti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, se-
 cundùm eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam;
 quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniqui-
 tatem fecerunt in me: ego autem exercebor in
 mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te, et qui no-
 verunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justifica-
 tionibus tuis; ut non confundar.

DEFECIT in salutare tuum anima mea,
 et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum,
dicentes: Quandò consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruinâ: justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? quandò facies de
persequentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes, sed
non ut lex tua.

Omnia mandata tua, veritas: iniquè perse-
cuti sunt me, adjuva me.

Paulominùs consummaverunt me in terrâ:
ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericordiam tuam vivifica me,
et custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine, verbum tuum per-
manet in cœlo.

In generationem et generationem veritas
tua: fundâsti terram, et permanet.

Ordinatione tuâ perseverat dies; quoniam
omnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est, tunc
fortè periissem in humilitate meâ.

In æternum non obliviscar justificationes
tuas, quia in ipsis vivificâsti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; quoniam
justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores, ut perderem
me: testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: latum
mandatum tuum nimis.

QUOMODO dilexi legem tuam, Domine,
totâ die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti
mandato tuo; quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; quia
testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi, quia mandata tua
quæsivi.

Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos, ut
custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi; quia tu legem
posuisti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua!
super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi: propterea odivi
omnem viam iniquitatis.

LUCERNA pedibus meis verbum tuum, et
lumen semitis meis.

Juravi et statui custodire judicia justitæ
tuæ.

Humiliatus sum usquequaque, Domine: et
vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris meis beneplacita fac, Domine,
et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper, et legem
tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi; et de
mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquisivi testimonia tua in
æternum: quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justifica-
tiones tuas in æternum, propter retributionem.

INIQUOS odio habui, et legem tuam
dilexi.

Adjutor et susceptor meus es tu : et in verbum tuum supersperavi.

Declinate à me, maligni ; et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundùm eloquium tuum et vivam ; non confundas me ab expectatione meâ.

Adjuva me et salvus ero ; et meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis ; quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : ideò dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas ; à judiciis enim tuis timui.

FECIT iudicium et justitiam : non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum ; non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum ; et in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericordiam tuam, et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine ; dissipaverunt legem tuam.

Ideò dilexi mandata tua, super aurum et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar : omnem viam iniquam odio habui.

M
D
intel
O
man
A
judic
G
tuum
R
todis
Fa
et de
E
non
Ju
um.
M
tem
T
sunt
Ig
vus t
A
ustit
Ju
verit
T
data
A
lectu

MIRABILIA testimonia tua: ideò scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, et intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et miserere mei, secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, et non dominetur mei omnis injustitia.

Redime me à calumniis hominum; ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum; et doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.

Justus es, Domine; et rectum iudicium tuum.

Mandasti justitiam: testimonia tua, et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus; quia oblitum sunt verba tua inimici mei.

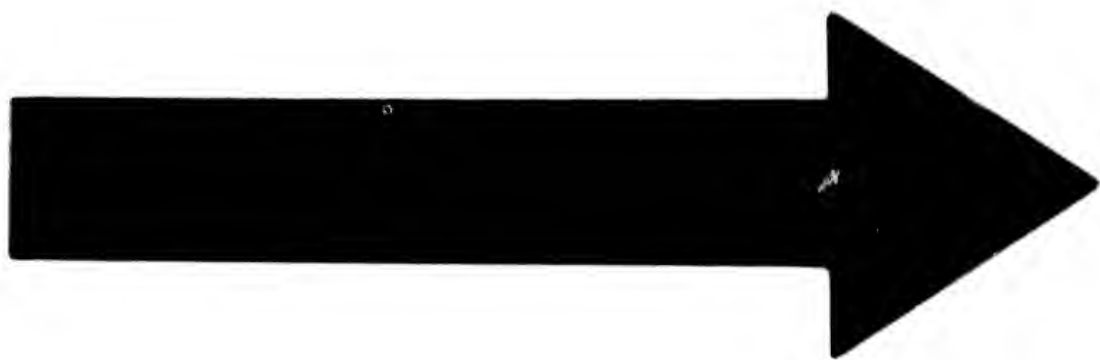
Ignitum eloquium tuum vehementer, et servus tuus dilexit illud.

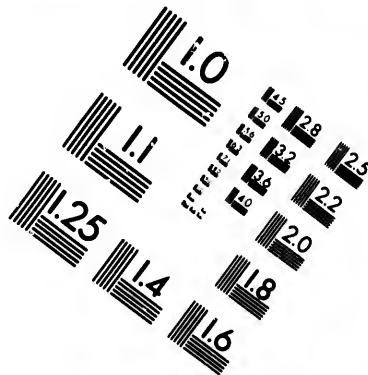
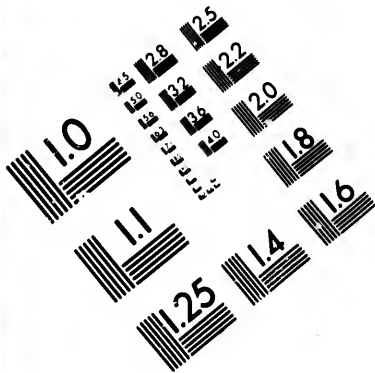
Adolescentulus sum ego, et contemptus: justificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æternum; et lex tua veritas.

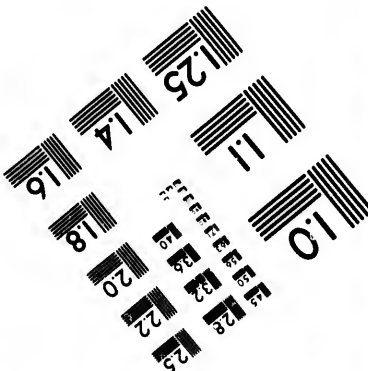
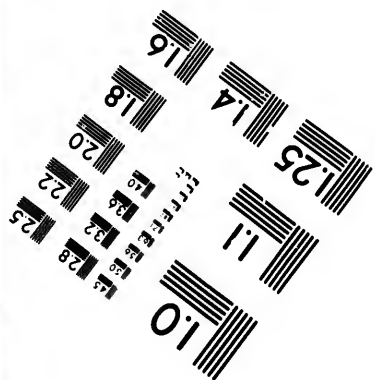
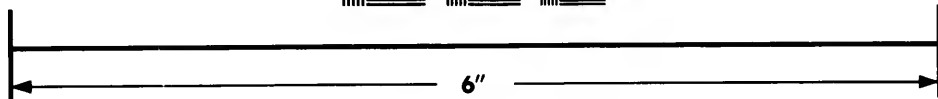
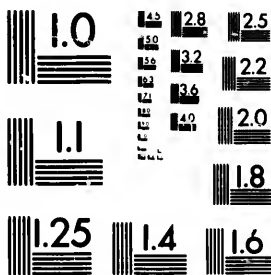
Tribulatio et angustia invenerunt me; mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, et vivam.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

2.8 2.2 2.0 1.8
2.5 2.2 2.0 1.8

01

CLAMAVI in toto cordo meo, exaudi me, Domine: justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te: salvum me fac; ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, et clamavi; quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine; et secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati; à lege autem tuâ longè facti sunt.

Propè es tu, Domine; et omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis, quia in æternum fundâsti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me; quia legem tuam non sum oblitus.

Judica iudicium meum, et redime me: propter eloquium tuum, vivifica me.

Longè à peccatoribus salus; quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ, Domine; secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me: à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, et tabescebam, quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine in misericordiâ tuâ vivifica me.

exaudi me,
requiram.

; ut custo-

vi; quia in

luculo, ut

sericordiam
licium tuum

tes me ini-
cti sunt.

nes viæ tuæ

uis, quia in

oe me; quia

me: propter

ia justifica

ine; secun

et tribulan

vi.

ebam, qui

xi, Domine

Principium verborum tuorum, veritas, in
eternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis, et
à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui
invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum;
legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, super judicia
justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam, et non
est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine; et
mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua, et
dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua et testimonia tua, quia
omnes viæ meæ in conspectu tuo.

APPROPINQUET deprecatio mea in conspectu
tuo, Domine: juxtà eloquium tuum da mihi
intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, se-
cundùm eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum, cùm do-
cueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum,
quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; quoniam man-
data tua elegi.

Concupivi salutare tuum, Domine, et lex tua
meditatio mea est.

Vivet anima mea, et laudabit te; et iudicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quæ periit: quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Psalme 119.

AD Dominum, cùm tribularer, clamavi, et exaudivit me.

Domine, libera animam meam à labiis iniquis, et à linguâ dolosâ.

Quid detur tibi, aut quid opponatur tibi, ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! habitavi cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalme 120.

LEVAVI oculos meos in montes, undè veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, qui fecit cælum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum, ex hoc nunc, et usque in seculum.

~~~~~

LE MARDI A VEPRES.

Psaume 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis, Jerusalem.

Jerusalem quæ ædificatur ut civitas, cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini; testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos et proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, quæsi vi bona tibi.

Psalme 122.

AD te levavi oculos meos, qui habitas in
cœlis.

Ecce sicut oculi servorum, in manibus do-
minorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ;
itâ oculi nostri ad Dominum Deum nostrum,
donec misereatur nostri.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri,
quia multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra; op-
probrium abundantibus, et despectio superbia.

Psalme 123.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc
Israël: nisi quia Dominus erat in nobis.

Cum exurgerent homines in nos, forte vi-
vos deglutissent nos.

Cum irasceretur furor eorum in nos, forsi-
tan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra: forsi-
tan pertransisset anima nostra aquam intolera-
bilem.

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in
captionem dentibus eorum.

Anima nostra, sicut passer erepta est, de la-
queo venantium.

Laqueus contritus est, et nos liberati sumus.
Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui
fecit cœlum et terram.

Psalme 124.

QUI confidunt in Domino, sicut mons Sion :
non commovebitur in æternum, qui ha-
bitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus, et Dominus in cir-
cuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in se-
culum.

Quia non relinquet Dominus virgam pecca-
torum super sortem justorum ; ut non exten-
dant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine, bonis, et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet
Dominus cum operantibus iniquitatem : pax
super Israël.

Psalme 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion,
facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, et
lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes : magnificavit Do-
minus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum : fac-
ti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram, si-
cut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis, in exultatione
metent.

Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione,
portantes manipulos suos.

LE MERCREDI A VEPRES.

Psalme 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis antè lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum, ecce hereditas Domini, filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excursorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cùm loquetur inimicis suis in portâ.

Psalme 127.

BEATI omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum, in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israël.

Psalmus 128.

SÆPE expugnaverunt me à juventute meâ ;
dicat nunc Israël.

Sæpè expugnaverunt me à juventute meâ ;
etenim non potuerunt mihi.

Suprà dorsum meum fabricaverunt peccatores :
prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum :
confundantur et convertantur retrorsùm omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, quod priùsquam
evellatur, exaruit :

De quo non implevit manum suam, qui metit.
et sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant :
Benedictio Domini super vos : benediximus vobis in nomine Domini.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine, Domine,
exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine, Domine,
quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus ; speravit anima meâ in Domino.

A custodiâ matutinâ usquè ad noctem, speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psalme 130.

DOMINE, non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre suâ, ita retributio in animâ meâ.

Speret Israël in Domino, ex hoc nunc, et usque in seculum.

LE JEUDI AVEPRES.

Psalme 131.

MEMENTO, Domine, David; et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.

Si introfero in tabernaculum domûs meæ, si ascendero in lectum strati mei.

Si dederò somnum oculis meis, et palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephratâ: invenimus eam in compis sylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus, adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam, et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.

JURAVIT Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc quæ decebo eos.

Et filii eorum usque in seculum sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in seculum seculi: hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam, pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari, et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Psalmus 132.

ECCE quàm bonum et quàm jucundum habitare fratres in unum!

Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus:
sicut ros Hermon, qui descendit in montem
Sion.

Quoniam illuc mandavit Dominus benedic-
tionem, et vitam usque in seculum.

Psalme 133.

ECCE nunc benedicite Dominum, omnes
servi Domini.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus
Dei nostri

In noctibus extollite manus vestras in sancta,
et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit
cælum et terram.

Psalme 134.

LAUDATE nomen Domini: laudate, servi,
Dominum.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus
Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus,
psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, Israël
in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Domi-
nus, et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus, fecit in
cælo, in terrâ, in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ, fulgura
in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis, qui
percussit primogenita Ægypti, ab homine
usque ad pecus.

Et misit signa et prodigia in medio tui,
 Egypte : in Pharaonem, et in omnes servos
 eius.

Qui percussit gentes multas; et occidit
 reges fortes.

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem
 Basan, et omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hæreditatem, hære-
 ditatem Israël populo suo.

Domine, nomen tuum in æternum : Domine,
 memoriale tuum in generationem et genera-
 tionem.

Quia iudicabit Dominus populum suum, et
 in servis suis deprecabitur.

Simulacra gentium argentum et aurum,
 opera manuum hominum.

Os habent et non loquentur : oculos habent,
 et non videbunt.

Aures habent, et non audient, neque enim
 est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes
 qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite Domino : Domus
 Aaron, benedicite Domino : Domus Levi,
 benedicite Domino : qui timetis Dominum,
 benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat
 in Jerusalem.

Psaume 135.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus,
 quoniam in æternum misericordia eius.

Confitemini Deo Deorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui firmavit terram super aquas, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum misericordia ejus.

Solem in potestatem diei, quoniam in æternum misericordia ejus.

Lunam et stellas in potestatem noctis, quoniam in æternum misericordia ejus.

(CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus.)

Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israel de medio eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

In manu potenti et brachio excelso, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisiones, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et eduxit Israel per medium ejus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem et virtutem ejus in mari Rubro, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui traduxit populum suum per desertum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui percussit reges magnos, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et occidit reges fortes, quoniam in æternum misericordia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et Og regem Basan, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem, quoniam in æternum misericordia ejus.

Hæreditatem Israël servo suo, quoniam in æternum misericordia ejus.

Quia in humilitate nostrâ memor fuit nostrî, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Psaume 136.

SUPER flumina Babylonis, illîc sedimus et flevimus, cùm recordaremur Sion.

In salicibus, in medio ejus, suspendimus organa nostra.

Quia illîc interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodò cantabimus canticum Domini in terrâ alienâ?

Si oblitus fuero tuſ, Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tuſ.

Si non proposuero Jerusalem in principio lætitiae meæ.

Memor esto, Domine, filiorum Edom, in die Jerusalem.

Qui dicunt: Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in eâ.

Filia Babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.

Beatus qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

LE VENDREDI A VEPRES.

Psalme 137.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordiâ tuâ et veritate tuâ, quoniam magnificâsti super omne, nomen sanctum tuum.

In quâcumque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in animâ meâ virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terre; quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini, quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, et alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit extera tua.

Dominus retribuet pro me, Domine, misericordia tua in seculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Psalme 138.

DOMINE, probasti me, et cognovisti me: tu cognovisti sessionem meam et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè; secretam meam et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, quia non est sermo in linguâ meâ.

Ecce, Domine, tu cognovisti omnia novissima et antiqua: tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: conportata est, et non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? et quò à facie tuâ fugiam?

Si assendero in cœlum, tu illic est: si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo, et habi-
taverò in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me, et tenebit me dextera tua.

Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabunt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebrae non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebrae eius, ita et lumen eius,

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meae.

CONFITEBOR tibi (Domine) quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et anima mea cognoscit nimis

Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terrae.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur, dies formabuntur et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: exsurrexit, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores; viri sanguinum, declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam? et super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos, et inimici facti sunt mihi

Proba me, Deus, et scito cor meum: interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est : et de-
 ac me in viâ æternâ.

Psaume 139.

ERIPE me, Domine, ab homine malo : à
 viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde, totâ
 die constituebant prælia

Acuerunt linguas suas sicut serpentis ; vene-
 rum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris,
 et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos,
 absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum : juxtâ iter
 scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu ; exaudi,
 Domine, vocem deprecationis meæ.

DOMINE, Domine, virtus salutis meæ ;
 obumbrâsti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, à desiderio meo pec-
 catori : cogitaverunt contrâ me : ne derelin-
 quas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum, labor labiorum ipso-
 rum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejici-
 eos : in misereriis non subsistent.

Vir lingosus non dirigetur in terrâ : virum
 justum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium ino-
 s, et vindictam pauperum.

Verùm tamen justî confitebuntur nomini tuo ;
 habitabunt recti cum vultu tuo.

Psalme 140.

DOMINE, clamavi ad te, exaudi me : in-
tende voci meæ, clamavero ad te.

Dirigitur oratio mea sicut incensum in con-
spectu tuo : elevatio manuum mearum sacrifici-
um vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, et os-
tum circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba militiæ
ad excusandas excusationes in peccatis

Cum hominibus operantibus iniquitatem
et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordiâ et in-
crepabit in me : oleum autem peccatoris non
impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplac-
tis eorum : absorpti sunt juncti petræ iudicium
eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt ;
sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum
quia ad te, Domine, Domine, oculi mei : in-
speravi ; non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi
et à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reticulo ejus peccatores : singu-
lariter sum ego, donec transeam.

Psalme 141.

VOCE meâ ad Dominum clamavi : voce
meâ ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam
et tribulationem meam antè ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum : et tu cognovisti semitas meas.

In viâ hâc quâ ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam : et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me ; et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine : dixi : Tu es spes mea, portio mea in terrâ viventium.

Intende ad deprecationem meam ; quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persecquentibus me, quia confortati sunt super me.

Educ de custodiâ animam meam ad confitendum nomini tuo : me expectant justî, donec retribuas mihi.

Psalms 142.

DOMINE, exaudi orationem meam : aribus percipe obsecrationem meam in veritate tuâ ; exaudi me in tuâ justitiâ.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam, humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi ; et anxius est super me spiritus meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea sicut terra sine aquâ tibi.

Velociter exaudi me, Domine ; defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me : et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mîhi manè misericordiam tuam, quia in te speravi.

Notam fac mîhi viam in quâ ambulem, quia ad te levavi animam meam.

ERIPE me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : doce me facere voluntatem tuam, quia Deus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tuâ.

Educes de tribulatione animam, meam, et in misericordia tuâ disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego servus tuus sum.

LE SAMEDI A VEPRES.

Psaume 143.

BENEDICTUS Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea et refugium meum, susceptor meus et liberator meus.

Protector meus, et in ipso speravi ; qui subdit populum meum sub me.

Domine, quid est homo, quia innotuisti ei?
aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies ejus
sicut umbra prætereunt.

Domine, inclina cœlos tuos, et descende:
tange montes, et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et dissipabis eos:
emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto: eripe me, et
libera me de aquis multis, de manu filiorum
alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem; et
dextera eorum, dextera iniquitatis.

DEUS, canticum novum cantabo tibi; in
psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus, qui redemisti
David servum tuum de gladio maligno, eripe
me.

Et erue me de manu filiorum alienorum,
quorum os locutum est vanitatem: et dextera
eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes in
juventute suâ.

Filiæ eorum compositæ, circumornatæ ut
similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, eructantia ex
hoc in illud.

Oves eorum foetosæ, abundantes in egressi-
bus suis: boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus, ne-
que clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hæc sunt :
 beatus populus cujus Dominus Deus ejus.

Psaume 144.

EXALTABO te, Deus meus Rex ; et benedicam nomini tuo in seculum, et in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi ; et laudabo nomen tuum in seculum et in seculum seculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis ; et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua ; et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent, et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt, et justitiâ tuâ exultabunt.

MISERATOR et misericors Dominus ; patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua ; et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium seculorum,
et dominatio tua, in omni generatione et
generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, et
sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt, et
erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine, et tu
das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, et imples omne
animal benedictione.

JUSTUS Dominus in omnibus viis suis, et
sanctus in omnibus operibus suis.

Propè est Dominus omnibus invocantibus
eum, omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, et depre-
cationem eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se, et
omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum,
et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in
seculum, et in seculum seculi.

Psalme 145.

LAUDA, anima mea, Dominum; laudabo
Dominum in vitâ meâ, et psallam Deo
meo, quandiù fuero.

Nolite confidere in principibus, in filiis ho-
minum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram
suam: in illâ die peribunt omnes cogitationes
eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes
ejus in Domino Deo ipsius, qui fecit cœlum
et terram, mare et omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum, facit
judicium injuriam patientibus, dat escam
esurientibus.

Dominus solvit compeditos, Dominus illu-
minat cæcos.

Dominus erigit elisos, Dominus diligit
justos.

Dominus custodit advenas : pupillum et
viduam suscipiet, et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in secula, Deus tuus
Sion, generationem et generationem.

Psaume 146.

LAUDATE Dominum, quoniam bonus est
psalmus : Deo nostro sit jucunda decora-
que laudatio.

Ædificans Jerusalem Dominus, dispersiones
Israëlis congregabit.

Qui sanat contritos, et alligat contritiones
eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum, et omni-
bus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, et magna virtus
ejus, et sapientiæ ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus : humilians
autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Domino in confessione, psallite
Deo nostro in citharâ.

Qui operit cœlam nubibus, et parat terræ
pluviam.

Qui producit in montibus scœnum ; et herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum, et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit, nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum, et in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Psaume 147.

LAUDA, Jerusalem, Dominum ; lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ : velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut buccellas : antè faciem frigoris ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob, justitias et judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi, et judicia sua non manifestavit eis.

Psaume 148.

LAUDATE Dominum de cœlis : laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus; laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum, sol et luna, laudate eum stellæ et lumen.

Laudate eum, cœli cœlorum; et aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Domini,

Quia ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in seculum seculi præceptum posuit, et non præteribit.

Laudate Dominum de terrâ, dracones et omnes abyssus.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus.

Montes et omnes colles, ligna fructifera, et omnes cedri.

Bestiæ et universa pecora, serpentes et volucres pennatæ.

Reges terræ et omnes populi, principes et omnes judices terræ.

Juvenes et virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram: exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus Sanctis ejus, filiis Israël populo appropinquanti sibi.

Psaume 149.

CANTATE Domino canticum novum: laudate eum in ecclesiâ sanctorum

Lætetur Israël in eo qui fecit eum, et filii
ion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: in tympano
et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo
suo, et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria; lætabuntur in
jubiliis suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, et gladii
incipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, in-
reparationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus,
et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum;
gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Psaume 150.

AUDATE Dominum in Sanctis ejus;

Audate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus; laudate eum
secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in
psalterio et citharâ.

Laudate eum in tympano et choro: laudate
eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benè sonantibus:
audate eum in symbalis jubilationis: omnis
spiritus laudet Dominum.

CANTIQUES

POUR LES LAUDES.

Cantique d'Isaïe, pour le lundi.

CONFITEBOR tibi, Domine, quoniam iratus es mihi; conversus est furor tuus et consolatus es me.

Ecce Deus Salvator meus; fiducialiter agam et non timebo.

Quia fortitudo mea, et laus mea Domini et factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris: et dicetis in die illâ:

Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Notas facite in populis ad inventiones ejus: et mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam magnificè fecit: et annuntiate hoc in universâ terrâ.

Exulta et lauda, habitatio Sion, quia magnus est in medio tui Sanctus Israël.

Cantique d'Ézéchiâs, pour le mardi.

EGO dixi: in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.

Quæsi residuum annorum meorum et dimidium: Non videbo Dominum Deum in terrâ viventium.

Non aspiciam hominem ultrâ, et habitatorem
 arietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est
 me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisâ est, velut à texente, vita mea; dùm
 adhuc ordiretur, succidit me: de manè usque
 ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad manè, quasi leo sic
 contrivit omnia ossa mea.

De manè usque ad vesperam finies me: sicut
 callus hirundinis sic clamabo: meditator ut
 columba.

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in
 excelsum.

Domine, vim pauper, responde pro me: quid
 dicam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse
 perierit?

Recogitabo tibi omnes annos meos, in
 amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita
 spiritûs mei, corripies me et vivificabis me:
 ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam ut non
 periret: projecisti post tergum tuum omnia
 peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi: neque
 fors laudabit te: non expectabunt, qui des-
 cendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, ipse confitebitur tibi, sicut et ego
 hodie: pater filiis notam faciet veritatem
 tuam.

Domine, salvum me fac : et psalmos nostros
cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ, in domo
Domini.

Cantique d' Anne, pour le mercredi.

EXULTAVIT cor meum in Domino, et
exaltatum est cornu meum in Deo meo.
Dilatatum est os meum super inimicos
meos ; quia lætata sum in salutari tuo.

Non est Sanctus, ut est Dominus, neque enim est alius extrâ te : et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes.

Recedant vetera de ore vestro, quia Deus scientiarum Dominus est, et ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est, et infirmi accincti sunt robore.

Repleti priùs pro panibus se locaverunt, et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos, et quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat, et vivificat ; deducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem facit, et ditat ; humiliat et sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, et de stercore elevat pauperem.

Ut sedeat cum principibus, et solium gloriæ teneat.

Domini enim sunt cardines terræ: et posuit super eos orbem.

Pedes Sanctorum suorum servabit, et impii in tenebris conticescent: quia non in fortitudine suâ roborabitur vir.

Dominum formidabunt adversarii ejus; et super ipsos in cœlis tonabit.

Dominus judicabit fines terræ, et dabit imperium regi suo, et sublimabit cornu Christi sui.

Cantique de Moïse, pour le jeudi.

CANTEMUS Domino, gloriosè enim magnificatus est: equum et assensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificabo eum: Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, Omnipotens nomen ejus: currus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare.

Electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro; abyssi operuerunt eos: descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine; dextera tua, Domine, percussit inimicum: et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos.

Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam, et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens : congregati sunt abyssi
in medio mari.

Dixit inimicus : Persequar, et comprehen-
dam ; dividam spolia, implebitur anima mea.
Evaginabo gladium meum : interficiet eos ma-
nus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare :
submersi sunt quasi plumbum in aquis vehe-
mentibus.

Quis similis tuſ in fortibus, Domine ? quis
similis tuſ ? magnificus in sanctitate, terribilis
faciens mirabilia.

Extendisti manum tuam ; et devoravit eos
terra : dux fuisti in misericordiâ tuâ populo
quem redemisti.

Et portâsti eum in fortitudine tuâ, ad habi-
taculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt : dolores
obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, ro-
bustos Moab obtinuit tremor : obriguerunt
omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, in ma-
gnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quasi lapis, donec per-
transeat populus tuus, Domine, donec per-
transeat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos et plantabis in monte hære-
ditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo, quod o-
peratus est, Domine.

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ : Dominus regnabit in æternum, et ultrà.

Ingressus est enim eques Pharao cum curribus et equitibus ejus in mare : et reduxit super eos Dominus aquam maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum, in medio ejus.

Cantique d' Habacuc, pour le vendredi.

DOMINE audivi auditionem tuam : et timui.

Domine, opus tuum ; in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies : cum iratus eris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet, et Sanctus de monte Pharan.

Operuit cœlos gloria ejus, et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, cornua in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus : antè faciem ejus ibit mors.

Et egredietur diabolus antè pedes ejus : stetit et mensus est terram.

Aspexit, et dissolvit gentes, et contriti sunt montes seculi.

Incurvati sunt colles mundi, ab itineribus sternitatis ejus.

Prò iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ : turbantur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine?
aut fluminibus furor tuus, vel mari indignatio
tua?

Quia ascendes super equos, et quadrigæ tuæ
salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum; juramen-
ta tribubus, quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ, viderunt te et dolue-
runt montes, gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam; altitudo manus
suas levavit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in
luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore
fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram; et in fu-
rore obstupefacies gentes.

Egressus es in salutem populi tui in salu-
tem cum Christo tuo,

Percussisti caput de domo impii: denudâs-
ti fundamentum ejus usque ad collum.

Maedixisti sceptris ejus, capiti bellatorum
ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum
me.

Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pau-
perem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum
multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus:
voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, et sub-
ter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit, et non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ, et arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus, et non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea, et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super Excelsa mea deducet me victor, in psalmis canentem.

Cantique de Moïse, pour le samedi.

AUDITE, cœli, quæ loquor : audiat terra verba oris mei.

Concrescat ut pluvia doctrina mea : fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stilla super gramina, quia nomen Domini invocabo.

Date magnificentiam Deo nostro : Dei perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia.

Deus fidelis, et absque ullâ iniquitate, justus et rectus : peccaverunt ei, et non filii ejus in sordibus.

Generatio prava atque perversa, hæccine reddis Domino, popule stulte et insipiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, et fecit, et creavit te ?

Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi; majores tuos, et dicent tibi.

Quandò dividebat Altissimus gentes, quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Domini populus ejus: Jacob funiculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terrâ desertâ, in loco horroris et vestæ solitudinis.

Circumduxit eum, et docuit, et custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, et super eos volitans.

Expandit alas suas, et assumpsit eum, atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit, et non erat cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram, ut comederet fructus agrorum.

Ut surgeret mel de petrâ, oleumque de saxo durissimo.

Butyrum de armento, et lac de ovibus, cum adipe agnorum et arietum filiorum Basan.

Et hircos cum medullâ tritici, et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, et recalcitravit: incrassatus, impinguatus, dilatatus.

Dereliquit Deum factorem suum, et recessit à Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis alienis, et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis, et non Deo, Diis quos ignorabant.

Novi recentesque venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit, dereliquisti : et oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus ; et ad iracundiam concitatus est, quia provocaverunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscondam faciem meam ab eis, et considerabo novissima eorum.

Generatio enim perversa est, et infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, et irritaverunt in vanitatibus suis.

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, et in gente stultâ irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, et ardebit usque ad inferni novissima.

Devorabitque terram cum germine suo, et montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala, et sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame ; et devorabunt eos aves morsu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentiam super terram atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, et intus pavor, juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixit : Ubiam sunt ? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli, ne fortè superbirent hostes eorum.

Et dicerent : manus nostra excelsa, et non Dominus, fecit hæc omnia.

Gens absque consilio et sine prudentiâ : utinam saperent et intelligerent, ac novissima providerent !

Quomodò persequatur unus mille; et duo fugent decem millia ?

Nonne ideò quia Deus suus vendidit eos, et dominus conclusit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eorum, et inimici nostri sunt iudices.

De vineâ Sodomorum vinea eorum, et de suburbanis Gomorrhæ.

Uva eorum, uva fellis ; et botri amarissimi.

Fel draconum, vinum eorum : et venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, et signata in thesauris meis ?

Mea est ultio, ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum.

Juxtà est dies perditionis, et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis miserebitur.

Videbit quòd infirmata sit manus ; et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam ?

De quorum victimis comedebant adipēs, et bibebant vinum libaminum.

Surgant, et opitulentur vobis, et in necessitate vos protegant.

Videte quòd ego sim solus, et non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, et ego vivere faciam, percutiam, et ego sanabo, et non est qui de manu mea possit eruere.

Levabo ad cœlum manum meam ; et dicam : Vivo ego in æternum.

Si accuero ut fulgur gladium meum, et arripuerit iudicium manus mea.

Reddam ultionem hostibus meis ; et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, et gladius meus devorabit carnes.

De cruore occisorum, et de captivitate nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus ; quia sanguinem servorum suorum ulciscetur.

Et vindictam retribuet in hostes eorum, et propitius erit terræ populi sui.

Cantique des trois jeunes hommes dans la fournaise de Babylone. Dan. 3.

POUR LE DIMANCHE.

BENEDICITE, omnia opera Domini, Domino : laudate et superexaltate eum in secula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino : benedicite, cœli, Domino.

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Domino : benedicite, omnes virtutes Domini, Domino.

Benedicite, sol et luna, Domino : benedicite, stellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber et ros, Domino : benedicite, omnes spiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis et æstus, Domino : benedicite, frigus et æstus, Domino.

Benedicite, rores et pruina, Domino, benedicite, gelu et frigus, Domino.

Benedicite, glacies et nives, Domino, Benedicite, noctes et dies, Domino.

Benedicite, lux et tenebræ, Domino : benedicite, fulgura et nubes, Domino.

Benedicat terra Dominum : laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite, montes et colles, Domino : benedicite universa germinantia in terrâ, Domino.

Benedicite, fontes, Domino : benedicite, maria et flumina, Domino.

Benedicite, cetæ et omnia quæ^m moventurⁿ in aquis, Domino : benedicite, omnes volucres cœli, Domino.

Benedicite, omnes bestię et pecora, Domino : benedicite, filii hominum, Domino.

Benedicat Israël Dominum : laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite, sacerdotes Domini, Domino : benedicite, servi Domini, Domino.

Benedicite, spiritus et animæ justorum, Domino : benedicite, sancti et humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misaël, Domino : laudate et superexaltate eum in secula.

Au lieu du Gloria Patri, etc. on dit les deux versets suivans.

Benedicamus Patrem et Filium, cum sancto spiritu : laudemus et superexaltemus eum in secula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli : et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in secula.

Cantique de Zacharie. Luc, 1.

BENEDICTUS Dominus Deus Iraë¹ ; quia visitavit et fecit redemptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis.

Ut sinè timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi.

In sanctitate et justitiâ coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis :
præibis enim ante faciem Domini, parare vias
ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus ; in
remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri, in qui-
bus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in teuebris et in umbrâ
mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in
viam pacis.

Cantique de la Vierge. Luc, 1. v. 46.

MAGNIFICAT, anima mea, Domi-
num :

Et exultavit spiritus meus, in Deo salutari
meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ ;
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes ge-
nerationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, et
sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progeni-
es, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, dispersit
superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, et exaltavit hu-
miles.

Esurientes implevit bonis, et divites dimisit
inanes.

Suscepit Israël puerum suum, recordatus
misericordiae suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham
et semini ejus in secula.

Cantique de S. Siméon Luc. 2. v. 19.

NUNC dimittis servum tuum, Domine, secundùm verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei, salutare tuum.

Quod parasti, antè faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israël.

Cantique de l'Eglise.

TE Deum laudamus, te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem, omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi Cœli et universæ Potestates,

Tibi Cherubim et Seraphim, incessabili voce proclamant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt scœli et terra, majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus ;

Te Prophetarum laudabilis numerus ;

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia.

Patrem, immensæ majestatis :

Venerandum tuum verum, et unicum Filium.

Sanctum quoque, paracletum Spiritum.

Tu Rex gloriæ, Christe.

Tu Patris, sempiternus es Filius,

Tu ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuisti creden-
tibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in gloriâ Patris.
Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, famulis tuis subveni,
quos pretioso sanguine redemisti.

Æternâ fac cum Sanctis tuis in gloriâ nu-
merari.

Salvum fac populum tuum, Domine, et
benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos usque in æter-
num.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculum, et in
seculum seculi.

Dignare, Domine, die isto, sine peccato nos
custodire.

Miserere nostrî, Domine, miserere nostrî.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos,
quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi; non confundar in
æternum.

PSAUMES DE LA PENITENCE.

PSAUME 6. Domine, ne in furore. *Ps.* 31.
Beati quorum. *Ps.* 37. Domine, ne in
furore. *Ps.* 50. Miserere. *Ps.* 101. Domine,
exaudi. *Ps.* 129. De profundis. *Ps.* 142. Do-
mine, exaudi.

LITANIES DES SAINTS.

KYRIE, eleïson, Christe, eleïson.
Kyrie, eleïson.

Christe, audi nos, Christe, exaudi nos.

Pater de cœlis, Deus, Miserere nobis.

Fili Redemptor mundi, Deus.

mis.

Spiritus sancte, Deus,

mis.

Sancta Trinitas, unus Deus,

mis.

Sancta Maria,

ora pro nobis.

Sancta Dei Genitrix.

ora.

Sancta Virgo Virginum,

ora.

Sancte Michaël,

ora.

Sancte Gabriel,

ora.

Sancte Raphaël,

ora.

Omnes sancti Angeli et Archangeli, orate pro nobis.

Omnes sancti beatorum Spirituum ordines, orate pro nobis.

Sancte Joannes Baptista,

ora.

Omnes sancti Patriarchæ et Prophetæ, orate pro nobis.

Sancte Petre,

ora pro nobis.

Sancte Paule,

ora.

Sancte Andrea,

ora.

Sancte Jacobe,

ora.

Sancte Joannes,

ora.

Sancte Thoma,

ora.

Sancte Philippe,

ora.

Sancte Bartholomæe,

ora.

Sancte Matthæe,

ora.

Sancte Simon,

ora.

TENCE.

rore. Ps. 81.

Domine, ne in

DI. Domine,

Ps. 142. Do-

Sancte Thaddæe,	ora pro nobis.
Sancte Matthia,	ora.
Sancte Barnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apostoli et Evangelistæ,	orate pro nobis.
Omnes sancti Discipuli Domini,	orate.
Omnes Sancti Innocentes,	orate.
Sancte Stephane,	ora.
Sancte Clemens,	ora.
Sancte Laurenti,	ora.
Sancte Vincenti,	ora.
Sancte Dyonisi cum Sociis tuis,	orate.
Sancti Cosma et Damiane,	orate.
Sancti Gervasi et Protasi,	orate.
Sancte Sebastiane,	ora.
Omnes Sancti Martyres,	orate.
Sancte Sylvester,	ora.
Sancte Gregori,	ora.
Sancte Ambrosi,	ora.
Sancte Augustine,	ora.
Sancte Hieronyme,	ora.
Sancte Hilari,	ora.
Sancte Martine,	ora.
Sancte Remigi,	ora.
Sancte Nicolae,	ora.
Sancte Marcelle,	ora.
Sancte Germane,	ora.
Sancte Landerice,	ora.

ora pro nobis.

ora.

ora.

ora.

ora.

gelistæ, orate

orate.

orate.

ora.

ora.

ora.

ora.

orate.

orate.

orate.

ora.

orate.

ora.

ora.

ora.

ora.

ora.

ora.

ora.

ora.

ora.

ora.

ora.

ora.

Omnes Sancti Pontifices et Confessores, orate pro nobis.

Omnes Sancti Doctores,

orate.

Sancte Antoni,

ora.

Sancte Benedicte,

ora.

Sancte Bernarde,

ora.

Sancte Dominice,

ora.

Sancte Francisce,

ora.

Sancte Ludovice,

ora.

Sancte Roche,

ora.

Omnes sancti Sacerdotes et Levitæ, orate pro nobis.

Omnes Sancti Monachi et Eremitæ, orate pro nobis.

Sancta Anna,

ora.

Sancta Maria Magdalena,

ora.

Sancta Agatha,

ora.

Sancta Lucia,

ora.

Sancta Agnes,

ora.

Sancta Cæcilia,

ora.

Sancta Catharina,

ora.

Sancta Anastasia,

ora.

Sancta Genovefa,

ora.

Sancta Clotildis,

ora.

Sancta Batildis,

ora.

Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, orate.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercedite pro nobis.

Propitius esto, parce nobis, Domine.

Propitius esto, exaudi nos, Domine.

Ab omni malo, libera nos, Domine.

Ab omni peccato, libera.

Ab irâ tuâ, libera nos, Domine.
 A subitanêâ et improvisâ morte, libera.
 Ab insidiis diaboli, libera.
 Ab immundis cogitationibus, libera.
 Ab irâ, et odio, et omni malâ voluntate, libera
 nos, Domine.
 A fulgure et tempestate, libera.
 A morte perpetuâ, libera.
 Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ,
 libera nos, Domine.
 Per adventum tuum, libera.
 Per Nativitatem tuam, libera.
 Per Baptismum et sanctum jejunium tuum,
 libera nos Domine.
 Per crucem et Passionem tuam, libera.
 Per mortem et Sepulturam tuam, libera.
 Per Sanctam Resurrectionem tuam, libera
 nos, Domine.
 Per admirabilem Ascensionem tuam, libera
 nos, Domine.
 Per adventum Spiritûs Sancti Paracleti, libera
 nos, Domine.
 In die judicii, libera nos, Domine.
 Peccatores, te rogamus, audi nos.
 Ut ad veram pœnitentiam nos perducere
 digneris, te rogamus.
 Ut remissionem peccatorum nostrorum nobis
 dones, te rogamus.
 Ut compunctionem cordis, fontemque lacry-
 marum nobis dones, te rogamus.
 Ut fidem, spem, et charitatem nobis dones,
 te rogamus.

nos, Domine.
 libera.
 libera.
 libera.
 unitate, libera
 libera.
 libera.
 nationis tuæ,
 libera.
 libera.
 unium tuum,
 libera.
 libera.
 tuam, libera
 tuam, libera
 raclei, libera
 nos, Domine.
 s.
 s perducere
 te rogamus.
 trorum nobis
 te rogamus.
 emque lacry-
 te rogamus.
 nobis donec,

Ut Ecclesiam tuam sanctum regere et con-
 servare digneris, te rogamus.
 Ut Domum Apostolicum et omnes gradus
 Ecclesiæ in sanctâ religione conservare
 digneris, te rogamus.
 Ut Antistitem nostrum, et omnes congrega-
 tiones illi commissas, in tuo sancto obsequio
 conservare digneris, te rogamus.
 Ut regem nostrum custodire digneris, te roga.
 Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare dig-
 neris, te rogamus.
 Ut Regibus et Principibus Christianis pacem
 et veram concordiam donare digneris, te
 rogamus.
 Ut cuncto populo Christiano pacem et uni-
 tatem largiri digneris, te rogamus.
 Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confor-
 tare et conservare digneris, te rogamus.
 Ut mentes nostras ad cœlestia desideria
 erigas, te rogamus.
 Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna
 bona retribuas, te rogamus.
 Ut animas nostras, fratrum, propin quarum, et
 benefactorum nostrorum, ab æternâ damna-
 tione eripias, te rogamus.
 Ut fructus terræ dare et conservare digneris,
 te rogamus, audi nos.
 Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æter-
 nam donare digneris, te rogamus.
 Ut nos exaudire digneris, te rogamus.
 Fili Dei, te rogamus.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Kyrie, eleïson. Christe, eleïson. Kyrie eleïson.
Pater noster, *tout bas jusq'au V.*

Et ne nos inducas in tentationem

R. Sed libera nos à malo.

V. Domine, non secundùm peccata nostra;

R. Neque secundùm iniquitates nostras retribuas nobis.

V. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis:

R. A facie inimici.

Memor esto congregationis tuæ.

V. Quam possedisti ab initio.

Ps. 69. Deus in adjutorium. Ps. 109:

Oremus.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostri am, ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

OMNIPOTENS sempiternæ Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris quos tuos fide et opere futuros esse prænociscis; te supplices exoramus, ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens seculum adhuc in carne

retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementiâ, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

H Y M N E S

POUR LES DIFFÉRENS TEMPS DE L'ANNÉE.

A V Ê P R E S .

Pendant l'Avent.

S T A T U T A decreto Dei
Tandem propinquant tempora :
Emptus tot annorum morâ
Affulget è cœlo dies.

Patris nefando crimine
Proies jacebat saucia ;
In mortis umbrâ conditum
Sedebat humanum genus.

Morti secundæ debitos
Et sempiternis ignibus
Horrenda justî Judicis
Manebat expectatio.

*Heu ! quis ruinæ tam gravis
Sarcire damna ; quæ manus
Afferre tam grandi queat
Parem medelam vulneri ?*

*Tu, Christe ; tu solus tuo,
Delapsus è throno Deus,
Imagini potes tuæ
Formam decusque reddere.*

*Rorate, cœli desuper ;
Justumque fœcundo sinu
Complexa tellus, perdito
Orbi salutem germinet.*

*Sit sempiterna laus tibi ;
Verbum Patris factum caro.
Cum Patre, cumque Spiritu,
Nunc et per omne sæculum.*

Amen.

Pendant le Carême.

AUDI, benigne Conditor,
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro jejunio
Fusas quadragenario.

*Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium :
Ad te reversis exhibe
Remissionis gratiam.*

*Multum quidem peccavimus,
Sed parce confitentibus :
Ad nominis laudem tui,
Confer medelam languidis.*

*Sic corpus extrà conteri
 Dona per abstinentiam ;
 Jejunet ut mens sobria
 A labe prorsùs criminum.
 Præsta, beata Trinitas,
 Concede, simplex Unitas
 Ut fructuosa sint tuis
 Jejuniorum munera.*

Amen.

Pour les fêtes de la Sainte Vierge.

AVE, *M*aris Stella,
 Dei mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix cœli porta.

Amen.

*Sumens illud ave
 Gabrielis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Evæ nomen.*

*Solve vincla reis,
 Profer lumen cæcis :
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.*

*Monstra te esse matrem :
 Sumat per te preces,
 Qui pro nobis natus.
 Tulit esse tuus.*

*Virgo singularis,
 Inter omnis mitis,
 Nos culpis solutos,
 Mites fac et castos.*

*Vitam præsta puram,
Iter para tutum ;
Ut videntes Jesum,
Semper collætetur.*

*Sit laus Deo Patri,
Summum Christo decus,
Spiritu sancto ;
Tribus honor unus.*

Amen.

A COMPLIES.

Pendant l'Avent.

IN noctis umbrâ desides
Dùm somnus artus occupat,
Ad te, Deus, fidelibus
Mens excubas suspiriis.

Desiderate gentibus :
Verbum Patris, mundi salus,
Audi preces gementium,
Tandemque lapsos excita.

Adsis Redemptor ; et tuæ
Plcbis relaxans crimina,
Adæ scelus quas clauserat,
Reclude cælestes domos.

Qui liberator advenis,
Fili, tibi laus maxima,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna Secula.

Amen.

Depuis la veille de Noël jusqu'à la Présentation de Notre-Seigneur inclusivement.

MUNDI salus qui nasceris,
 Jesu puer, nos respice :
 Da moribus castis tuam
 Referre nos infantiam.

Amen.

*Fessos diurno dùm levat
 Labores nocturnus sopor,
 Defende, Pastor, bestiis
 Tuas ab infestis oves.*

*O Virgo, quæ paris Deum
 Fovesque lactentem sinu ;
 Hunc flecte nobis quâ vales,
 Benigna Mater, gratiâ.*

*Qui natus es de Virgine,
 Jesu, tibi sit gloria,
 Cum Patre, cumque Spiritu,
 In sempiterna secula*

Amen.

Depuis le lendemain de la présentation de Notre-Seigneur, jusqu'au mercredi des cendres inclusivement.

GRATES peracto jam die,
 Deus, tibi persolvimus ;
 Pronoque, dùm nox incipit,
 Prosternimus vultu preces.

Amen.

*Quod longa peccavit diés
 Amarus expiet dolor ;
 Somno gravatis ne nova
 Infigat hostis vulnera.*

Infestus usque circuit,
 Quærens leo quem devoret :
 Umbrâ sub alarum tuos
 Defende filios, Pater.

O quandò luceat tuus
 Qui nescit occasum dies !
 O quandò sancta se dabit
 Quæ nescit hostem patria !

Deo Patri sit gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Sancto simul cum Spiritu,
 Nunc et per omne seculum.

Amen.

Pendant le Carême.

O SPLENDOR æterni Patris,
 Tu, Christe, qui verus dies,
 Et vera lux de lumine,
 Mentis fugas caliginem.

En solis abscessit jubar,
 Noctisque succedunt vices ;
 Qui prosperum donas diem
 Da tuta noctis otia

Si clausa torpent lumina,
 Suspiret ad te mens vigil :
 Potente, qui te diligunt,
 Servos tuère dexterâ.

Tu, quos molesti corporis
 Gravis retardat sarcina ;
 Fac mentis alis libero
 Sursùm volatu tendere.

O spes salutis unica,
 Votis adesto supplicum,
 Defende quos mercatus es
 Mercede fusi sanguinis.

Deo Patri sit gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Sancto simul cum Spiritu
 Nunc, et per omne seculum. Amen.

Au temps de Pâques.

Amen.

JESU Redemptor seculi,
 Qui tertio post funera
 Redux ab inferis die,
 Mortem resurgendo necas.

Nox atra jam terras premet,
 Mergetque somno lumina :
 Hostis furorem perfidi
 Artesque cœcas disjice ;

Ut justa dùm curas levat,
 Et corpus instaurat quies,
 Sic membra somnus occupet,
 Ne corda torpor opprimat.

Da, Christe, nos tecum mori ;
 Tecum simul da surgere ;
 Terrena da contemnere ;
 Amare da cœlestia.

Sit laus Patri, laus Filio,
 Qui nos, triumphatâ nece,
 Ad astra secum dux vocat :
 Compar tibi laus, Spiritus. Amen.

Pour les Fêtes de la Ste. Vierge.

VIRGO Dei genitrix, quem totus non capit orbis.

In tua se clausit viscera factus homo.

HINC meritò dicent te secula cuncta beatem :

HINC populi matrem te dominamque colunt.

SUSPICE quos pia plebs tibi pendere certat honores :

Annue sollicitâ quam prece poscit opem.

GLORIA magna Patri; compar sit gloria Nato.

Amborum tibi par, Spiritus alme, decus. Amen.

ANTIENNES A LA STE. VIERGE.

Depuis la veille du premier dimanche de l'Avent, jusques et compris le jour de la Présentation de Notre Seigneur.

ALMA Redemptoris Mater, quæ pervia cœli,

Porta manes, et stella maris, succurre cadenti.

Surgere qui curat populo: tu quæ genuisti;

Naturâ mirante, tuum sanctum Genitorem;

Virgo priùs ac posteriùs, Gabrielis ab ore,

Sumens illud Ave, peccatorum miserere.

V. Deus in medio ejus.

R. Non commovebitur.

Depuis Noël jusqu'à la Présentation.

V. Homo natus est in eâ.

R. Et ipse fundavit eam altissimus.

Depuis le lendemain de la Présentation de Notre-Seigneur, jusqu'au Mardi-Saint, inclusivement.

AVE, Regina cœlorum,
Ave, Domina Angelorum :

Salve, radix, salve, porta,
Ex quâ mundo lux est orta.

GAUDE, Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa :
Vale, ô valde decora,
Et pro nobis Christum exora.

V. Elegit eam Dominus ;

R. In habitationem sibi.

Depuis la veille de Pâques, jusques et compris le Vendredi de la Pentecôte.

REGINA cœli, lætare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.

V. Circumdedisti me lætitiâ, Domine,

R. Ut cantet tibi gloria mea Ps. 29.

Depuis la veille de la Trinité, jusqu'au Vendredi, surveillance du premier Dimanche de l'Avent.

SALVE, Regina, mater misericordiæ ;
Vita, dulcedo et spes nostra, salve ;
Ad te clamamus, exules filii Evæ :
Ad te suspiramus, gementes et flentes in hæc lacrymarum valle.

Eia ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte;

Et Jesum, benedictum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende;

O clemens !

O pia !

O dulcis Virgo Maria !

V. Vultum tuum deprecabuntur ;

R. Omnes divites plebis. *Ps. 44.*

tuos miseri-
i, nobis post

*Heureux à qui JESUS-CHRIST dit au
fond du cœur, comme à la Magdeleine :
Vos péchés vous sont remis.*

ir ;
44.

P R I È R E S

POUR SE PRÉPARER A LA CONFESION.

ECOUTEZ ma prière, Seigneur, qui êtes le Dieu grand et terrible, qui gardez votre alliance et votre miséricorde envers ceux qui vous aiment et qui observent vos commandemens. J'ai péché, j'ai fait des actions impies, je me suis retiré de vous et de la voie de vos commandemens. La justice est à vous, Seigneur, la miséricorde et la grâce de la réconciliation vous appartiennent, ô mon Dieu : je n'ai point écouté votre voix qui m'invitait à marcher dans les sentiers de votre loi. Daignez détourner de dessus moi les effets de votre juste colère, et laissez-vous fléchir par mes larmes. Je vous offre mes prières, et je me prosterne devant vous, dans la vue de la multitude de vos miséricordes. Exaucez-moi, Seigneur ; appeaisez votre colère, jetez les yeux sur moi, allumez dans mon cœur le feu de votre amour. Je désire vous aimer beaucoup, ô mon Dieu, afin que vous me pardonniez mes péchés.

Prière avant l'examen de Conscience.

J'AI marché dans les ténèbres, ô mon Dieu, parce que je n'ai point suivi Jésus-Christ qui est la véritable lumière. Ma propre malice m'a tellement aveuglé, que je ne connais point le fond de mon cœur, ni quelle est ma corruption. Que deviendrai-je, Seigneur, si vous m'abandonnez ? Hâtez-vous de me secourir : faites briller la lumière de votre visage sur votre serviteur, éclairez les yeux de mon esprit, afin que je me connaisse tel que je suis devant vous, et que je découvre toutes les plaies de mon âme au Médecin auquel vous m'adressez pour recevoir ma guérison. Faites par votre divine lumière que je connaisse la grandeur et l'énormité de mes offenses. Montrez-moi toutes les ingratitude dont je suis coupable envers votre infinie bonté, par l'abus que j'ai fait de votre grâce. Mais que votre ineffable lumière n'éclaire pas seulement mon esprit pour connaître mes fautes ; qu'elle échauffe encore mon cœur pour les détester.

Donnez-moi, mon Dieu, l'esprit de pénitence ; brisez la dureté de mon cœur, et faites-en sortir des larmes de componction. Mais afin que ces larmes deviennent un bain salutaire, qui rende la vie et la santé à mon âme, allumez dans mon cœur le feu de votre amour. Je désire vous aimer beaucoup, ô mon Dieu, afin que vous me remettiez beaucoup de péchés.

FORMULE DE CONFESSION,

OU EXAMEN DE CONSCIENCE.

Contre Dieu.

J'AI omis par négligence dans ma Confession, j'ai accompli ma pénitence avec tiédeur ; j'ai rougi de l'Évangile ; j'ai chancelé en article de foi ; j'ai profané les termes sacrés de l'écriture, en m'en servant par vanité dans la conversation. J'ai juré par colère : j'ai vendu et travaillé les Dimanches et les Fêtes, les ai destinés aux plaisirs, en négligeant les Offices et me contentant d'entendre une Messe basse. J'ai eu des distractions volontaires dans l'Église, ou j'ai parlé inutilement. Je me suis dispensé du jeûne sous de légers prétextes.

Contre le prochain.

J'ai eu du mépris pour mes parens et mes supérieurs, et leur ai désobéi en des choses justes. Je n'ai pas entretenu l'union dans ma famille : j'ai scandalisé mes enfans par des actions et des discours trop libres : je ne les ai pas repris et châtiés, lorsqu'ils le méritaient, ou j'ai fait trop sévèrement. J'ai agi par caprice, et ma famille a souffert de mes emportemens. Je n'ai pas étouffé les sentimens de haine et d'envie. J'ai médi, écouté médire avec plaisir, et l'ai souffert pouvant l'empêcher. J'ai soupçonné et jugé témérairement. J'ai fait tort à mon prochain et ne l'ai point réparé.

Contre soi-même.

J'ai eu de la vaine gloire et de l'orgueil : j'ai désiré et recherché passionnément les richesses ; je n'ai pas rejeté assez vite des pensées deshonnêtes ; j'ai regardé avec trop d'attachement les personnes d'un autre sexe ; j'ai bu et mangé avec excès ; j'ai consommé le tems à jouer ; enfin je m'accuse de tous les péchés que j'ai commis, dont je ne me souviens pas.

Prière après l'examen.

JE vous rends grâces, ô mon Dieu, de ce que vous m'avez fait connaître mes péchés. Mais de quoi me servira d'avoir connu mon iniquité, si je ne m'en relève pas ? Et comment m'en releverai-je sans un nouveau secours de votre grâce ! Donnez-moi ce secours, ô mon Dieu ; et achevez en moi ce que vous avez commencé. Pardonnez-moi les péchés, dont je connais que je suis coupable : pardonnez-moi les à cause de votre miséricorde, et en vue des mérites de Jésus-Christ votre fils.

PRIERES AVANT LA CONFESION.

Acte de Foi.

O MON Dieu, je crois que vous êtes de toute éternité ; que vous récompensez ceux qui vous cherchent, que vous ne rejetez point le pécheur qui revient à vous, et que vous lui faites miséricorde. Tout ce que vous avez révélé est véritable, tout ce que vous avez promis est assuré. Vous avez révélé que votre grâce justifie l'impie, et que le pécheur

qui ne peut se convertir lui-même, est converti et sanctifié par votre grâce, et par la rédemption de Jésus-Christ votre Fils. Vous avez promis de faire miséricorde au pécheur qui vous le demanderait ; et vous nous assurez que vous ne voulez pas la mort, mais la conversion et la vie du pécheur. Je crois toutes ces vérités, et je vous demande cette Foi vive qui nous justifie et qui nous fait avoir la paix avec vous ; par Jésus-Christ notre Seigneur.

Actes d'Amour de Dieu.

SOURCE de toute justice, Dieu saint, auteur de la sainteté, et qui êtes la sainteté même, je ne puis sortir du péché qu'en me tournant vers vous, qu'en m'approchant de vous par votre amour. Je vous aime, ô mon Dieu, qui m'avez créé pour vous, qui m'avez racheté par Jésus-Christ votre Fils, qui m'avez conservé la vie durant le temps même que je n'en servais pour vous offenser ; qui ne vous êtes point lassé de mes retardemens et de mes ingratitude ; qui m'avez appelé tant de fois, qui m'avez prévenu par votre grâce, qui me donnez présentement la volonté de retourner vers vous, qui êtes prêt à me remettre au nombre de vos enfans, et qui me pardonnant mes péchés, vous disposez à me donner la couronne de justice, et êtes vous-même ma récompense et mon bonheur pendant l'éternité.

FIN.

EXTRAIT DU CATALOGUE DE
E. R. Fabre & Cie.

LIVRES DE PIÉTÉ EN NOMBRE Etc.

- L'Office divin*, à l'usage de Rome, 1 fort vol. in-12.
Instructions Chrétiennes, pour les jeunes gens, in-18.
Histoire abrégée de l'Ancien et du Nouveau Testament ;
in-12.
Tableau de la Sainte Messe ; in-32, orné de figures.
Heures nouvelles, en gros caractères ; in-12.
Le Miroir des Ames ; in-12, orné de 15 figures.
Imitations de Jésus-Christ ; in-12, avec figures.
Formulaires de prières ; in-12, figures.
L'Ange conducteur ; in-12, figures.
La morale en action, par Hocquart ; in-12, figures.
Visites au Saint Sacrement, par de Ligori ; in-18.
Le Combat spirituel, par Scupoli ; in-18.
L'Office de la Semaine Sainte, ou Quinzaine de Pâques ;
in-18.
L'Ame pénitente, ou le Pensez-y-bien ; in-18.
Petit paroissien, romain ; in-24, in-18 et in-12.
idem, des dames ; in-18, figures.
Cantiques de Missions, édition de Québec ; in-18.
idem, dits de Marseille ; in-12.
La Journée du Chrétien, sanctifiée par la prière ; in-18.
Dévotion au sacré cœur de Jésus, Marie et Joseph ; in-12.
Le Manuel du Chrétien ; in-12.
Épîtres et Évangiles, pour les dimanches et fêtes de
l'année ; in-12.
Neuvaine, en l'honneur de saint François Xavier ; in-32.
La Vie des Saints, pour tous les jours de l'année ; 1 fort
vol. in-12.

Ils ont toujours en main un assortiment bien choisi d'images saintes
noires et coloriées.

Aussi tous les livres et fournitures nécessaires aux écoles de ce pays.—
Le tout aux prix les plus modérés.

41-20

GUE DE

Oie.

OMBRE Etc.

fort vol. in-12.
nes gens, in-18.
veau Testament;

orné de figures.
in-12.

5 figures.
ec figures.

in-12, figures.
igori; in-18.
18.

zaine de Pâques;

; in-18.

et in-12.

ures.

bec; in-18.

lle; in-12.

la prière; in-18.

et Joseph; in-12.

nches et fêtes de

ois Xavier; in-32.

de l'année; 1 fort

choisi d'images saintes

aux écoles de ce pays.

